

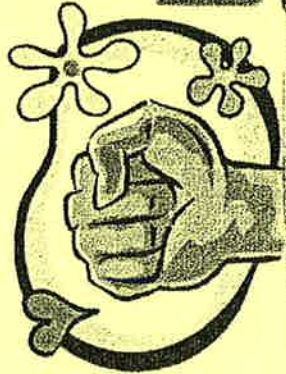
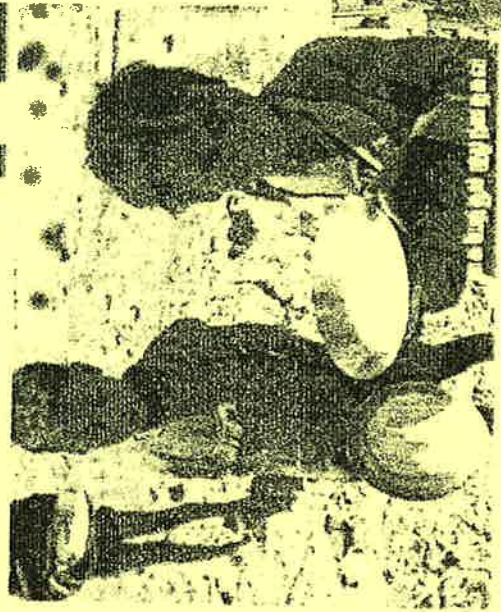

சென்னை, 1980
தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்
தமிழ்நாடு
தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்
தமிழ்நாடு

தமிழர்

ஆவணச் சுவடிகள்

1980

இனவெறி பாசிச சிங்கள இராணுவத்தின்
யாழ் பாதை திறப்பு நடவடிக்கை
புலிகளுக்கு வைக்கப்பட்ட ஆப்பு!

பக்கம் 08

சந்தர்ப்பவாத முதலாளித்துவ வாதிகளின்
வரலாற்றுத் திரிபு!

பக்கம் 14

மக்களுக்கு எதிரான
படைம அரசியல் பாதையில்..
“தமிழீழ மக்கள் கட்சி”

பக்கம் 26

ஆயிரம் கல்வெட்டு வெளியிட்டாலும்
ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின்
வர்க்கப்போரை யாராலும்
சேறடிக்க முடியாது!

பக்கம் 32

பால் மணம் மறவாத சிறுமி மீதான
பாலியல் வன்முறைக் கொலையின்
பின்னணிக் குற்றவாளிகள் யார்?

பக்கம் 45

வெள்ளைத் திமிர்
என்ற பெயரில் கற்பிக்கும்
கருப்புத் திமிர்!

பக்கம் 56

விடுதலைக்கான

பாதையில்..

தனிமனித தேவைகளில் இருந்து புலம் பெயர், மற்றும் நாட்டில் சிறுசஞ்சைகள், பத்திரிகைகள் உருவான போது

(இதற்குள் சில விதிவிலக்குகள் இருந்த போதும் பெரும்பாலானவைகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதியாக வரவில்லை) சமர் மக்களின் பிரச்சனை, அதற்கான தீர்வு, அதற்கான கோட்பாடுகளை விஞ்ஞான பூர்வமாக நிறுவுவது, போராடுவது என 25 இதழ்களை வெளியிட்டுள்ளோம்.

ஆம், மக்களின் அவலங்கள் எல்லையில்லாதவை. இயற்கையை அழிப்பவன் தன்னைச் சுற்றி பூங்கா

அமைத்தபடி மக்கள் இயற்கையை உடனடி ஒன்றிணைந்த வாழ்க்கையை சிதைத்து மக்களை இயற்கையின் சிதைவால் கொல்கின்றனர். நீரை நஞ்சாக்கியவன் தனக்கு சுத்தமான நீரை உற்பத்தி செய்து குடித்தபடி மக்களை விடாயிலும் நஞ்சிலும் கொல்கின்றான்.

பசியிருக்கே பசி அது எல்லோருக்கும் பொதுவானதுதான். ஆனால் பசி தெரியாது கூத்தும் கும்மளமாகவும் வாழும் ஒரு பகுதியும், பசியே வாழ்க்கையாக அதுவே எல்லாமாக வாழும் சமூகத்தின் ஒரு பெரும்பகுதியின் ஒரே குரலாக நாம் போராடவேண்டியுள்ளது. பசியால் பிடித்துப்

போய் அதுவே தொற்று நோய்யாக்கப்பட்டு அடிமையாக சேவகம் செய்யவும், பார்த்தே வீணர் வடிவ சிறுமைப்படுத்திய வாழ்க்கையை பண்பாட சனநாயமாக விளக்கும் நடைமுறையாக மாற்றியுள்ளது.

உழையாது வசதியாக வாழ அவனால்தான் உழைப்பவன் மீது திணிக்கப்பட்ட சாதிய ஒழுங்கும், அதை கடக்கும் போராட்டம் மீது கட்டியமைக்கப்பட்ட பண்பாடுகள், கலாசாரங்கள் ஒடுக்குமுறைகள் உழைக்கும் மக்களின் உழைப்பை சுரண்டி தமிழர் எடுத்தவன் தன்னை நக்கி வாழ இந்துமதத்தை உருவாக்கினான் உயர் சாதியின் முன் கூணிக்கருகி உணவுக்காக கையேந்தியும், குடிக்க நீர் கேட்டு கருணைக்காக ஏங்க வைத்தும், குற்றம் இன்றி வாழ சேவகம் செய்தும் ஒரு நாயாக வாழக் கோரும் பண்பாடுகள் கலாசாரங்கள், ஒடுக்கு முறைகளை மார்க்சியம் மட்டும்தான் புதிய பண்பாட்டால், பொருளாதார அமைப்பால் மாற்றீடு செய்து ஒழிக்கப் போராடுகின்றது. இது நிலவும் பார்ப்பாணிய நிலப்பிரப்புத்துவ, பூர்சுவா ஏகாதிபத்திய பண்பாட்டின் மீது உயரிய பாட்டாளி வர்க்க பண்பாட்டால் கவிழ்ப்பதன் மூலம் சாதிகடந்த ஒன்று இணைவை சாதி கடந்து ஒருங்கிணைத்து போராடுகின்றது. இதற்கு வெளியில் எந்தத் தத்துவமும் சாதிகடந்த புதிய பண்பாட்டை உழைப்போரின் ஆட்சியை, தீண்டத் தகாதோர் பொருளாதார பலத்தை கோரிப் போராடவில்லை புலம் பெயர் சமூகத்தில் இருக்கு எம்மவர்களின் சாதியங்கள் இப் பிரிவுகளுக்கு பொருளாதார மேம்பாட்டால் இனம் காணமுடியாத வகையில் மாற்றியுள்ளது. இது எமது அடுத்த

தலைமுறையில் அறவே அற்று விடும் நிலையை, அப் பிள்ளைகள் இதை மனித உரிமை மீறலாக காண்பது சாதித்தடிப்புள்ள குடும்பங்களில் உள் போராட்டமாக நிம்மதியற்ற சாதிப் புலம்பலாக மாறியுள்ளது. இது அக் குழந்தைகளின் முன் எப்படி ஏற்பட்டது எனின் உயரிய புதிய பண்பாட்டால், புதிய பொருளாதாரத்தால் என எல்லாவற்றாலும் எல்லாத் துறையிலும் நிகழ்ந்துள்ளது. இதுதான் எம் நாட்டில் சாதி ஒழிப்புக்கான நிபந்தனையாக உள்ளது. ஆனால் இங்கு மேவிய பொருளாதார சமூக அமைப்பு எம் நாடுகளில் சாதியமற்ற புதிய உலக ஒழுங்கு இப் பணியை தணித்து பாட்டாளி வர்க்கத்திடம் மட்டும் கழுத்தைப் பிடித்து தள்ளியுள்ளது. ஆம் எல்லாக் கோட்பாடுகளும் சாதி ஒழிப்பை வைக்கவில்லை மாறாக சலுகை கோருகின்றன. பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டும்தான் சாதிஒழிப்பை முரண்பாடின்றி முன்வைப்பதால் நாம் பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டப் பாதையை முன்னெடுப்பதில் எமது கரங்களை உறுதியுடன் உயர்த்தி முன்னெடுக்கின்றோம்.

பெண் ஆணின் அடிமை என மதங்கள் முதல் ஏகாதிபத்திய பொருளாதார அமைப்பு வரை மீள மீள நிறுவி கோட்பாட்டு உருவக்கத்தை முன்வைக்க, பெண் விடுதலையின் பெயரில் பெண்ணை நிர்வணமாக்கிய வக்கிர உச்சத்தை பெண்ணின் தனிப்பட்ட சனநாயக உரிமையாக்கியது இந்த ஐனநாயக சமூகம். பெண்ணின் உழைப்பைச் சுரண்ட, சுரண்டியதை தனது குழந்தைக்கு வாரிசாக்க, ஆணின் போகத்துக்கும் சுகிப்புக்கும் பெண் மறுப்பின்றி வாழ அவளின் சொத்துரிமையைப் பறித்து அவளை உழைக்கும் வர்க்கமாக மாற்றிய கோட்பாடுகள், நடைமுறைகள், பண்பாடுகள் இச் சமூக சனநாயகத்தில் பாதுகாப்பில் வாழ்கின்றது. பெண்ணின் விடுதலை என்பது பெண் தனது சுயநிர்ணயத்தை எல்லா வற்றிலும் கையாளும் உரிமையில் தொடங்கி ஒன்று கலத்தல்தான். இது பொருளாதாரத்தில் ஆணைச் சாராத மொத்த சமூக வெற்றியில் மட்டும் தான் பெண் தனது விடுதலையை அடைவாள். ஏன்எனின் பெண் அடிமைப்படுத்தப்பட்டது என்பது அவளை சுரண்டிவாழவும் அதன் உடாக அவளை போகித்து சுகிக்கவும்தான். மார்க்சியம் மட்டும்தான் மொத்த சமூகத்தில் அதில் பெண்ணின் விடுதலைக்கான

பொருளாதார விடுதலைக்கு அதை மொத்த சமூகத்தின் விடுதலை உடாக சாதிக்க கோருகின்றது. மற்ற எந்தத் தத்துவமும் பெண் சுரண்டப்படுவதை எதிர்க்காத நிலையில் ஆணாதிக்கம் அதன் அச்சாணியில் இருக்க சலுகை கோருவதுதான் நிகழ்கின்றது.

இது போல் சமூகத்தின் அவலங்கள் மீது மார்க்சியம் மட்டும் தான் ஒட்டு மொத்த விடுதலையை, மாற்றை, கட்டுடைப்பை வைப்பதால் மார்க்சியம் மட்டுமே உலக தத்துவத்தில் அதிக எதிர்ப்பை எதிர் கொள்கின்றது. அதே நேரம் இத்தத்துவம்தான் வரலாற்றில் எல்லாவற்றையும் மீறி போராடும் தத்துவமாக மீள மீள உள்ளது. இந்த நிலையில் இவைக்கு எதிரான இந்த சனநாயக உலகத்தின் சனநாயகத்துக்கும் அதன் பிரதிநிதிகளும், எமது கண் சிவக்கும் எதிரியாக கண்கின்றோம். போராடுகின்றோம். வன்முறையைக் கையாள்கின்றோம். ஆம் எம் மரணம்வரை இப்பிரகடனம், போராட்டமும் ஓய்ந்து விடப் போவதில்லை. அடுத்த தலைமுறைக்கு போராடக் கற்றுக்கொடுப்பதும் ஒடுக்கப்பட்டவன் ஆட்சியை நிறுவுவதும், முடியாதவரை எங்கள் போராட்டங்கள் ஒடுக்கப்பட்டவனின் போராட்டத்தின் ஒரே ஆயுதமான மார்க்சியம் எந்த அவதூறுகளையும் கடந்து ஆயுதபாணியாகும். அது அம் மக்களை விடுவிக்கும். அதன் பாதையில் சமர் விட்டுக் கொட்டாமாது போராட்டத்தை அதன் வர்க்க எதிரிக்கு எதிராக கடந்த காலத்தை விட மேலும் சிறப்பாக போராட உங்கள் ஆதரவுக் கரங்களை, நேரடியான பங்களிப்பை, சேர்ந்து வர்க்க எதிரியை நொருக்க ஒரே குரலாக மாறுவது போராடுவது அவசியமாக உள்ளது.

கடந்த எமது போராட்டப் பாதையில் எம்முடன் இருந்த சிலர் தனிப்பட்ட இந்த வர்க்க சமுதாயத்தில் எதிர்த்து நிற்க முடியாது தமாசுவே ஒதுங்கிக் கொண்டனர். ஒருவரை நாம் வெளியேற்ற கருஅழிப்பு விடயம் இருந்தது. ஒரு பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பத்திரிகையில் பூர்சுவா வர்க்கத்தின் அர்ப்பத்தனைத்தை நியாப்படுத்த முடியாது என்ற நிலையில் வெளியேற்றிய போதும், பின்னால் நாம் இதன் மீதான பூர்சுவா சனநாயகக் கோரிக்கையை இனங் கண்டு வர்க்கப் போராட்டத்தில் இதை உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலையில் நாம் சுயவிமர்சனம் செய்தோம். இருந்த போதும் முன்பு

வெளியேற்றப்பட்ட நபரை உள்வாங்க முடியாத வகையில் மிக மோசமான பூர்சுவாத்தனத்துக்குள் சென்று ஒரு தரகராக பல மோசடிகளில் ஈடுபட்டு பாரிஸ் தமிழ் சமுதாயத்தில் எவை எல்லாம் சமூகக் கேவலமானதோ அதுவே அவரின் பிழைப்பாக மாறி இன்று அதற்குள்ளும் தலை மறைவாக பலாதேட ஒளித்து திரிகின்றார். பணம் அதன் குணம் அதற்கு எதிரான போராட்டம் இல்லை யெனின் எல்லா மனிதப் பண்பாடுகளையும் அழித்துவிடும். இது வராலாற்றில் பலருக்கு நிகழ்துள்ளது.

கடந்த எமது போராட்டத்தில் நாம் சில தவறுகளை இழைத்த போதும் அவைகளை நாம் மக்களின் போராட்ட மார்க்கத்தில் உணர்நின்றுதால் இனம் கண்டு அவைகளைத் திருத்தினோம் திருத்துகின்றோம் திருத்துவோம். இதற்கு உங்கள் ஆக்கமான ஒத்துழைப்பு, கருத்துப் பரிமாற்றம், மக்களின் மீதான நேர்மையான போராட்ட குணம்சம் என்பன மேலும் உதவும்.

நாம் எம்மை இன்று நாட்டில் போராட்ட நடைமுறை செயல்தள மாற்றுத் தலைமையாக பிரகடனம் செய்யவில்லை. அதுபோல் மாற்று வேலைத்திட்டம் ஒன்றை அதற்க்காக முன்வைக்க முனைய வில்லை. மாறாக வாழும் சமுதாயத்தில் போராட்ட சில முன்முயற்சிகளை எடுத்தோம். இவை தனிநபர் பூர்சுவா அர்ப்பத்தனங்களால், போராட்டம் மீதான நம்பிக்கையினங்களால் சிதைந்து போனது. நாம் எழுதுவது போராடுவது அனைத்தும் நாம் ஒரு மாற்றுத் தலைமையாக நடைமுறையில் மண்ணில் போராடத் நிலையிலும், அதற்க்காக மட்டுமே நாம் போராடுகின்றோம். மக்களின் நலன், அவர்களின் விடுதலை, மக்களின் துன்பம் என்பதன் மீதான எமது போர்குணம்சம் அவர்களின் நடை முறைப் போராட்டத்தைக் கட்டியமைக்கப்பட வேண்டிய பணிகளில் சமரின் நோக்கம் என்றும் தீர்க்கமானதும் இறுதியனதுமாகும். இதற்க்காக மட்டுமே எமது எழுத்துக்கள் அனைத்தும் என்பது கேள்விக்கு இடமற்றது.

நாம் படிப்படியாக இந்த இதழில் இருந்து ஒரு முக்கிய மாற்றம் ஒன்றை கையாள்கின்றோம். நாம் எமது பெரும்பாலான கட்டுரைகளில் குறிப்பானவைகளில் இருந்து பொதுவான கோட்பாட்டு உருவாக்கத்தை கட்டியமைத்தோம்.

இது முழுமையான பலனை கொடுக்கத் தவறியது என்பதை இனம் கண்பதால் கோட்பாட்டு விவதங்களில் பொதுவான தத்துவார்த்த கட்டுரைகளில் குறிப்பானதை விவாதிப்பது என இச் சமர் இதழில் மாற்றத் தொடங்கியுள்ளோம். நடைமுறைச் சம்பவங்கள், அதை ஒட்டிய கோட்பாடுகள் மீது மட்டும் குறிப்பானதில் இருந்து பொதுவானதை வந்தடையும் கட்டுரைகளை சமர் இவ்இதழில் இருந்து மாற்றத் தொடங்கியுள்ளது. இதற்க்கு உங்கள் ஆக்கமான போராட்ட ஒன்றிணைவை அனைத்து தளத்திலும் கோரி சமர் தொடரும் பாதையில் உங்கள் கரங்களை இறுகப்பற்ற எங்கள் கடமையை எம்முடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் மக்கள் போராட்டத்தில் நாம் ஒன்று இணைவோம் என பிரகடனம் செய்ய அழைக்கின்றோம்.

புலம்பெயர் சமூக இலக்கிய, அரசியலில் சமூக அக்கறை காட்டுவோர் மேலும் மேலும் மார்க்சியத்தில் இருந்து அன்னியப்படுவது மட்டுமின்றி, மார்க்சியம் மீதும் அதையொட்டிய வாக்கப் போராட்டம் மீதும் இருட்டடிப்பை மட்டும் நடத்துவதுதன் மூலம் மட்டுமே அரசியலில் உயிர் வாழ முடியும் என்றளவுக்கு மேலும் தம்மை ஐனநயாக விரோதிகளாக அடையாளம் காட்டுகின்றனர். இலக்கியச் சந்திப்புகளில் நடக்கும் விவாதங்கள் மீது மார்க்சிய விவாதத்தை தொடங்கினால் அதற்க்கு பல்வேறு காரணம் கூறி தடுத்த போக்கு, இன்று அதற்க்கு வெளியில் மார்க்சிய கருத்துக்கு கருத்துச் சுதந்திரம் எனக் கூறும் சஞ்சிகைகளும் அதன் பாதையில் கால் எடுத்து வைக்க பிரயத்தனம் செய்கின்றன. உயிரோடு வாழ்ந்து கொண்டும், எலும்பும் தசையுமாக வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் மக்கள் நடைமுறையில் தீர்வுகளையும், போராட்டங்களையும் நடத்திக் கொண்டிருக்க, ஐடமாகிப் போன இலக்கிய அரசியல்வாதிகள் எதிர் திசையில் பயணிக்கின்றனர். இது மட்டும் தான் பிரச்சனையற்ற இலக்கியம் செய்யவும், புகழ் தேடவும், முதுகு சொறியவும் முடியும் என்பதை புரிந்து களத்தில் பாய்விடுத்துள்ளனர்.

சமுதாயத்தில் ஒரு பிரச்சனை மீதான கட்டுரை, இலக்கியம் யதார்த்தத்தில் மக்களால் தீர்வுக்குள்ளாகிறது. இதை முடிமறைத்தபடி

படைப்பாளியும் கூட தீர்வை இந்த வர்க்க சமுதாயத்தில் வைத்தபடி, பிரச்சரத்தையும் செய்தபடி உள்ளதை வர்க்க கண்ணோட்டத்தில் விமர்சிக்கும் போது ஐயகோ! என ஒப்பரிவைத்து விமர்சிக்கும் சுதந்திரத்தை மாறுக்கின்றனர். இலக்கியம் விமர்சிக்க முடியாத புனிதமானதாகவும், விமர்சிக்க உரிமை உண்டு என்றபடி, அதை விமர்சிக்கும் போது எதிர்த்த படி இலக்கியத்தை கருத்துமுதல்வாதமாக்கின்றனர். இது இன்றைய பொது இலக்கிய கோட்பாட்டு, நடைமுறை வாதமாகி சீரழிகின்றது.

அடுத்து மார்க்சியம் மீது கேள்விகள் என பலவிதமான போக்குகள் இன்று மார்க்சியத்துக்கு எதிராக கிளம்பியுள்ளன. இதில் ரொக்சியவாதிகள் முதல் பின்நவீனத்துவாதிகள் ஈறாக பண்பியல் வேறுபாட்டுடன் ஒரே மாதிரியான தாக்குதலை நடாத்துகின்றனர். மார்க்சியம் தோல்வியடைந்து விட்டது எனவே அனைத்துக்கும் கருத்து சுதந்திரம் ஊடாக நாம் ஆராய்வு செய்கின்றோம் என தமது வர்க்க நிலையை தக்கவைக்க விளக்கம் கொடுக்கின்றனர்.

பாட்டாளி வர்க்கம் தனது ஆட்சியை முதலாளிகளிடம் இழந்தது என்பது ஒரு வர்க்கப்போராட்ட நிகழ்வு என்பதை மறுத்தபடி, பாட்டாளி வர்க்க ஆட்சிக்குள்ளும், முன்னைய பிந்திய முதலாளித்துவ கூறுகள் தமது ஆட்சிக்கு போராடும் என்ற இயங்கியலை மறுத்தபடி, எல்லாம் ஆட்சியை பிடித்த உடனேயே எல்லாம் மாறிவிடும், மாறிவிட்டது என்ற இயங்கியல் மறுப்பு வர்க்கப்போராட்ட மறுப்புடன், கட்சியில் முன்பட்ட கருத்துகள் இயங்கியல் வளர்ச்சியில் பாட்டாளி வர்க்க சரியானதுக்கு எதிரானதுக்குமாக வளர்ச்சிபெறும் என்ற இயங்கியலை மறுத்தபடி தாக்குதல், ஆய்வு, சுதந்திரவிவாதம் என்று மார்க்சியத்துக்கு எதிராக வேகநடை போடுகின்றனர். மார்க்சியமல்லாத மற்றைய வர்க்க சமூக முன்னணி பிரிவினரை புரட்சியின் தலைவராக காட்டுவது கூட இதற்கு கூடாக மார்க்சியத்தின் பெயரில் கடைவிக்கின்றனர். இது இன்று ஈழப் போராட்டம் சீராழிந்த போது தேங்கிப் போன சாக்கடையாகும்.

அரசியலில் பிழைத்துக் கொள்ள சிலர்

காய்கள் நகர்த்துகின்றனர். என் மீதான கல் வெட்டில் என்னை மிரட்டியும், நேரடி மரணதண்டனைக்குப் பதில் எழுத்தில் கொற்றதைத் தொடர்ந்து பதிலளித்தேன். இதில் அரசியல் பற்றிய எந்த பிரஞ்சையூர்வமான அபிப்பிரயமும் இன்றி, இரண்டடையும் ஒன்றாக இட்டுக் காட்டுவதன் ஊடாக தமது அரசியலை பின்பக்கத்தால் பகுத்துகின்றனர். ஏதோ எனக்கும் ஹோபாசகத்திக்கும் தனிப்பட்ட பிரச்சனையாக காட்டி, எதிர்த்துப் போராடும் பண்புபற்றி பேசி, வர்க்க அரசியலை குழிதோண்டி புதைக்க கிடங்கு வெட்ட சிலர் அதே பாதுகையில் களத்தில் பிரச்சரத்தை நகர்த்தி பிழைக்க அரும்பாடுபடுகின்றனர்.

இது போன்ற மற்றுமோர் அரசியல் போக்கு முகம் பார்த்து வர்க்க அரசியல் பேசுகின்றனர். உதராணமாக இ.பி.ஆர்.எல்.எப் பத்மநாபாவின் தனிப்பட்ட மனிதப் பண்பை வைத்தக் கொண்டு துரோக அரசியலுக்கு நியாயம் கற்பிப்பது போன்ற போக்குகள். ரொக்சியத்தை எற்றுக் கொண்டால் அவர்களின் மீது எந்த விமர்சனத்தையும் வைக்க மறுத்த மற்றைய ரொக்சிகள், படு பிற்போக்கு அரசியல் வழிகளைக் கூட மறைமுகமாக நியாப்படுத்துவதும் அல்லாது அரசியலற்ற அணுகு முறையை கையாள்வது என முகம் பார்த்து அரசியலில் ஈடுபடுவது. இது போல் குடிசாரனாக மாறிவிட்டான் எனக் கூறி அனுதாபம் பேசி அரசியலைப் பாதுகாப்பது. இப்படி பல அரசியல் போக்குகள் அம்பலப்படுத்தப் படவேண்டிய புதிய அரசியல் விபச்சாரங்கள் முளைத்து எழுகின்றது.

செம்மணி மயானத்தில் புதை குழிகளில் இருந்து மீட்கப்பட்ட மனிதசடலங்கள் இனவெறி சிங்கள அரசின் பாசிசத்தின் மற்றுமொரு வடிவமாகும். காணமால் போனோர் எழும்புகளாக மீட்கப்படும் நிலையில் தமிழ் மக்களும், அவர்களின் குடும்பத்தினரும் அதிர்ச்சி அடைந்துள்ளனர். இப்பிரச்சனை யாழ்ப்பிரதேசம் என்பதால் பகிரங்கமாக சர்வதேசமளவில் பகிரங்கமாகி விசாரணைகளை சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புகள் தீவிரமாக்கியுள்ளது. இந்த நிலையில்தான் சிங்கள பாசிச இனவெறி அரசு தன்னை ஐனநாயகவாதிகளாக காட்டிக் கொள்ள விசாரணையை சர்வதேச மட்டத்தக்கு எடுத்து சென்று நடாக்கமாடத் தொடங்கியுள்ளது. இதை

பலர் சரியாக புரிந்து கொள்ளத் தவறிவிட்டனர். அரசு தான் ஐனநாயகத்தின் ஒரு சின்னம் எனக் காட்ட இதன் மீதான விசாரணை முடுக்கிவிடுவதன் மூலம் தனது சொந்த பாசிச இனவெறி மூகமுடியை மறைத்த படி தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக

அரசியல் மூல உபாயத்தை கையாளத் தொடங்கியுள்ளார்.

இந்த மனித புதைகுழி மீட்பு என்பதை வடக்கு கிழக்கு தாண்டி சிங்கள பிரதேசம் அனைத்தும் தழுவிய வகையில் அனைத்து புதைகுழிகளையும் (தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம்), மனித படுகொலைகளையும் விசாரணைக்குள்ளாக்க கோருவதன் மூலம், அரசை அன்னியமாக்கி அம்பலப்படுத்துவது அவசியம். இதன் மூலம் இராணுவம் என்பது அது எந்த வாக்கத்தின் கருவி என அனைத்தையும் அம்பலப்படுத்தமுடியும். இதே நேரம் இயக்கங்கள் செய்தவற்றை புதைகுழிகளில் இருந்து மீட்கவேண்டும். இதற்க்கான அரசியல் என்ன? அந்த இராணுவக் கண்ணோட்டம் என்ன என்பதை அம்பலப்படுத்தவதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை உயர்ந்த நிலைக்கு நகர்த்தமுடியும்.

துருக்கிய பாசிச இராணுவ அரசு சிறுபான்மை இனமான குருட்டின்தான் மக்களை படுகொலை செய்தும், கற்பழித்தும், அகதியாக்கியும் நடத்தும் நரவேட்டை உச்சத்தில் அரசங்கேறிய வண்ணம் உள்ளது. ஐனநாயக அமெரிக்கா, இஸ்ரேலின் நேரடி சதிகள், மிரட்டல் மூலமும், ஐரோப்பாவின்

அங்கீகாரத்துடனும் பி.க.க (P.K.K) தலைவர் ஓகலானால் கைது செய்து அவருக்கு ஏகாதிபத்திய ஆசியுடன் மரண தண்டனையை அறிவித்துள்ளனர் துருக்கிய பாசிட்டுகள். அந்த மக்களின் விடுதலை போராட்டத்தில்

இது எப்படி நிகழ்ந்தது என்ற அரசியல் காரணத்தை சுய விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கவும், அதேநேரம் சொந்த அரசியலின் வர்க்கப் போராட்ட தவறுகள் எப்படி இவைகளுக்கு வித்திட்டன என்பதை இன்று அந்த மக்கள் மீள்பார்த்து, அரசியல் ரீதியில் சுயவிமர்சனம் செய்யவேண்டிய காலகட்டத்தில் இவ் மரண தண்டனை கோருகின்றது. மறுபுறம் இந்த தண்டனையை எதிர்த்து போராடும் மக்களுடன் எங்கைகளை இறுக பிடித்தபடி இந்த ஐனநாயகம் என்பது சுரண்டும் வர்க்கம் தீர்மானிப்பவைதான் என்பதை புரிந்து எதிர்த்து போராடுவோம். இதுமுடிவுமல்ல இறுதியுமல்ல என்பது நாம் தெரிந்து கொண்டு வர்க்கப் போராட்டம் உள்ளவரை இது தொடரும் என்பதை புரிந்து கொண்டு இதை வேர் அறுக்க வர்க்க மரணம் வரை மனிதகுலம் போராடும். அதில் நாம் இணைந்து கொள்வோம்! வருங்கள் அணிதிரள்வோம்!!

சமர்

24 திசம்பர் - 2016

சுமரகட்டணம் 75₹

உடனடி

தொடர்பு: 001 மக்கள்

வாசகர்களுக்கு

சுமரகட்டணம் 75₹

உடனடி

தொடர்பு: 001 மக்கள்

சுமர

அனைத்துவித திரிபுவாதங்களுக்கும் எதிராக சமர் இது ஒரு மக்கள் பத்திரிகை!

மார்க்சின் மூலதனம்

வெளிவந்துவிட்டது

3 தொகுதிகளின் விவரம் 350 பிரதானங்கள் மட்டும்! 37 நூல்கள் உள்ளன! 2000 அளவுகள் மட்டுமே!

பரதகேந்திர புத்தகங்கள்

இனவெறியாசீச சீக்கள இராணுவத்தீன்

யாழ் பாதை திறப்பு நடவடிக்கை

புலிகளின் மீது இராணுவத்தின் நடவடிக்கை

ஆய்வு!

தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிர்ணயக்

கோரிக்கையை மறுத்து, சிங்கள இனவெறிப் பாசிஸ்ட்டுகள் நடத்தும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்களை எதிர்த்துப் போராட, போராட்டத்தை தமிழ் மக்களிடம் இருந்து பலாத்காரமாக ஜனநாய விரோதமாக பறித்துப் பெற்ற புலிகள் இராணுவ ரீதியில், அரசியல் ரீதியில் தொடர்ச்சியாக தவறு இழைக்கின்றனர். தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிர்ணயக் கோரிக்கை மீது தவறான இராணுவ அரசியல் மூல உபாயங்கள் தமிழ் மக்களின் இருப்பையே தகர்த்து விடும் அளவிற்கு நிலமை மாறிவிடுகிறது. புலிகளின் செய்தி அமைப்புகள், ஊடகங்கள் இராணுவ வெற்றிகளைப் பிரச்சாரம் செய்யும் அளவிற்கு அதன் அரசியல் மூல உபாயங்களை, தமிழ் மக்களின் இருப்பு மீதான அக்கறையை கவனத்தில் எடுப்பதை தவிர்க்கின்றன.

இன்று இலங்கையில் இராணுவ ஆய்வாளர்கள் என்று எழுதுவோரும், சம்பவங்களில் இழுபட்டுச் செல்வோரும் புலிகளின் இராணுவ மூலோபாயத்தின் பின் சரியான பாதை பின்பற்றப் படுகின்றதா? என்பதை ஆய்வு செய்ய முடிவதில்லை.

நாம் புலிகளின் யுத்த கள நிலமைகளை ஆய்வு செய்கின்ற போது புலிகளின் யுத்தமும், அதன் போக்கும் சிங்கள இராணுவ நடவடிக்கைக்கு பின் இழுபட்டுச் செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. இதுதான் சிங்கள இராணுவத்துக்கு தேவையானதும் அடிப்படையானதுமாகும். புலிகளின் திட்டமிட்ட தாக்குதலுக்கு வெளியில் பொதுவான புலிகளின்

இராணுவ மூலோபாயமும், புலிகளின் பிரதான இராணுவ மையமும் இனவெறி சிங்கள இராணுவத்தின் யுத்த முனைகளுக்குள் நிறுத்தி வைத்திருப்பதில் இராணுவம் வெற்றி பெற்றுள்ளது. இதுதான் கடந்த புலிகளின் இராணுவ வரலாற்றில் புலிகளை முடக்கிய மிகப்பெரிய யுத்த நடவடிக்கையாகும்.

அந்தவகையில் யாழ்நோக்கிய "ஜெசிக்குரு" நடவடிக்கையை இராணுவம் தொடங்கிய போது, புலிகளின் சுயச்சையான நடவடிக்கையை முடிவுக்கு கொண்டுவந்தது.

முல்லைத்தீவு இராணுவ முகாம் போன்றும், பரந்தன் மீதான புலித்தாக்குதல் போன்ற தாக்குதலை நடத்துவதைத் தடுக்க, புலிகளின் அணிகளை தமது பிரதான தனது யுத்தமுனை நெருக்கடிக்குள் நிறுத்துவது இராணுவத்துக்கு அவசியமாக இருந்தது.

யாழ்குடாநாட்டை இராணுவம் ஆக்கிரமித்த போது வெளியேறிய புலிகளின் மிகப்பெரிய இராணுவ அணிகளை யுத்த முனை இனி எங்கே என்பது கேள்வியாக இருந்தது. இது முல்லைத்தீவைக்

கைப்பற்றிய போது அடுத்த யுத்த முனை எங்கே என்பது அரசுக்கு மிகப் பெரிய நெருக்கடியை கொண்டு வந்தது.

அது கிழக்கு மாகாணமாக இருக்கும் என்று (இதை நாம் முன்பு சமரில் குறிப்பிட்டிருந்தோம்) எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

அதாவது புலிகளின் மிக முக்கியமாக மைய அணிகள் இயல்பில் கிழக்கு நோக்கி நகரும் பட்சத்தில் இலங்கை பெயரளவில் பெற்ற சுதந்திரத்திற்கு முன்பு இருந்து திட்டமிட்டு நடத்திய சிங்கள மயமாக்கும் குடியேற்றங்கள் எல்லாம் ஒரே நொடியில் தகரும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்த நகர்வு என்பது இராணுவத்துக்கு எதிரான, அதையொட்டிய இலக்குகள் மீது நடத்தப்படும் அதே நேரம், குடியேறிய மக்களை வென்று எடுத்தும் அல்லது நடுநிலைப்படுத்தியும் அவர்களை எதிரியாக காணாது யுத்தம் கிழக்கு நோக்கி நகர்ந்திருக்கவேண்டும். இதுதான் சரியான இராணுவ விசுவகாமம், இனஅழிப்பின் திட்டமிட்ட பிரதேச அழிப்பை தடுக்கும் ஒரு யுத்த முனை நகரும் பட்சத்தில் யாழ் குடாநாட்டு கைப்பற்றியது என்பது அரசியல் ரீதியில், இராணுவ ரீதியில் அரசு தேர்வியாக இருந்து இருக்கும்.

இதை அரசு மிக நுட்பமாகப் புரிந்திருந்தது. யாழ் குடாநாட்டில் சிவில் நிர்வாகத்தில் புலிகளின் இராணுவம் முற்றாக குவிந்து இருந்தது என்பதும், அது கிழக்கு நோக்கி நகரும் பட்சத்தில் இலங்கை தமிழ் விரோத சிங்கள இன ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தின் மிக முக்கியமான திருப்பு முனையான ஒரு நிகழ்வாக இருந்திருக்கும்.

சிங்கள இனவெறி அரசு இதைத் தடுக்க ஒரு நீண்ட தொடர்ச்சியான தனது யுத்த முனையை, புலிகளின் பிரதான யுத்த முனையாக மாற்றுவது என்பது, இராணுவ அரசியல் இலங்கை அரசுக்கு சாதகமானது என்பதை உணர்ந்து. இதற்கு யுத்த வெற்றி காலகெடு எல்லாம் யுத்தத்தில் புலிகளை மிகவும் தீவிரமாக இறங்கவும், சிங்கள மக்களின் முன் அரசு சலுகை பெறவும் முன்வைத்தது தான். முன்பு புளட் போன்றவை தமிழ் ஈழத்துக்கு காலம் விதித்தது போல் இதுவும் ஒன்றாகும்.

வன்னி யுத்த முனையை தொடங்கிய உடன் புலிகள் யுத்தத்தை உத்தியோக பூர்வமாக நடத்துவதா அல்லது இல்லையா என்பதை தீர்மானிக்க முன்பே யுத்தம் தீர்மானகரமாகிவிட்டது. 24-5-1997 களத்தில் 135 இல் புலிகள் 13-5-1997

தொடங்கி ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து பாரிய எதிர் தாக்குதலை புலிகள் தொடுக்கின்றனர் என பிரகடனம் செய்தனர். 13.5.97 முதல் 16.5.97 வரையிலான தாக்குதலில் 37 புலிகள் இறந்ததாக அறிவித்தனர். 18.5.97 ஒரு திடீர் தாக்குதல் நடத்தினர்.

யுத்தம் இவர்கள் முன் சிங்கள இனவெறி அரசு நகர்த்த அதன்பின் இழுப்பட்டு புலிகள் எதிர் தாக்குதலை தொடங்கினர் கடந்த 24 மாதமாக இது தான் பொதுவான நிலையாக உள்ளது. யுத்தத்தை புலிகள் திட்டு மிட்டு நடத்த முன் யுத்தம் இவர்களை நகர்த்துகின்றது. புலிகளின் கட்டுப்பாடு ஒழுங்கு என்பது தலைமையில் இருந்து இறுக்கமானது என்பதும், தலைமையை மீறி எந்த முடிவையையும் அணிகள் எடுக்க முடியாத வகையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டவை தான்.

ஆனால் ஒரு விதிவிலக்கு எப்போது ஆதரவளங்களும், கீழ்மட்ட அணிகள் தலைமையை இராணுவத்தை நோக்கிய தாக்குதலில் தன்னெழுச்சியின் பின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருகின்றனர். அது இராணுவத்துக்கு எதிரான நீடித்த யுத்த முனை தாக்குதல்களை எங்கே எப்படி செய்வது என கீழ் அணிகள் தான் தலைமை வழிகாட்டுகின்றது. இது தன்னெழுச்சி வகைப்பட்டது.

அதாவது பிரதான யுத்த முனையை புலிகளின் இராணுவ வெளிவட்ட ஆதரவு பிரிவுதான் எப்போதும் தலைமையை வழிநடத்துகின்றன. புலியின் தலைமை எப்போதும் கொரிலா, அதிரடித் தாக்குதலை மட்டுமே இராணுவ மூல உபாயத்தில் தனது கைகளில் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளது. யாழ்குடா நோக்கிய பாதை ஆக்கிரமிப்பு யுத்தம் தொடங்கிய உடன் புலிகள் இராணுவ தற்காப்பில் மோதத் தொடங்கிய உடன் அதன் வெளிவட்ட பிரிவுதான் உடனடியாக அதை ஆதரித்து பிரச்சாரம். கோட்பாடுகளை கட்டமைத்து வெளிப்படுத்து கின்றனர். இது தலைமை யுத்தத்தை தீர்மானிக்க முன்பே தலைமையின் கையை கட்டிப் போட்டு விடுகின்றது.

இதை மீறும் எந்தத் தலமையும் தலைமையை இழந்து விடுகின்றது. ஏன் எனின் புலிகளின் அரசியல், இராணுவ வகை சார்ந்த பிரச்சார வகையில் உள்ளதால், அதன் மீதான ஆதரவும். ஊக்கமும் தலைமை மீற முடியாத ஒரு பிசுபிசுத்துப் போன றப்பர்களாக இழுப்புவதில்

செல்கின்றது.

புலிகள் இராணுவ ரீதியில் மரபு ரீதியாக மாற்றிவிட்டதாக, தொடர்ச்சியான யுத்த முனையில் எதிர் கொண்டு செல்ல முடியும் என்று வன்னிப் போர் பற்றிய புலிகளின் ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் யுத்தத்தை ஆராயின் அது தவறான வீயுகம் மட்டுமின்றி, பிரதான

தற்காப்பு யுத்த முனை வெளியில், புலிகளின் பாரிய வெற்றியை, வன்னியில் கொரிலா யுத்த மூலம் சாதிக்க முடியும் என்பதை அவர்களின் இராணுவ நடவடிக்கை தெரிவிக்கின்றன. இதை அவர்களின் இராணுவ நடவடிக்கையின் வெற்றி தோல்விகளில் இருந்து ஆராய்வோம். புலிகளின் உத்தியோக பூர்வமான களத்தில், எரிமலை இதழ்களில் வெளியிடப்பட்ட புள்ளிவிபரங்கள் பல ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணாக இருந்த போதும், புலிகளின் வெளியிடப்பட்ட புள்ளிவிபரங்களில் இருந்து ஆராய்வோம். எரிமலை நவம்பர் - டிசம்பர் 1997 இதழ் "மாவீரர் பணிமனை" வெளியிட்ட புள்ளி விபரங்களைப் பார்ப்போம்.

27.11.1982 முதல் 31.12.1997 வரை புலிகளின் இழப்பைப் பார்ப்போம்

ஆண்டு	போராட்டத்தில் இழந்தோர்
1982	1
1983	5
1984	36
1985	123
1986	256
1987	451
1988	364
1989	372
1990	960
1991	1613

1992	788
1993	925
1994	374
1995	1502
1996	1366
1997	2097
ஏனையோர்	264
தனிக்குழு	10
ஆண்	9916
பெண்	1591
மொத்தம்	11510

ஆகாயக் கடல் வழிச் சமர்	602
மணலாறு சமர்	233
ஓப்பிரேசன் தவளை	469
கொக்கு தொடுவாய்	175
இடிமுழக்கம்	181
சூரியக் கதிர்	438
ஓயாத அலைகள்	315
சுத்ஜெய 2	100
சுத்ஜெய 3	133
பரந்தன் ஆணையிறவு	193
ஜெயசிக்குறுவும் எதிர் தாக்குதலும்	1178

தரைக் கரும் புலி	ஆண்
38 - பெண் 1	- 39
கடற் கரும் புலி	ஆண்
54 - பெண் 22	- 76
கரும்புலிகள் மொத்தம்	ஆண்
92 - பெண் 23	- 115
இது புலிகள் 1997 வையில் அவர்கள் உத்தியோக பூர்வமாக வெளியிடப்பட்ட புள்ளி விபரங்கள். இதில் 1997-5-13 தொடங்கிய ஜெயக்குறுத் தாக்குதலில் 1178 பேர் இறந்துள்ளனர். 7மாதத்தில் மிகப் பெரிய இழப்பாக இருந்ததுடன், 1997 இன் மிக முக்கியமான யுத்த முனையாக இது இருந்துள்ளது. மிகுதிப்	

போர் முனைகளில் இறந்தோர் 919 பேர் மட்டுமேயாகும். இதில் 9-1-97 ல்களின் பரந்தன்-ஆனையிறவு தாக்குதலில் 158 புலிகள் கொல்லப்பட்டனர். (களம் 26-2-1997 இலக்கம் 129) இது போல் திருகோணமலை சினக்குடாவிலும், மட்டக்களப்பு வவுணதீவிலும் 6-9-97 நடத்திய புலிகளின் தாக்குதலிலும் 84 புலிகள் (களம் 12-3-97 இலக்கம் 130) இறந்தனர்.

1997 ஆம் ஆண்டு இந்த இரு பிரதான கொரிலாத் தாக்குதல்களை எடுத்தால் (இரங்கு ஜெயசிக்குறு உள்ளடக்கவில்லை) 242 பேர் இறந்தனர். ஆகவே இந்த 254 பேர் மற்றும் ஜெயசிக்குறு 1178 பேரையும் விடுத்தால் 677 பேர் மட்டுமே மற்றைய போர் முனைகளில் இறந்துள்ளனர். இது மொத்த இழப்பில் மூன்றில் ஒன்றாகும். அதாவது யுத்த முனையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மட்டுமே மற்றைய யுத்த முனை இழப்புக்களாகும் இதன் இராணுவ இழப்புகள், கொரிலாத் தாக்குதல் போன்றவை மதிப்பிட முடியாத வகையில் செய்திகளை விரிவாக கொண்டுருக்கவில்லை.

1997 யுத்தம் ஜெயசிக்குறுவக்குள் நகர முன் 1996 நிலமையை ஆராய்வோம். களத்தில் 1-1-97 இலக்கம் 125 இல் 1996 முக்கிய இராணுவ நிகழ்வுகள் பற்றிய குறிப்பில் 18 தாக்குதல்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது வான், கடல், நிலம் என அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது. இதில் 25 தாக்குதல் கிழக்கு மாகாணத்தில் நடந்துள்ளது. யாழ் குடாவில் 5 தாக்குதல்களும் கொழும்பில் ஒன்றும், முல்லைத்தீவு முகாம் அழிப்பும், மிகுதி வன்னியிலும் எல்லைப்புறங்களிலும் அமைந்திருந்தன.

எனவே 1996 ஆம் ஆண்டு நடத்திய முக்கிய புலிகளின் தாக்குதல்கள் கிழக்காக இருந்தது தெளிவாகின்றது. இது சிங்கள தடியேற்றங்களை தமிழ் தேசிய பிரதேச வரையறையை நோக்கிய நகர்வை புலிகளை மீறியும் இருந்தது. இதனால் இதைத் தடுக்க கிழக்கில் இருந்து புலிகளை நகர்த்த ஒரு யுத்த முனை அரசுக்கு அவசியமாக இருந்தது. அந்த யுத்த முனைதான் 24 மாதங்களுக்கு மேலாக தொடரும் ஜெயசிக்குறு இராணுவ வீழ்வுகளாகும்.

இந்த வன்னி யுத்தம் என்பது புலிகளின் ஆட்பலம், யுத்த மையம் என அனைத்தையும் இராணுவ விரும்பிய ஒரு பிரதேசத்தில் நிறுத்தியதுடன், புலிகளை ஆப்பு வைத்து சிக்க

வைத்துள்ளது. இதன் மூலம் புலிகளை யுத்தமுனையில் அழிக்கும் தந்திர உபாயமும் கையாளப்படுகின்றது அதாவது ஆக்கிரமிப்புகளின் போது ஒரு நாட்டின் மீது படை நகரும் போது எதை எதிரி செய்வனோ அதே பாணியில் முன்னேகிற போது, எதிர்த்து போராடுபவர் எதைச் செய்யாக கூடாதோ அதையே புலிகள் செய்கின்றனர். தற்காப்பு என்பது வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைக்குள்ளும், பிரதான யுத்தமுனை இதற்கு வெளியிலும் இருக்கவேண்டும். எதிரியை திசைதிருப்புகின்ற, அலைக்களிக்கின்ற, தொந்தரவு செய்கின்ற, புதிய இடங்களில் எதிரியை அழித்து ஒழிக்கின்ற வகையில் போராட்டத்தின் பிரதான யுத்தமுனை வெளியில் இருக்கவேண்டும். ஜெயசிக்குறு நடவடிக்கை தொடங்கிய பின் புலிகளின் யுத்த புள்ளி விபரங்கள் (பல முற்பாடு அவர்களின் புள்ளி விபரத்தில் உள்ள போதும்) ஆராய்வோம்.

யுத்தம் தொடங்கி ஒரு மாதத்தின் பின் (10.6.97) ஒரு திடீர் தாக்குதலை புலிகள் தாண்டிக்குளத்தில் நடத்தினர். இதில் 325 இராணுவம் பலியாக 80 புலிகள் இறந்தனர். (களத்தில் 18-6-97 இலக்கம் 137)

24-6-97 பெரியமடு மீதான தீவர் தாக்குதலின் போது 230 இராணுவம் பலியானது 95 புலிகள் இறந்தனர். (களத்தில் 2-7-97 இலக்கம் 138, களத்தில் 20-5-98 இல் இலக்கம் 161)

1-8-97 ஓமந்தை - ரம்பைக்குளம் தீவர் தாக்குதலில் 135 இராணுவம் இறக்க 126 புலிகள் இறந்தனர். (களத்தில் 20-5-98 -161, களத்தில் 13-8-97 இல 141)

3 மாதச்சண்டையில் 1000 இராணுவ வீரர் இறந்தனர். (களத்தில் 13-8-97 இலக்கம் 141)

19-8-1997 பழைய வாடிப் பகுதியில் நடத்திய தீவர் தாக்குதலில் 50 இராணுவம் இறக்க புலிகள் 7 பேர் இறப்பு (களத்தில் 27-8-97 இலக் 142)

5-10-97 முதல் 10-10-97 வரை கட்டம் கட்டமான ஜெயசிக்குறு படை மீது நடத்திய தீவர் தாக்குதலில் 500 இராணுவம் இறக்க 154 புலிகள் இறந்தனர். (களத்தில் 20-10-97 இலக் 146)

ஜெயசிக்குறு 145 நாட்களில் 1400 மேற்பட்ட இராணுவ இழப்பும் புலிகள் 662 மேற்பட்ட புலிகள் இறப்பு (களத்தில் 3-12-97 இலக் 149)

1-2-98 பரந்தன் கிளிநொச்சி மீதான தீவர் தாக்குதலில் 400 இராணுவம் இறப்பு 150 புலிகள்

இறப்பு (களத்தில் 7-6-98 இல 163)

1997 -5-13 முதல் 15-6-98 வரையிலான 400 நாள் யுத்தத்தில் 3500 மேற்பட்ட இராணுவம் இறக்க பலிகள் 1400 இழப்பு (களத்தில் 15-7-98 இல 165)

பிரபாகரன் 13-5-98 ஒரு வருட யுத்த நிறைவை ஒட்டி பேசிய பேச்சில் மூவாயிரம் இராணுவம் இறக்க 1300 பலிகள் இறந்தனர் (எரிமலை மே 1998)

26- 9-98 கிளிநேச்சி-பரந்தன் மீதான தீடிர் தாக்குதலில் 1500 மேற்பட்ட இராணுவம் பலி பலிகள் 240 பேர் இறப்பு (களத்தில் 7-10-98 இல 171)

இப் புள்ளி விபரங்களைக் கொண்டு ஆராயும் போது அண்ணளவாக 1750 பலிகள் இறக்க 5000 இராணுவம் இறந்துள்ளது. இப் புள்ளி விபரத்தில் பல முரண்பாடுகளை அவர்களின் கட்டுரைகள் உள்ளடக்கி உள்ளதால் பலிகளின் இழப்பு சற்று அதிகமாக (யுத்தத்தின் பின் காயமடைந்து பின் இறந்தோர், தவறியவர்கள் என்பார்க்கும் போது) இருக்கும் என்பது தெளிவு. மறுபக்கம் இராணுவம் இறந்த எண்ணிக்கை சற்று குறைவாக இருக்கும் ஏன் எனின் இராணுவ இறப்பு ஒரு மதிப்பீடு மட்டுமே யாகும்.

1998இல் மாவீரர் பணிமனை விடுத்த அறிக்கையில் ஜெயசிக்குரு நடவடிக்கையில் இறந்தோர் முதல் ஆறு மாதத்தில் 1178 என்கின்ற போது பின்னர் நடந்த 9 மாதச் சண்டையில் 575 போ அளவில் மட்டுமே இழப்பு நிகழ்ந்துள்ளதென்பதாகிறது.

ஜெயசிக்குருவிற்குள் ஏழு முக்கிய தாக்குதல்கள் கொரிலாப்பணியில் (இத்தகவல் தொடுப்பதில் நிறையவே தகவல் பற்றாகக் குறைகள் முரண்பாடுகள் உள்ளது) நடத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஏழு முக்கிய தாக்குதலில் 852 பலிகள் இறக்க 3140 இராணுவம் இறந்துள்ளது. மிகுதி நேரடி மோதல்களில் அதாவது 898 பலிகள் இறக்க 1860 இராணுவம் இறந்துள்ளது.

பலிகளின் நடவடிக்கை என்பது கொரிலா நடவடிக்கை மட்டுமே வெற்றியான பாதையாக மீள மீள உள்ளது. மரபு ரீதியான தொடர்ச்சியான மோதல் என்பது இழப்பீடுகள் சமனாகவே சற்று குறைவாகவே மட்டும் உள்ளது.

பலிகளின் தரப்பு இழப்பைக் குறைக்கவும், அதிக இராணுவத்தை அழித்தெழிக்கவும் உள்ள ஒரே யுத்த முனை கொரிலாப் பாணித் தாக்குதல்க

ளாகும். இதுவே பலிகளின் வரலாற்றில் இதுவரை பொதுவன நிலையாக உள்ளது.

இந்நிலையில் வண்ணிச் சமரில் நேருக்கு நேர் நின்று மோதல் யுத்தம் பலிகளை பலத்த இழப்புக்குள் நகர்த்துவதுடன், தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிர்ணய கோரிக்கையை மறைமுகமாக அழித்தொழிக்க உதவியளிக் கின்றது. ஏன்எனின் தமிழ்மக்களின் நியாயமான கோரிக்கையை பலிகள் பலாக்காரமாக தமது ஆக்கியுள்ளதால், ஏற்படும் பின்னடைவுகள் அனைத்து தமிழ்மக்களின் மீதான சிங்கள ஆக்கிரமிப்பாக வெற்றிபெறும். வண்ணியை நோக்கிய இராணுவ பலி எதிர்ப்பு இன்றி முன்னேறின் அது என்ன பொது விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என ஆராய்வோம்.

பாதை திறக்கப்படின பொதுமக்களின் போக்குவரத்து சீராகும். மக்களின் உணவு நெருக்கடி நீங்கும். தமிழ் மக்களின் மீது உணவுத் தடை என்பது குறித்த பிரதேசத்தை நோக்கி கட்டுப்படுத்த முடியாது ஒரே சீராகும். பலிகள் சுதந்திரமாக உள் ஊடுருவவும், வேவு பார்க்கவும் வாய்ப்பளிக்கும். பலிகள் நடத்திய முக்கிய 7 அதிரடி நடவடிக்கை போல் பல பத்துத் தாக்குதலை விரும்பிய இடத்தில் மிகப் பலமான ரீதியில் நடத்த முடியும். இராணுவ இழப்பு மிக அதிகமாகவும், பலியின் இழப்பு மிக குறைவாகவும் இருக்கும்.

மறு தரப்பில் பாதகமாக யாழ் குடாநாட்டுக்கு இராணுவ விநியோகத்தை இலகுவாக்கும். வண்ணி நிலப் பரப்பை ஊடுறுத்த பாதை இரண்டாகும்.

யுத்தத்தின் போக்கில் பாதை மீதான யுத்தத்தை பலிகள் கைவிடுவதன் மூலம் கிழக்கில் மிக முக்கியமான யுத்த மையமாக மாற்றுவதன் அவசியம் இன்று அவசரமானது. தமிழ் மக்களின் சொந்த நிலம் மீதான குடியேற்றமும், ஆக்கிரமிப்பும் செய்யப்படும் நிலையில், அதைத் தடுக்க யுத்தம் கிழக்கை நோக்கி நகர வேண்டும். ஆனால் இது அப்பாவி சிங்கள மக்கள் மீது அல்ல குடியேற்ற நிறுவனங்கள் மீது, இராணுவத்தின் மீது அவசியமான தாக்குதலாக இருக்கும் பட்சத்தில் அரசும், இராணுவமும் இயல்பில் சிதறடிக்கப்படும். கிழக்கு மீதான தாக்குதல் அதிகரிக்க அதிகரிக்க வடக்கு இராணுவம் தவிர்க்க முடியாது கிழக்கு நகரத் வேண்டி ஏற்படும். இது இரு பிரதேசத்தையும் அரசு இழக்க பலவீனம் அடையச் செய்யும்.

இல்லாத பட்சத்தில் வண்ணி யுத்தம் பலிகளின் தோல்விப் பாதைக்கு போடப்படும் கடிவாளமாகும்.

வன்னிப் பாதையை இராணுவம் திறந்தாலும் அதன் மீதான தளர்தலை செய்ய முடியாது ஓர் இராணுவ சூனியப் பிரதேசத்தை எதிர்த்து புலிகள் நிறுத்த வேண்டிய நிலை பாதை நெடுக்க நீடிக்கும்.

இராணுவ சூனியப் பிரதேசத்தை எதிர்த்து புலிகள் நிறுத்த வேண்டிய நிலை பாதை நெடுக நீடிக்கும். இது இராணுவத்துக்கு வடக்கு கிழக்கில் தனது உறுதியான நிலையை பேன உதவும். வன்னிக்காடுகளை ஊடுறுத்த, அதை அண்டிய பிரதேசம் யுத்த தந்திர ரீதியில், தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிர்ணயப் போராட வெற்றியில் தீர்க்கமானவையல்ல. மாறாக கிழக்கு மிகமுக்கியமான யுத்தத்தை தீர்மானிக்கும் மையமாக உள்ளது.

புலிகளின் யுத்தமும் அதன் போக்கு சுத்த இராணுவ வாத கண்ணோட்டத்தால், மக்களிடம் இருந்து அன்னியப்பட்ட நிலையில் யுத்தங்களில் பின் வாங்கியபடி இராணுவம் விருபும் யுத்தமுனையில் யுத்தம் செய்வதாக உள்ளது. யுத்தம் மக்களுக்கானதாக, மக்களின் நலன் சார்ந்தாக, அவர்களின் விடுதலையை பெறுவதாக அமைய வேண்டுமாயின் யுத்தத்தை அரசியலால் ஆராய் வ வேண்டும். அரசியலை ஆணையில் வைக்க வேண்டும்.

மக்களின் விடுதலை என்பது அரசியலில் ஆகும் போது தான் யுத்தத்தை எப்படி, எங்கே எதற்காக என்று கேள்விகளின் மாபெரும் வெற்றிகளை சாதிக்க முடியும்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலை பற்றி அக்கறை இன்றி, இருக்கும் அமைப்பைச் சிதைவின்றி பேணுகின்ற அரசியல் நிலையில், குட்டி பூர்சுவா இயல்புடன் தப்பித்து ஒடுதலை தீவிரமாக நகர்த்தும். இதை மட்டுப்படுத்த அணிகளை இணைக்க யுத்த நெருக்கடி இடையில் இராணுவ சூனியப் பிரதேசம் போன்ற இராணுவவாத அரசியல் உண்மையில் போராட்டத்தை அழிக்கத்தான் உதவும். ஒருபுறம் நிரந்தர இராணுவமாக கருதிய போக்கில் நெருக்கு நேர் நடத்த யுத்தத்தில் இழப்புகள் அதிகரிக்கின்றன. இவ்யுத்தம் கருவிக்கானதாக, அனேகமாக சில ஆயுதங்களை குறிவைத்து நகர்த்துவதும், இதனால் அத்தமற்ற இழப்புகளும் அதிகரிக்கின்றன. ஆயுதங்களை தீர்க்கமானவை என்ற கண்ணோட்டமும், ஆயுதம் வைத்திருப்பவனை எதிரியாக காண்பதும் புலிகளின் அரசியலாக உள்ளது. போராட்டத்தை எப்படி

வேல்வது என்பதற்குப் பதில் ஆயுதத்தை எப்படி பெறுவது கைப்பற்றுவது அழிப்பது என திட்டமிடுதல் என்பது போராட்டத்தின் எதிர் நிலைக்கு நகர்த்துகின்றது.

இதனால் ஏற்படும் மனித இழப்புகள் ஒருபுறம், மறுபுறம் மக்களில் இருந்து அன்னியப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் புலிகளுக்கு ஆள்பற்றக் குறையை அண்மைக்காலத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஆயிரம் ஆயிரமாக போராட்டத்துக்கு அணிதிரள்வதாக புலிகளின் பிரச்சார அமைப்புகள் அடிக்கடி கூறிய போதும் அண்மையில் மறைமுகமான கட்டாய இராணுவ சேவையை அறிமுகம் செய்துள்ளனர். 35 வதுக்கு உட்பட்டோர் நட்பை விட்டு வெளியேறாமல் தடுத்ததுடன் 55 வயதுக்கு உட்பட்ட அனைவரும் பயிற்சி எடுக்க வேண்டும் என்ற நடைமுறை அமுலுக்கு புலிக்கள் கொண்டு வந்துள்ளனர். இதை சாதிக்க அரசு கொடுக்கும் இலவச உணவை இது போன்றவைகளை பணயமாக வைத்துள்ளனர். 35 வதுக்கு உட்பட்டோர் நட்பை விட்டு வெளியேறாமல் தடுத்ததுடன் 55 வயதுக்கு உட்பட்ட அனைவரும் பயிற்சி எடுக்க வேண்டும் என்ற நடைமுறை அமுலுக்கு புலிக்கள் கொண்டு வந்துள்ளனர். இதை சாதிக்க அரசு கொடுக்கும் இலவச உணவை இது போன்றவைகளை பணயமாக வைத்துள்ளனர். புலிகள் மிளவும் மாபெரும் அரசியல் தவறை இழைக்கின்றனர். நிர்பந்தங்கள் ஊடாக கட்டும் இராணுவங்கள், நெருக்கடியூடாக உருவாக்கும் நிர்பந்தங்களும் மக்களுக்கும் புலிக்கும் இடையில் பாரிய பிளவை மேலும் வளர்க்கின்றது. இது மக்களை போராட்டத்தில் இருந்து மேலும் அன்னியப்படுத்தும் அரசியலாகும்

அண்மையில் துரோகக் குழுக்களுக்கு மிரட்டல் ஊடாக விடப்பட்ட அழைப்பு கூட ஜனநாயக பூர்வமானவையல்ல. இதில் இருந்த புலிகள் தமது கடந்தகால, நிகழ்கால அரசியலை மீள்பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள் இம்மியும் தயராற்ற நிலையில், புதிய தவறுகளை செய்யவும் அதை நியாப்படுத்தவும் கங்கனம் கட்டி செயல்படுவது என்பது போராட்டத்தை மேலும் மேலும் சீராழிக்கவே துணைபோகின்றது.

போராட்டத்தை வளப்படுத்த குட்பூர்சுவ நலன்களை பாதுகாக்க, அந்த அணிகளை அணிதிரட்ட எடுக்கு வழிமுறை மேலும் போராட்டத்தை சிதைக்கும் குட்பூர்சுவ வர்க்கம் எப்போதும் ஊசலாட்டம் கொண்ட

தப்பி ஓடும் பிரிவு. ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் எப்போதும் போர் குணம் உள்ளவர்கள். அவர்களின் நலன்களை விடுதலையை முன் வைக்கும் போராட்டம் யுத்த நெருக்கடியை அவசியமற்றதாகக்கின்றது. மாறாக யுத்தம் அவர்களின் விடுதலைக்கானதாக மாறிவிடும் எனவே ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நலனைச் சார்ந்திருக்க, அதற்காக போராடாத எந்தப் போராட்டமும், எந்த பெரிய இராணுவ வெற்றியையும் மீறி தோல்வி அடைவது தவிர்க்க முடியாது. அதுபோல் முன்னோக்கு அற்ற இராணுவ இழுபறிக்குள் சிக்கி, தமது சுய தாக்குதல் முனையை தீர்மானிக்க முடியாது போய், இராணுவம் விரும்பும் இடத்தில் நடத்தும் யுத்த முனையை பிரதான தாக்குதல் இடமாக மாறிவிடும். இது ஆப்பு இழுத்த குரங்காகி தற்கொலைக்கு இட்டுச் செல்லும். ஏனவே ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தலைமையில், அதன் அரசியல் ஒளியில் யுத்தத்தை பார்க்க போராடவேண்டிய நிலையில் இன்று தமிழ் மக்கள் உள்ளனர். இதை நாம் வென்று எடுக்கும் போராட்ட நெருக்கடியில் வாழ்கின்றோம்.

12.3.1999

சந்தர்ப்பவாத

ஒடுக்கப்பட்டவ வாழ்களின்

வ ர லா ற் று த்
வ ர லா ற் று த்

திரிபு

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலை பற்றி, அவர்களின் போராட்டம் பற்றி சேறு வீசுவதில் இன்று பலர் பல தளத்தில் களம் கண்டுள்ளனர். இந்த வகையில் சரிநிகர் 150, 152 இல் மீளவும் சங்கமன் ஏகாதிபத்தியத்துக்காக விசுவாசமாக வரலாற்றைத் திரித்து தனது சந்தர்ப்பவாத வரலாற்றுப் பொய்களில் முகிழ்ந்து எழுந்துள்ளார்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டம் மீதும், அவர்களின் தலைவர்கள் மீதும், அவர்களின் போராட்டத் தத்துவம் மீதும் தாக்குதல் நடத்துவதில் சங்கமனின் அளவு கடந்த விருப்பம் இந்த ஏகாதிபத்திய நுட்பத்தடியை பாதுகாக்கும் போராட்டத்தில் எழுவதே. இதை மறுக்கமுடியாத வகையில் அவர்களின் கோட்பாடுகள், அவதூறுகள் விம்மி வீங்கிப் போய்யுள்ளது.

அடுத்த நேர உணவுக்கு கையேந்தும் மனிதர்களின் உழைப்பை தமது ஆடம்பர வீம்புகளுக்காக சுரண்டி ஒடுக்கும் இந்த ஏகாதிபத்திய அமைப்பினை தகர்க்க சங்கமன் போன்றவர்கள் என்ன தீர்வை வைக்கின்றனர்? இதற்கு காரணம் என்ன?

தொட்டாலே தீட்டு எனக்கூறி சாதியால் ஒடுக்கி மனிதர்களை பிளந்து போட்ட உலகத்தில் இருந்து

அந்த மக்கள் மனிதனாக வாழ என்ன தீர்வு உங்களிடம் உண்டு? இதற்கு காரணம் என்ன? பெண்களை சக மனிதராக ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து அடக்கி ஒடுக்கி இரண்டாம் தரப் பிரஜையாக எல்லாத்துறையிலும் வாழவிட்டுள்ள நாகரிக ஜனநாயக உலகில் இருந்து பெண்கள் மீள உங்களின் பாதைதான் என்ன? இதற்கு காரணம் என்ன?

ஆயிரிக்காவில் தடிகளாக மாறி பசித்த வயிற்றுடன் கூட்டம் கூட்டமாக மடிந்து போகும் மனிதர்களுக்கு என்ன தீர்வை முன்வைக்கின்றீர்கள்? இதற்கு காரணம் என்ன? பச்சிளம் பாலகர்கள் பசித்த வயிற்றுடன் நேரக் கணக்கின்றி உடல் உழைப்பில் உழல்கின்ற அந்த பிரிதாபத்துக்குரிய ஜீவன்களின் ஏக்கப் பார்வைக்கு என்ன தீர்வை வைத்துள்ளீர்கள்? இதற்கு காரணம் என்ன?

ஆணாதிக்க வக்கிரத்துக்கும், வறுமையின் கோரத்திலும் தம்மை மீறி பாலியல் பண்டமாக மாற்றப்பட்ட கள்ளம்கபடம் அற்ற அந்த பிஞ்சு மனங்களுக்கு என்ன தீர்வை முன்வைக்கின்றீர்கள். இதற்கு காரணம் என்ன?

எங்கும் மனித அவலத்தின் காட்சி. சிலர் வாழும் உலகுக்காக உலகம் உருள்கின்றது. அதைப் பாதுகாக்க உருளும் எழுத்துலகம் மக்களை சேறடிக்கின்றது. சங்கமனும் அவர் போன்றவர்களும் முதலில் மக்கள் பற்றி உங்கள் நிலைப்பாடு என்ன என தெளிவாக்க வேண்டும். எப்படி அவர்களை விடுவிக்க முடியும் என அடித்துக் கூற வேண்டும். ஆனால் அதுபற்றி எதுவுமின்றி மார்க்சியம் மீதும், அதன் தலைவர்கள் மீதும், அப்போராட்டங்கள் மீதும் நடத்தும் சேறடிப்பு மக்கள் கருசனைக்கு வெளியில் ஏகாதிபத்திய விசுவாசத்தால் நாற்றம் கண்டுபோய்யுள்ளது. மார்க்சியம் மட்டும்தான் சுரண்டலை ஒழிக்கக் கோருகின்றது. மார்க்சியம் மட்டும்தான் சாதியைக் கடந்த சமூகத்தை வந்தடைய கோருகின்றது. மார்க்சியம் மட்டும்தான் நிறம், மொழி,..... கடந்தும் மற்றும் பெண்களை விடுவிக்க கோருகின்றது. மார்க்சியம் மட்டும்தான் மனித சமுதாயத்தின் அனைத்து சமூக முரண்பாட்டிலும் மனிதனை விடுவிக்க கோருவதுடன், நடைமுறையில் போராடுவதுடன் அதற்க்காக உண்மையாகவும் இயங்குகின்றது. இதற்கு வெளியில் மக்களை விடுவிக்க எந்தக் கோட்பாடும், நடைமுறையும் கிடையவே கிடையாது. அப்படி உண்டு

என்பவர்கள் அதை முன்வைப்பதை விடுத்து சேறடிசுவது என்பது இந்த ஏகாதிபத்திய உலகைப் பாதுகாக்கத்தான். அதனால்தான் இவைகளை ஏகாதிபத்திய எச்சிலுக்காக சந்தர்ப்பவாத வேடங்களை மக்களின் பெயரில் கோசம் போட்டபடி மக்களின் யதார்த்த நிலைமைகளுக்கு வெளியில், மக்களின் போராட்டங்களுக்கு வெளியில் வம்புவாத நடாத்தித் திரிகின்றனர்.

புரட்சிநடந்த சோசலிச சமூகங்களில் மனிதப் படுகொலைகள் நடந்தன. அவை ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமானவை. வன்முறையை ஒழிக்கப் புறப்பட்ட மார்க்சியம் வன்முறையில் இயங்கின்றது. எனப் பலவாக எடுத்துவைக்கும் கூற்றுக்கு மார்க்சியர்களாகிய நாம் எப்போதும் பதில் அளித்து வந்துள்ளோம்.

ஜனநாயகம் என்பது மனித ஏற்றத்தாழ்வுகளின் அடிப்படையில் மட்டும் சுரண்டப்படுவனக்கும் சுரண்டுபவனுக்கும் இடையில் மட்டும் உயிர்வாழ்பவைதான். ஆதிமனிதன் முன் ஜனநாயகம் இருக்கவில்லை. ஏன்எனின் ஒருவனை ஒருவன் சுரண்டி அடக்கி வாழவில்லை. அங்கு உணவுக்கான போராட்டம் கூட ஜனநாயக எல்லைக்கு வெளியில்தான் நடந்தது.

சனநாயகம் என்பது இன்று உள்ள ஏகாதிபத்திய அமைப்பில் சுரண்டிவாழும் பிரிவுக்கும் அதை அண்டிப் பிழைக்கும் பிரிவுக்குமானதே. சுரண்டப்படும் மக்களுக்கு எப்போதும் சனநாயகம் இருப்பதில்லை. மாறாக ஒருவாக்கு சுரண்டுவோருக்குப் போட மட்டும் சுரண்டப் படும் மக்களுக்கு சுரண்டும் வர்க்கம் வழங்கிய நஞ்சு தடவிய இனிப்பாகும். இது பண்பாடு கலாசாரம் என அனைத்திலும் மூளைச் சலவையை செய்தபடி வழங்கிய சனநாயகம், எங்கேயவாது இதில் சனநாயகம் பூர்வமான மாற்றம் ஏற்படின், சனநாயகத்தை வான் அளவு புகழ்ந்து வழங்கியவர்களே வன்முறை கொண்டு நசுக்கினர். நசுக்கிவிடுவர்.

இது பாசிசம், இராணுவச் சட்டங்கள், மதச் சட்டங்கள், பொருளாதார முற்றுகை, இராணுவ சதி, படையெடுப்புகள் என ஏதோ ஒன்றை பயன்படுத்தி சனநாயகத்தை சுரண்டும் வர்க்கம் சார்பானதாக மாற்றிவிடுவர். உதாரணமாக பனாமாவில் தேசிய முதலாளித்துவ பிரிவு புராளுமன்ற வழிகளில் ஆட்சியேறிய போது அதை ஒடுக்கியதை இந்த சனநாயக உலகம் பார்த்துக்

கொண்டுதான் இருந்தது. சங்கமான் போன்றோர் கண்ணைமுடிக்க கொண்டு இருந்தது மட்டுமின்றி கம்ப்யூனிஸ்டுகளை தாக்குவதில் குறியாக இருந்தனர்.

அமெரிக்காவில் இருபதுகோடி செவ்வந்திய மக்களை கொண்டும், ஆபிரிக்காவில் சட்டவிரோதமாக புருந்து மனிதர்களை வேட்டையாடி மிருகங்களாக அடிமைப்படுத்தி வேலைவாங்கி (பார்க்க ஏழுதலைமுறை என்ற நாவலை, எப்படி மக்கள் நாவல் எழுத வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்து காட்டும் கூட) அதில் உருவான அமெரிக்க சனநாயக ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய மெளனமும், கம்ப்யூனிஸ்டுகள் மீதான சனநாயகத் தாக்குதலும் ஏன் நடத்தப்படுகின்றன?

இந்தோசீனாவில் பத்து லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட கம்ப்யூனிஸ்டுகளை நரைவேட்டையாடியவர்கள் பற்றி ஏன் மெளனம்? இலங்கை அரசு 1971லும் 1979லும் வேட்டையாடியாது பற்றி ஏன் மெளனம்? தமிழ் மக்கள் ஐம்பதாயிரம் பேருக்கு மேல் கொல்லப்பட்ட கொல்லப்படுகின்ற நிலையில் ஏன் மெளனம். புலிகள் மாற்றுக் கருத்து கொண்ட ஐந்து ஆயிரம் பேரை கொண்டும், எல்லையோர அப்பாவி சிங்கள முஸ்லிம் மக்களை கொண்டும் துரத்தியது பற்றி ஏன் மெளனம். இப்படி உலகு எங்கும் பலப்பல ஆயிரமாக உள்ளதும், இதன் மீதான சூழலமைப்பும் மெளனமும், இதை அம்பலப்படுத்தி போராடும் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் மீதான சேறுவிசைகள் மட்டும்தான் இந்த ஏகாதிபத்திய உலகம் நீடிக்கவும் அதன் எல்லா மனித விரோதங்களும் தொடர அடிப்படையாக உள்ளது. இவை எல்லாம் சனநாயகத்தில் மட்டும் அதாவது சுரண்டும் உரிமையில் மட்டும் நீடிக்கின்றன. இதனால் பாட்டாளிவர்க்கம் கம்ப்யூனிச சமூகத்தில் சனநாயகம் என்பதை ஒழித்துக்கட்டிவிடும். இதன் முதற்படியாக சுரண்டும் வர்க்க பிரிவுகளுக்கும் அதை நியாப்படுத்தும் அனைத்துக்கும் சனநாயகத்தை வழங்கமறுத்து விடுகின்றது. இதையடைய அந்தப் பிரிவு போராடுமாயின் போராட்ட தன்மைக்கு ஏற்ப வன்முறையைக் கையாளும். இதற்க்காக மட்டும்தான் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை சோசலிச சமூகம் பாதுகாத்து வைத்துக் கொள்ள பாட்டாளி வர்க்கம் வன்முறையூடாக போராடுகின்றது. இங்கு இருதரப்புக்கு சனநாயகம் இருக்காது ஒருதரப்புக்கு மட்டும் சனநாயகம் இருக்கும். இது சுரண்டலை

எதிர்க்கின்ற பிரிவுக்கு மட்டுமானது.

இன்று சனநாயகம் இருப்பது போல் உள்ளவை இந்த சுரண்டல் சமுதாய எல்லைக்குள் மட்டுமானவை. இந்த சமுதாயத்தை கேள்விக்குள்ளாக்கி தாக்கும் எல்லா நிலையிலும் சனநாயகம் பாசிசமாக தன்னை வெளிக்காட்டும். இதை யாராலும் மறுக்க முடியாது.

சோசலிச சமூகத்தில் உழைக்கும் மக்களின் ஒருதரப்பு சனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க சுரண்டப்படும் பிரிவுகளின் கோட்பாடுகள், செயல்தளங்கள், பண்பாட்டு கலாசார தளங்கள் என அனைத்துமீதும் நடத்தப்பட்ட வன்முறை சார்ந்த சாராத அனைத்துப் போராட்டத்திலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலையைப் பாதுகாக்கவும் முன்னெடுக்கவும், அதன் தொடர்ச்சியில் ஒட்டுமொத்தமாக கம்ப்யூனிச சமூகத்தில் ஐனநாயகத்தை ஒழித்துக்கட்ட ஒருதரப்பு சனநாயகம் ஒழித்துக்கட்டப்படும். இந்தப் போராட்டத்தில் இதற்கு வெளியில் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய விலகல்கள், தவறுகளை எந்த முதலாளித்துவ வாதியின் விமர்சனத்தையும் விட மார்க்சிய வாதிகள்தான் சுயவிமர்சனம் கொண்டு பார்ப்பதுடன், அதை அனுபவமாக கொண்டு தொடர்ச்சியான போராட்டத்தில் அவைகளை தவிர்க்கின்றனர். இதை யாராலும் மறுக்கமுடியாது. இந்த இடத்தில் சங்கமனின் தொடர்ச்சியான சேறுபடிப்புகளின் பின்னணியில் சரிநிகர் 153இல் ஆசிரியர் குறிப்புடன் சங்கமனை அம்பலப்படுத்தி ஒரு கட்டுரை வெளியாகியிருந்தது.

இந்தக் குறிப்பில் ஆசிரியர் குழுவும், கட்டுரையை எழுதியவரும் அவருக்கு எழுத சனநாயகம் வழங்குவது பற்றியும், இது போன்றவற்றை எதிர் கொண்டு பதிலளிக்க வேண்டும் என சனநாயகம் பற்றி விளக்கம் கொடுத்துள்ளனர். மார்க்சியவாதிகள் உலகளவில் சிறிய எண்ணிக்கையில் இருந்த போதும் அவர்கள்தான் ஏகாதிபத்தியத்துக்கும், அதன் எடுபடிகள் மக்களின் பெயரில் முற்போக்கு காட்டினதும் எழுத்தாளருக்கு அச்சம் தரும் பூதமாக உள்ளனர்.

அதனால் தான் அவர்கள் எப்போதும் மார்க்சியத்தைத் தாக்கி வருகின்றனர். ஏகாதிபத்தியம் செய்யும் தொடர் அவதூறாக குவிந்து கிடக்கும் குப்பைப் பிரச்சாரத்தை, மக்களின் பின் ஒளித்துக் கொண்டு முற்போக்கின் பெயரில் இன்று எடுத்து வைக்கும் எழுத்தாளர்கள்தான் சமூகப் பாய்ச்சலை

தடுக்கும் நேரடி வன்முறை சாராத பிரிவாக உள்ளனர்.

கருத்துச் சுதந்திரம் என்பதும், முற்போக்கு என்பதும் குறைந்த பட்சம் பாட்டாளி வர்க்கத்தை எதிர்க்காத நிலை மட்டும்தான் என்பதை மறுக்கும் அனைத்து நியாயவாதங்களும் கம்யூனிச எதிர்ப்பின் பின் ஏகாதிபத்திய கோட்பாட்டை பாதுகாப்பதுதான். ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்க்காத அதை எதிர்த்துப் போராடாத பிரிவுகளுக்கு சரிநகர் முதல் பலர் கருத்துச் சுதந்திரம் என்பது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு தலைமை தாங்கி போராட தயாரற்ற போக்கில் எழுபவைதான். இந்த மாதிரியான செய்தியூடகங்கள் ஏகாதிபத்திய பிரச்சாரத்துக்கான புதிய உத்தியை மறைமுகமாக முன் தள்ளுபவைதான்

இந்தமாதிரி வைக்கப்படும் எல்லாவண்ண அவதூறுகளையும் மார்க்சியவாதிகள் முகம் கொடுத்து அதை முறியடித்துப் பதில் அளித்துள்ளனர் பதில் அளிக்கின்றனர். இதற்கு எதிரான போராட்டம் வர்க்கப் போராட்டத்தில், அதன் கோட்பாட்டுப் போராட்டத்தில் நடத்திய வெற்றியில்தான் வர்க்கப் புரட்சி சாத்தியம் என்பதை தெளிவாக புரிந்து போராடி வருகின்றனர். இதைத்தான் மார்க்ஸ் முதல் மாவோவரை செய்தனர். இதைத்தான் இன்று மார்க்ஸிய வாதிகள் செய்கின்றனர்.

அ.மார்க்ஸ் முதல் சங்கமன் வரை கம்யூனிச புரட்சிகளின் மீது தேடி எடுத்து வைக்கும் அவதூறுகளை சேறுபடிப்புகளுக்கு பின் உலகம் ஒளித்துக் கொண்டு நடத்தும் மறைமுக

கொலைகளைப் பார்ப்போம்.

இந்த ஏகாதிபத்திய அமைப்பால் உலகில் மனிதனின் ஆயுள் எப்படி உள்ளது எனப் பார்ப்போம். 1992 இல் யாப்பான் பெண்களின் சராசரி ஆயுள் 81.2 ஆண்டுகளாக இருக்க ஆண்களின் ஆயுள் 75.5 ஆண்டுகளாக இருந்தது. இந்த ஏகாதிபத்தியத்தின் குறையாடலைச் சந்திக்கும் ஆப்கானிஸ்தானில் பெண்ணின் ஆயுள்

42 ஆகவும் ஆணின் ஆயுள் 41 ஆகவும் உள்ளது. முன்றாம் உலக நாட்டுக்கும் முதலாம் உலக நாட்டுக்கும் இது பொதுவான சராசரியை கொண்டு உள்ளதைப் புள்ளிவிபரம் காட்டுகின்றது. ஏன் இன்று கம்யூனிசத்துக்கு எதிராக பாதுகாக்கும் முதலாளித்துவம் எப்படி சனநாயகமாக ஆயுளில் உள்ளது என்பதற்கு

அன்று மார்க்ஸ் எழுதிய மூலதனம் கூட ஆதாரத்தை தருகிறது. "தொழிலாளி பாதி வாழ்நாளைக் கடக்க முன்பே சக்தியெல்லாம் இழந்து ஓய்ந்து போகிறார். ... ஏணியின் மேல்படி யிலிருந்து கீழ்ப்படிக்கு சரிந்து விழுக்கின்றார். நவீனத் தொழில் துறையைச்

சேர்ந்த தொழிலாளர்களிடையே வேறு எங்குமில்லாத அளவுக்கு ஆயுள் குறைவாய் இருக்கிறது. ... மேல் நடுத்தர வர்க்கத்தின் சராசரிமரண வயது 38; ஆனால் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சராசரி மரண வயது 17"¹⁴

ஏகாதிபத்திய குறையாடல் மூன்றாம் உலக மனிதனின் ஆயுளைக் கூட தனது சொந்த நாட்டை விட அரைவாசியாக்கி மனிதனை அரை ஆயுளில் கொன்று ஒழிக்கின்றான். இப்படி முன்றாம் உலக நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் பட்டினியிலும் நோயிலும் கொன்று அதில் சுகம் காணும் உலக மயமாதலும் அதை முண்டு கொடுக்கும் சனநாயகமும் மக்களை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் கொண்டு போடும் அமைதியில் தான் உயிர்வாழ்கின்றது. இந்த ஏகாதிபத்திய அமைப்பை பாதுகாக்கும் பேச மறுக்கும் பிரிவுகளுக்கு நாம் கருத்துச் சுதந்திரம் வழங்கத்தான் வேண்டுமோ?

ஆனாதிக்க வடிவத்திலும், வறுமையின் வடிவத்திலும், கல்வி இன்மையிலும் பெண்களை எப்படி குறையாடி அடிமையாக ஏகாதிபத்தியம் வைத்துள்ளது எனப் பார்ப்போம்.

1992 இல் உகண்டா நாட்டில் ஒரு பெண்ணுக்கு 8.2 பிள்ளைகள் இருக்க இத்தாலியில் 1.3 டாக மட்டுமே உள்ளது. முன்றாம் உலக நாடுகளின் வறுமை, சிறுவர் இறப்பு போன்றன அதிக பிள்ளைகளைப் பெறவும் இந்த ஏகாதிபத்திய அமைப்புத்தான் காரணம். ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் பெண் பெற்ற சலுகைகளை கூட முன்றாம் உலக நாடுகளின் பெண்கள் அடைய முடியாதவாறு ஏகாதிபத்தியம் தடுக்கின்றது. இந்த ஏகாதிபத்தியத்தை, அதை எதிர்த்து எழுதாத எழுத்துகளை நாம் ஏன் பாதுகாக்க வேண்டும்.

பிறப்பு வீதத்தை எடுப்பின் (1992) ருவாண்டாவில் பிறப்பு வீதம் 52.2 டாகவும் இறப்பு வீதம் 15.6

டாகவும் உள்ளது. இது ஸ்பானியோலில் இறப்பும் பிறப்பும் 8.2 டாக உள்ளது. மக்களின் படிப்பறிவின்மை, வறுமை, நோய் போன்ற இந்த ஏகாதிபத்திய நுகர்த்தடியில் பிறப்பு இறப்பைக் கூட ஏகாதிபத்தியம் சார்பாக உள்ளது.

உலகில் அதிகூடிய பிறப்பு வீதம் (1992) காட்டாரில் 5.44 இருக்க ஜெர்மனியில் -0.18 யாக குறைந்து சனத் தொகை குறையத் தொடங்கியுள்ளது. அதிகூடிய சனத் தொகையைக் கூட பெண்களை பிள்ளைகள் பெறும் இயந்திரமாக வைத்து இருக்கும் இந்த ஏகாதிபத்திய உலகம் தேவையானது? இப்படியாக குழந்தை இறப்பு, குழந்தை பிறப்பின் போது பெண்ணின் மரணம், வருமானம், நுகர்வு என அனைத்தும் இந்த ஏகாதிபத்திய அமைப்பு தனக்கு சாதகமாக வைத்து உலகை குறையாடியும் மக்களை சன்றாயக்கத்தின் பின்னால் அடக்கி கொண்டு போடுகின்றது. இதற்கு எதிராக போராடவே பாட்டாளிவர்க்கம் வர்க்கப்போரை கோரிப் போராடுகின்றது. கம்ப்யூனிசம் மட்டும்தான் போராடும் மக்களுக்கு முன் உள்ள ஒரே போராட்டப் பாதையாக உள்ளது. இதை எதிர்த்துதான் எல்லா மார்க்ச்சிய விரோத புலம்பல்களும் காலத்துக்கு காலம் வெளிவந்து மார்க்சியத்தின் உண்மைகளின் பின்னால் நொருங்கி காணாமல் போகின்றன.

இவராலும் பலராலும் எதிரியாக மக்கள் விரோதியாக காட்டும் கார்ல் மார்க்ஸ் கூறுவதில் இருந்து சில பார்ப்போம். “அதுவரை ஆப்பிரிக்காவுக்கும் ஆங்கிலேய மேற்கிந்தியத் தீவுகளுக்கும்மிடையில் மட்டுமே நடந்து வந்த நீக்ரோ-வர்த்தகத்தை, ஆப்பிரிக்காவுக்கும் ஸ்பானிய அமெரிக்காவுக்குமிடையில் நடத்துவதற்கும் அனுமதிக்கப்படும் தனிச் சலுகையை அசியெந்தோ ஒப்பந்தத்தைச் கொண்டு இங்கிலாந்து ஸ்பானியரிடமிருந்து கறந்தது அல்லவா, இது ஆங்கிலேய ராய தந்திரத்துக்குக் கிடைத்த வெற்றி என்று இந்த வராலறநேடுகள் கொண்டாடுகின்றன. இவ்வழியில் இங்கிலாந்து ஸ்பானிய அமெரிக்காவுக்கு 1743 வரை ஆண்டுக்கு 4800 நீக்ரோக்களை வழங்கும் உரிமையைப் பெற்றது. இது பிரித்தானியக் கள்ள கடத்தலுக்கு அதிகாரப்பூவப் போர்வை ஆயிற்று. அடிமை-வர்த்தகத்தைக் கொண்டு லிவர்பூல் உப்பிக் கொழுத்தது. இதுவே அதன் ஆதித்

திரட்டலுக்கான வழியாய் இருந்தது.... 1790 இல் ஆங்கிலேய மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் சுதந்திர மாந்தர் ஒருவருக்கு 10 அடிமைகள் வீதமும், பிராஞ்சு மேற்கிந்திய தீவுகளில் 14 அடிமைகள் வீதமும், டச்சு மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் 23 அடிமைகளும் இருந்தனர்....முடியரசுக் கூடற்படைக்கு ஆள் சேர்த்தது போலவே தொழிற்சாலைகளுக்கும் வலுவந்தமாய் ஆள் சேர்த்தனர்....பாமிங்காம் போன்ற இடங்களில் வெவ்வேறு வட்டார வேலையில்லங்களிலிருந்து பழகு தொழிலாளர்களைக் கொள்ளுதல் பழக்கம் உடனே பிறந்தது....அவர்களது குறியெல்லாம் குழந்தைகளை முடிந்தவரை அதிகமாய் வேலைவாங்குவதே... இவ்விதம் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒரு பாவுமறியாத, கேட்பாரற்ற பிறவிகளுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை நெஞ்சு பொறுக்காது. அத்த உழைப்பால் இறப்பின் விளிம்புக்குச் செல்லும் வரை அவர்களைத் துன்புறுத்தினார்கள்....சவுக்கால் அடித்தார்கள்... சங்கிலியால் பிணைத்தார்கள் சித்திரவதை செய்தார்கள்.. இப்படி எல்லாம் நேர்த்தியான முறைகளில் கொடுமைப்படுத்தினார்கள் பட்டினியால் எலும்பும் தோலுமாகி விட்டவர்களையும் பல சந்தர்ப்பங்களில் சவுக்காலடித்து வேலை வாங்கினார்கள்... சில சந்தர்ப்பங்களில் கொடுமை தாளாமல் சிலர் தற்கொலை செய்து கொள்ள நேர்ந்தது... ஆங்கிலேயரது தூண்டுதலின் பேரிலும், ஆங்கிலேயர் தந்த கையூட்டுக் காவும் செவ்விந்தியர்கள் தம் கோடரிகளுக்கு அவர்களை இரையாக்கினார்கள் வேட்டை நாய் கெண்டு தாக்குதலும் குடும்பித்தோல் உரித்தலும் ‘கடவுளும் இயற்கையும் தனக்கு வகுத்தளித்த வழிகள்’ என்று பிரித்தானியப் பாராளுமன்றம் பறை சாற்றியது... அதிகாரிகள் தாமே விலை நிர்ணயித்து பரிதாபத்துக்குரிய இந்தியர்களை இஷ்டம் போல் கொள்ளையிட்டார்கள்....1866இல் ஆண்டில் பட்டினியால் மாண்ட இந்துக்கள் தொகை ஓரிசா மாகாணத்தில் மட்டும் பத்து லட்சத்துக்கும் அதிகம். தொழிலாளர்கள் சங்கங்கள் யாவும் ‘சுதந்திரத்துக்கும் மனித உரிமைகள் பிரகடனத்துக்கும் எதிரான முயற்சி’ என்று அறிவித்தனர்... பிச்சையெடுத்துக் கொண்டும் இருக்கிற.. சிணையில் கசையடி தரலாம்... இடது தோழில் போக்கிரி.. சூடு போட்டு கடின உழைப்புக்க அணுப்ப வேண்டும். அவர்கள் மீண்டும் பிச்சை எடுத்துப் பிடிபட்டால், கருணை காட்டாமல் மரண தண்டனை நிறைவேற்ற வேண்டும்.”¹⁵ என மூலதனம் எங்கும் இந்த ஐனநாயக முதலாளித்துவத்தின் வெட்கம் கெட்ட

சூறையாடல்களை மார்க்ஸ் சமூகப் பொறுப்புடன் பதிவாக்கியுள்ளார். எந்த இலக்கியமும் முடியாத தத்துவக் கட்டுரைக்கு அழகாக தந்த மட்டுமின்றி அதற்கு எதிராக யாரைவிட உறுதியாக போராடியதால்தான் இந்த முதலாளித்துவ உலகம் அவரின் குழந்தைகளையும், அவரை பட்டியிலும், நொயிலும் சாகடித்தனர். மார்க்ஸ் படியாதது எது, சொல்லாது எது என்பதற்கு எல்லை வாக்குக் முடியாத வகையில் உயர்ந்து நிற்க்கின்றார்.

டயானாச் சீமாட்டிகளின் மூதையர்கள் மக்களை கொண்டும், சூறையாடியும் கொழுத்த பணத்தில்தான், இன்றைய நகரிக முதலாளித்துவமும், அதன் ஐனநாயக வேடங்களும் வேஷம் போடுகின்றன. அதை விசுவசமாக கெளவ்விக் கொள்ளும் போது அதற்கும் அக் குணம் வந்து விடுகின்றது. அது பொய், அவாதுறு என அனைத்தின் அவலாட்சனத்தை பிரதிபலிக்கத் தொடங்கின்றது. இந்த முதலாளித்துவ எடுபிடிகளின் அற்பனத்தனத்தை எதிர்த்தபடி கம்யூனிஸ்டுகள் விடக்கூடிய தவறுகளை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டப் பாதையில் நின்று விமர்சிப்பதை எப்போதும் கம்யூனிஸ்டுகள் வரவேற்க்கும் அதே நேரம், அதை உள்வாங்கிக் கொள்ளவும், சுயவிமர்சனம் செய்யவும் என்றும் தயங்கியதில்லை. இல்லாத அனைத்தும் ஏகாதிபத்திய பாதையை பாதுகாக்க முன்வைக்கும் ஏகாதிபத்திய எச்சில்களே. இதை எப்போதும் எதிரிக்கு எதிரான வர்க்கப் போராட்டத்தில் மார்க்சியவாதிகள் சந்திக்க தயங்கியதில்லை தயங்கப் போவதுமில்லை.

இந்த வகையில் வரலாற்றை திரித்து மறுத்து அதன் மீது சேறு வீசும் சங்கமனின் அவதூறுகளைப் பார்ப்போம். சரிநிகர் 152 இல் "நான் ஒரு சந்தர்ப்பவாதியா?" எனக் கேட்டு எழுதுவதைப் பார்ப்போம். "வரலாற்றிலும் இதற்கு உதாரணம் உண்டு. 1930களில் ஜேர்மனியில், விமர் அரசு வீழ்ச்சிக்குப் பின், இடதுசாரிகள் அனைவரும் ஹிட்லரின் குண்டர்களால் வேட்டையாடப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது, ரஷ்யாவில் இருந்து உதவி கிடைக்கும், கிடைக்கும் எனப் போராடிக் கொண்டிருந்த இடதுசாரிகளைச் சாகவிட்டு, ஜேர்மனியில் ஹிட்லருக்குக் காவகொடுத்தான் ஸ்ராலின்! காரணம் உண்மையான சோசலிசப் புரட்சி ஜேர்மனியில் ஏற்பட்டால் தன் சர்வாதிகாரமும், தலைமையும் பறிபோய்விடும் எனப்பயந்தான் ஸ்ராலின். ஈற்றில் அந்த ஹிட்லருடனேயே ஒப்பந்தம் செய்து

கொண்டான். . . . இது இடதுசாரி உலகில் நடந்த மாபெரும் சந்தர்ப்பவாத அயோக்கியத்தனம்" என்கிறார் வரலாற்று திரிபுவாதியான முதலாளித்துவ சந்தர்ப்பவாதி சங்கமன்.

வரலாற்று திரிபு, சேறுயடிப்பு, கம்யூனிச எதிர்ப்பின் ஊடாக பாசிசத்துக்கு முண்டு கொடுப்பு, இதன் மொத்த வடிவம் இன்றைய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு காவடியெடுத்து பாதுகாப்பதுதான்.

ஜேர்மனியில் கம்யூனிஸ்டுகளை வேட்டையாடியது யார்? கம்யூனிஸ்டுகள் அல்லாத இவர்கள் யார்? இந்த முதலாளித்துவ பாராளுமன்றத்தின் ஊடான ஐனநாயகவாதிகளும், கம்யூனிச எதிர்ப்பு எழுத்தாளர்களின் கூட்டு சமதானவாதிகளே கம்யூனிஸ்டுகளை வேட்டையாடினரே ஒழிய ஸ்ராலின் அல்ல கம்யூனிச எதிர்ப்பாளரே.

இன்று எம் மண்ணில் புலிகள் கம்யூனிஸ்டுகளையும், சனநாயகவாதிகளையும் வேட்டையாடும் போது அதற்கு காரணமான முதலாளித்துவ தரகு புலிகளே, அதற்கு முண்டு கொடுக்கும் உங்களைப் போன்ற எழுத்தாளர்களும் ஒழிய வேறுபாருமல்ல. சொந்த மண்ணில் அதைப் பற்றி மௌன அங்கீகாரம் எங்கோ நடந்த விடையத்துக்கு கம்யூனிஸ்டுகள் மீது வரலாற்று திரிபுடன் கூடிய சேறுவீசல் தான் இந்தமாதிரி எழுத்தாளர்களின் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு வாலாட்டல்.

ஜேர்மனியில் புரட்சி வரக்கூடாது என யார் விரும்பினார்கள். முதலாளிகளும், ஏகாதிபத்தியமும், உங்களைப் போன்ற எழுத்தாளர்களும். ஜேர்மனியில் கம்யூனிஸ்டுகள் ஆட்சிக்கு வர வேண்டும் என நீங்கள் விரும்புவீர்களா? இல்லை, ஒருக்காலுமில்லை. ஆனால் ஸ்ராலின் மீது சேறுடிப்பு ஏன்? ஸ்ராலின் உண்மையில் ஜேர்மனியில் புரட்சி வரவேண்டுமென உழைத்ததை சகிக்க முடியாத கம்யூனிச எதிர்ப்பாளர்கள் அதைச் செய்யவில்லை எனக் கூறுவதை துலம் மீண்டும் கம்யூனிச அபயம் ஏற்படுவதை தடுக்க அதன் அணிகளை சிதைக்க கனவுகாண்கின்றானர். இது ஹிட்லரின் கோயம்பாஸ்சின் அதே பாசிசத்தனம் தான்.

சோவியத்துணியிலும், ஸ்டாலின் எப்படி கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு உதவியிருக்க முடியும்? ஐயா ஆய்வுக் குஞ்சே கொஞ்சம் உதவும்

கரங்களை அவிழ்த்து விடுங்களைன். இப்படி உதவிபிடுக்க முடியும் என ஒருவரியைத் தன்னும் எழுதமுடியாது கோழையாகிப் போனீரே. அதுவது ஸ்டாலின் படையெடுத்து உதவிபிடுக்க முடியும் என்று எடுத்தால், இதை இவர்களே ஆக்கிரமிப்பு என்றும், புட்சி நடந்து விடும் எனப் பயந்து, அதிகாரம் பறிபோய் விடும் எனப் பயந்து என என்னென்ன கூற முடியுமோ அதை எல்லாம் வளைத்து பிடித்து இதே கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பு எழுத்தாளர்களே எழுதியிருப்பர். அத்துடன் உலக யுத்தம் தொடங்க கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் ஆக்கிரமிப்பு பே காரணம் என எழுத சனநாயகத்தின் பெயரில், இதற்குக் பதிலளிக்க வேண்டியது எமது கடமை என்ற பெயரில் சரிநிகர் பிரகரித்திருக்கும்.

கம்யூனிஸ்டுகள் போராடுகின்றனர் என்றால் சொந்தப் பலத்திலேயே ஒழிய, வெளி ஆதரவுகளில் இருந்தல்ல. இது எப்போதும் நிபந்தனையானது. மற்றைய நாட்டுக் கம்யூனிஸ்டுகள் நேரடியாக, மறைமுகமாக உதவுவது என்பது சர்வதேச மற்றும் குறிப்பான நிலைமைக்குள் உட்பட்டதுதான். இது படை நகர்வு வரை பொருந்தும். இது அந்த நாடுகளின் வேண்டுகோள், மக்களின் நிலைமை என்பவற்றுடன் பொருந்தும்.

ஜேர்மனி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எப்போதும் சோவியத் உதவியைக் கோரியதில்லை. மாறாக சொந்தப் பலத்தில் சொந்த தியாகத்துடன் கம்யூனிசத்துக்கே உரிய போர்குணாம்சத்துடன் போராடியவர்கள். அதை உயர்த்திக் குரல்கொடுத்தனர்.

சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் அகிலம் பாசிசம் தொடர்பாக விடுத்த எச்சரிக்கையை ஜேர்மன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிராகரித்தன் ஊடாக பாசிஸ்டுகளை எதிர்கொண்டு போராட தயார் அற்ற நிலைக்கு கட்சியை நகர்த்தி அழிவுக்கே உள்ளாக்கினர். இதைப் பிரஞ்சுக் கட்சி சரியாக கையாண்டு பாசிஸ்டுகளை வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்டனர்.

6வது அகிலத்தில் பாசிசத்தை எதிர் கொள்ள எச்சரித்த நிலை தொடர்பாக 7வது அகிலத்தில் (1935இல் ஆகஸ்டு 2ம் திகதி) டிமிட்ரோவ் அளிக்கப்பட்ட அறிக்கையை அகிலம் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொண்டது. இதில் சொல்வது என்ன என்பது பார்ப்போம்.

1935 வரை ஜேர்மனியில் கம்யூனிஸ்டுகள்

உள்ளடக்கி 4200 பேரை கொண்டும், 3,17,800 பேரை கைது செய்தும், 2,18,600 பேரை சித்திரவதை செய்தனர் ஜேர்மன் பாசிஸ்டுகள். ஆஸ்திரியாவில் 1900 பேரைக் கொண்டும், 10,000 பேரை காயப்படுத்தியும் 40,000 பேரை கைது செய்தனர் சனநாயக பாராளுமன்ற வாழிகள்.²

மார்க்சிய பெண்ணிலைவாதிபும், அதற்குக் காக தீவிரமாக போராடியவருமான கிளாரா செற்கின் ஜேர்மன் பராளமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபடி எப்படி பாசிசத்தை எதிர் கொண்டார் எனப் பார்ப்போம்.

1932 இல் பராளமன்றத்துக்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட நிலையில் முதுபெரும் அங்கத்தவர் என்ற நிலையில் பராளமன்ற தொடக்க உரை ஆற்ற அழைத்த போது, ஐனநாயகத்தின் உற்பத்தியான பாசிஸ்டுகள் அவர்கள் சார்ந்த பத்திரிகைகள் "அவர் ஜேர்மன் பாராளு மன்றத்தினுள் நுழைய துணிந்தால் அவருடன் கணக்குத் தீர்த்துக் கொள்ளப்படும்." என பிரகடனம் செய்தனர்.

மிருந்த தள்ளாத வயதிலும் மொஸ்கோவில் இருந்து நாடு திரும்பி சமூக ஐனநாயக கட்சியின் சமரசத்தை அம்பலப்படுத்தி, பாசிச எதிர்ப்பு ஐக்கிய முன்னணியைக் கட்டுமாறு உணர்ச்சிமிக்க பேர் உரையுற்றினர்.

அவர் நடுங்கும் கரத்தால் சாகும் முன் எழுதிய வரிகள் "அன்று பிரான்ஸ் முதலாம் பிரான்சிஸ் ப்லேரியா போரில் தோற்றுவிட்ட பிறகு எழுதினான் 'மானத்தை தவிர எல்லாவற்றையும் இழந்து விட்டேன்' என்று. இத்தகைய பெருமை மிக்க வார்த்தைகளுக்கு நேர்மாறாக இரண்டாவது அகிலம் கீழ் கண்டவாறு பிரகடனம் செய்யவேண்டும். எல்லாவற்றையும் இழந்து விட்டோம், முதலாளித்துவ உலகிலிருந்து பாட்டாளி வர்க்கத்தின் விடுதலைக்காகவும், உழைக்கும் மக்களின் விடுதலைக்காகவும், போராடியவர்கள் என்ற பெருமையை வேறு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இழந்து விட்டோம். ஜேர்மன் சமூக சனநாயகம் புரட்சிகர மார்க்சியத்தைக் காட்டிக் கொடுத்திலிருந்து தொடங்கி எப்போதும் துரோகங்களையே செய்து வந்துள்ள இரண்டாவது அகிலம் தனது அழிவை தானே தேடிக்கொண்டது."¹⁰ என மரணசனத்தில் எழுதியிருந்தார்.

"மேற்க்கு ஜெர்மனியில் Bundeskanzler ஆன Adefnauer பதவிக்கு வந்ததும் கொம்ப்யூனிஸ்ட்களை சிறையிட்டான். 1932 இல் 287000 உறுப்பினர்களையும் ஜெர்மன் பாராளுமன்றத்தில் 100 அங்கத்தவர்களையும் கொண்ட இரண்டாவது மிகப் பெரும்கட்சியாக விளங்கிய கொம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி நாசிகளால் அழிக்கப்பட்டது." இதை இந்த பராளமன்ற கம்ப்யூனிச எதிர்ப்பில், உங்களைப் போன்ற எழுத்தாளர்களின் பராமரிப்பில் தான் நடந்தேறியது.

ஆம் பாசிசத்தை இந்த உண்ணதமான சனநாயகத்தை பாதுகாத்த போக்கில் தான் ஆட்சிக்கு ஏறியது என்பதும், கம்ப்யூனிஸ்டுகள் இந்த சனநாயக பாசிசத்தை எதிர்த்த போராட்டத்தில் தான் உலக மக்களை பாதுகாத்தனர் என்பதான் உண்மையான வரலாறுமாகும்.

ஜெர்மனியில் பாசிசத்தை தடுத்தது நிறுத்த புரட்சி மட்டும்தான் ஒரே தீர்வாக இருந்தது. ஏன்எனின் உலகம் மீள மங்கிடப்பட வேண்டிய வகையில் ஏகாதிபத்திய முரண்பாடு யுத்தத்துக்குள் தீர்வை கொண்டிருந்தது. இந்நிலையில் பாசிட்டுகளின் ஆட்சியை பின் தள்ளி புரட்சிக்கான தயாரிப்பைச் செய்ய சமூக சனநாயகக்கட்சியுடன் கூட்டணிக்கு முன்வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் சமூகசனநாயக கட்சி விடாப் பிடியாக ஐக்கியப்பட மறுத்து பாசிசத்துக்கு உதவினர்.

இதே நேரம் கம்ப்யூனிஸ்க் கட்சி பாசிச அபாயத்தை குறைத்து மதிப்பிட்டனர். இது "இத்தாலி அல்ல ஜெர்மனி" என கட்சியின் ஒருபகுதி பெருமை பேசியது. ஜெர்மனியில் பாசிச வெற்றி என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை என்றனர். இப்படியாக தனது கட்சியை தற்கொலைக்கு வழிகாட்டினர். இதன் அதிகூடிய வகையில் 'பீன்ஸ் நூமான்' "ஹிட்லருடைய 'முன்றாவது சாம்ராஜ்யம்' எப்போதாவது வந்தால் அது ஆறு அடி ஆழத்திற்கு அடியில் தான் இருக்கும். அதன் மீது தொழிலாளர்களின் வெற்றிகரமான ஆட்சி நிறுவப்படும்" (பக்கம்-27) என்றார். இதை அன்று எந்தத் தயாரிப்பின்றி வாய்ப்பந்தாடியதை சர்வதேசிய அகிலம் தொடர்ச்சியாக விமர்சித்தது. ஒரு கட்சி தனது நாட்டு நிலையை சரியாக மதிப்பிடவும், அதை எதிர் கொள்ளவும் தயாராக இருக்க வேண்டுமே ஒழிய தீடிர் தாக்குதலைக் கண்டு திகைத்து தற்கொலைக்கு செல்ல முடியாது. இங்கு சோவியத் உதவியின்மை என்ற

அவதூறு நகைப்புரியாதாகின்றது. அடுத்து ஜெர்மனி-சோவியத் ஒப்பந்தம் பற்றி சேறடிக்கின்றர். ஜெர்மனி-சோவியத் ஒப்பந்தம் ஏன் எதனால் ஏற்பட்டது. இதற்க்கு சனநாயக முதலாளித்துவ நாடுகள் பேசும் சுரண்டல் வரலாறே உண்டு. அதை ஆராய் தொடாச்சியாகப் பாப்போம்.

ஏகாதிபத்திய யுத்தத்துக்குள் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் நாடு பிடிக்க ஈடுபடுவதில்லை. வர்க்க மோதலைக் கட்டுப்படுத்த, அதிக அளவு சுரண்ட புதிய நாடுகளை கைப்பற்ற ஆளும் வர்க்கத்தால் தெரிவு செய்யப்பட்ட வடிவமே பாசிசமாகும். இது சுரண்டல் அடிப்படையாக கொண்டு கம்ப்யூனிஸ்டுகளை வேட்டையாடவும், ஒழித்துக் கட்டவும் ஆளும் வர்க்கத்தால் மிக நேர்த்தியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட வடிவமே சனநாயக பாசிசம். பாசிசம் உங்களைப் போன்று பொய்களில் உருளும் அறிவாளிகளை வென்று எடுக்கவும், மக்களை ஏமாற்றி வைத்த கோஷங்களைப் பார்ப்போம். ஜெர்மனியில்" தனிநபர்களின் நலனைகளைக் காட்டிலும் பொது நலன்கள் உயர்ந்தவை முக்கியமானவை" இத்தாலியில் " நமது அரசு முதலாளித்துவ அரசல்ல. ஆனால் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட கூட்டரசாகும்" யப்பானில் "சுரண்டல் ஆற்ற யப்பான்" (பக்கம் 9) என்று கூறித்தான் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர்.

இப்படி ஏமாற்றிய சனநாயகமே எப்போதும் உயர்வாழ்கின்றது. சனநாயகவாதிகளின் உண்மை என்பது எப்போதும் பொய்களையும் அவதூறுகளையும் ஆதாரமாக கொள்கின்றது. பாசிசம் உங்களைப் போல் கம்ப்யூனிஸ்டுகளை ஒழித்துக் கட்ட சனநாயக நபர்களின் உதவியுடன் அரசுக்கு வந்தது.

'முன்றாவது பேராக' (ஜெர்மனி) கம்ப்யூனிசத்தையும் சோசலிசத்தையும் 'உலகம் முழுவதின் எதிரி' என அறிவித்தபடி 'மேற்க்கத்திய நாசிக்ரத்தின் கோட்டை என்றும் கிழக்கு ஏதிரான சிலுவைப் பேர்' க்கு முழுச் சுதந்திரம் வேண்டுமெனக் கோரினர்." (பக்கம் 13) இதன் மூலம் மட்டுமே இரண்டாவது உலக யுத்தம் நியப்படுத்தப்பட்டு மக்களை ஆய்யத்தம் செய்ய சனநாயகவாதிகளும், சனநாயக அரசுகளும் இராணுவ மயமாக்கி ஜெர்மனியை யுத்தத்துக்கு முன்தள்ளி தயாரித்தனர்.

அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ்சும், மற்றவர்களும் கம்யூனிச எதிர்ப் பிரச்சரத்தில் ஈடுபட்டபடி ஜெர்மனியை ஆயுதபாணியாக்கியதை ஹிட்லர் வருணிப்பதில் இருந்து சில உண்மைகளை கணமுடியும்.

'போல்ஷிவிக் யூத்தின் உதவி கொண்டு, சிவப்பு பிரளயத்திற்கு எதிரான கடைசி அரண் ஜெர்மனி மட்டுமே என்று நம்பச் செய்துதான் என்னால் வெர்செய் வல்லரசுகளை கட்டுப்படுத்தி வைக்க முடியும் நெருக்கடியான காலகட்டத்தைக் கடக்க நமக்குள்ள ஒரே வழி வெர்செயிடமிருந்து பிரிந்து மீண்டும் ஆயுதந்தரப்பதாகும்"' (பக்கம்- 16)என்றான்.

யுத்தத்துக்கான முழுத் தயாரிப்புக்கு பின் மேற்கு நாடுகளின் (இது உங்களுக்கும் அப்பட்டமாக பொருந்தும்) கம்யூனிச எதிர்ப்பில் தான் நிறைவேற்றப் பட்டதை ஹிட்லரின் கருத்துக்குகள் தெளிவாக்கின்றன. சோவியத் மீதான தாக்குதலை நடத்துவிப்பதன் மூலம் உலக யுத்தத்தில் ஜெர்மனி பலவீனமான நிலையில் சமாதானத்தின் பெயரிலும், அமைதியின் பெயரிலும், மக்களின் பெயரிலும் தலையிட்டு சோவியத் உள்ளிட உலகை மீள்ப் பங்கிட்டுக் கொள்ள மேற்கு சனநாயகவாதிகள் வினிவடிய ஜெர்மனியை பலப்படுத்தி காத்துக் கிடந்தனர். இதற்கு எதிராக சோவியத் விடுத்த அனைத்து பாசிச எதிர்ப்பு முன்னணிக்கும் வரமறுத்த பிரிட்டன், பிரான்ஸ் ஏகாதிபத்தியம் ஜெர்மானி, இத்தாலி பாசிச ஏகாதிபத்தியத்துடன் 1938 செப்ரெம்பர் 29ம் திகதி மூன்க்கில் ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கையெழுத்திடனர். இதில் ஹிட்லரும் முஸ்ஸோலினியும், பிரஞ்சுப் பிரதமர் ஏ.டிஸ்டியேவும், பிரிட்டிஸ் பிரதமர் நே.சேம்பர்லேனும் இரண்டம் உலக யுத்தத்தை சோவியத்துக்க எதிராக நடத்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டனர்.

இதற்கு பின் செப்ரெம்பர் 30ம் திகதி பிரிட்டிஸ் -ஜெர்மனி புதிய ஒப்பந்தம் வெளியிடப்பட்டது. இது பரஸ்பரம் தாக்குவதில்லை எனப் பிரகடம் செய்தது. பின் டிசம்பர் 6ம் திகதி பிரான்ஸ்சும் சேர்ந்து கொண்டது. இதை சோவியத் கண்டித்தது. இதற்கு பதில் அளித்த சேம்பர் "உலக அமைதியைக் காப்பாற்ற"' (பக்கம் 17) சோவியத் மீது யுத்தத்தை நகர்த்தினர். இதற்காக தமது காலனிகளையும், தமது செல்வாக்கில் இருந்த நாடுகளையும் ஆக்கிரமிக்க வழிவிட்டு "தலையிடாமை" "நடுநிலை" யின் பெயரில்

பச்சைக் கொடி காட்டினர். இந்த வகையில் 1938 அக்டோபர் முதலாம் திகதி பாசிச ஜேர்மனிய இராணுவம் சுதேத பிரதேசத்துக்குச் சென்றது. 1939ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் செக்கோஸ் லொவாக்கியா முழுவதையும் கைப்பற்றினர். 1939 வசந்த காலத்தில் லித்துவேனியவின் ஒரு பகுதியைக் கைப்பற்றினர். நுமேனியாவுக்கு பொருளாதார சுற்றிவழைப்புடாக சரணடைய வைத்தனர். 1939 எப்பிரலில் இத்தாலி அல்பானியாவைக் கைப்பற்றினர். இதற்கான முழுப் பொறுப்பு பிரிட்டிஸ்-பிரஞ்சு சனநாயகவாதிகளின் கம்யூனிச எதிர்ப்பில் நடந்தேறிய.

இதையொட்டி அமெரிக்கா வரலாற்று ஆசிரியர் பிரெடெரிக் ஷீமன் "இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் முன்னணைப் பொழுதில் சனநாயக மக்களின் பொறுப்பு மிக்க பிரதிநிதிகள் வெளியீடுத்திய முட்டாள்தனம் மற்றும் கபடத்தோடு ஒப்பிடக் கூடிய எதையும் மனித பலவீனம், முட்டாள்தனம் மற்றும் மனிதர்களால் இழைக்கப்பட்ட குற்றங்கள்"' (பக்கம் -18) குறித்த கட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்துக்கு காவடி எடுத்த துரோக சந்தர்ப்ப வாதம் மேற்கு நாட்டு சனநாயகவாதிகளால் இழைக்கப் பட்டதை முதலாளித்துவ சனநாயகவாதி சங்கமன் வரலாற்றை திரித்து ஸ்ராலின் மீது தள்ளும் திரிபுடன் கூடிய ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பை முடிமறைத்து பாதுகாக்கும் தனம் ஏகாதிபத்திய கைக்கூலித்தனம் தானே? இந்த உலக யுத்த ஆக்கிரமிப்பு தயாரிப்பில் ஈடுபட்ட ஹிட்லரின் வெளிநாட்டு அமைச்சார் ரிபென்ட்ரோப் கூறுவதை மேலும் பார்ப்போம். "இந்தக் கிழவர் இன்று பிரிட்டிஷ் பேரரசின் மரணதண்டனையில் கையொப்பமிட்டு இந்த தண்டனையை நிறைவேற்றும் தேதியை முடிவு செய்யும் பொறுப்பை எங்களுக்கு விட்டுள்ளார்." என்றான். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் மூலப் பொறுப்பு மேற்கு சனநாயகவாதிகளின் கம்யூனிச எதிர்ப்பில் கையெழுத்திட்டதிலும், ஆயுதபாணியாக்கியதிலும் தொடங்கியது. யுத்தத்தின் போக்கில் எப்படி எப்போது எங்கு தாக்குவது என அனைத்தையும் மேற்கு சனநாயகவாதிகள் ஜெர்மனி பாசிஸ்டுகள் இடம் தாரை வார்த்தன் மூலம் சோவியத் மீதான தாக்குதலை ஊக்குவித்து ராஜதந்திர நகர்வில் திவிரமாக இறங்கினர்.

இது போல் ஐப்பாணை ஆயுதபாணியாக்கி சோவியத் மீது தாக்குதலை நடத்த அமெரிக்கா, பிரிட்டன், நெதர்லாந்து பெரியளவில் ஆயுத தாளபாட ஏற்றுமதியை நடத்தின. யாப்பான் இறக்கமதி செய்த ஆயுத தளபடங்களில் 86% தை இந்த முன்று நாடுகளும் ஏற்றுமதி செய்தன. யாப்பான் 1936ம் வருடம் 25ம் திகதி ஜெர்மனியுடன் "கம்ப்யூனிச அகில எதிர்ப்பு உடன்படிக்கையை"³ (பக்கம் 23)செய்து கொண்டது. 1940இல் செப்பெடெம்பர் 27ம் திகதி இத்தாலியும் இணைந்து கொண்டதன் மூலம் சோவியத் மீதான தாக்குதலை நடத்த தயாராகினர்.

இது குறித்து பிரிட்டிஸ் அரசியல்வாதி டே.லாபிட் ஐர்ஜ் கேலியாக கூறியதைப் பார்ப்போம்.

'ஹிட்லருடன் கெஞ்சிக்குலாவ சேம்பர்லோன் முன்று முறை தொடர்ந்தாற் போல் சென்றார். முசோலினியைக் கட்டித் தழுவுவும் அபிஸ்ஸீனியாவைக் கைப்பாற்றியதற்காக எமது அதிகாரபூர்வமான அங்கீகார வடிவில் பரிசளிக்கவும் அவர் ஸ்பெயினில் தலையிடுவதற்க்கும் நாங்கள் எந்தவிதத்திலும் தடையாக இருக்கமாட்டோம் என்று சொல்லவும் சேம்பர்லோன் விசேஷமாக ரோமிற்கு சென்றார். தனது உதவியை நமக்கு முன்மொழியும் அதிக வல்லமை வாய்ந்த ஒரு நாட்டிற்கு நம்மை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த அந்நிய அமைச்சர கத்திலிருந்து அதிகாரியை அனுப்பினார்கள் என்று ஏன் கூறவேண்டும்? இதற்க்கு ஒரு விடைமட்டுமே இருக்க முடியும். கனவான் நேவில் சேம்பர்லோன், லார்ட் டாலியாக்ஸ் மற்றும் சர் சைமன் ஆகியோருக்கு ரஷ்யாவுடன் கூட்டுச்சேர விரும்பமில்லை."⁶ இந்த அளவுக்கு இரண்டாம் உலகயுத்தச் சதிகள் கட்டியமைக்கப்பட்டன. இந்தநிலையில் தான் சோவியத் யூனியன் யுத்தத் தவிர்ப்பு உடன்படிக்கையின் முக்கியத்துவத்தை செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது.

இந்நிலையில் 1939 ஆகஸ்டு 23ம் திகதி ஜெர்மனி முன்மொழிந்த பரஸ்பரம் தாக்குவதில்லை என்ற ஒப்பந்தத்தில் சோவியத் கையொப்பமிட்டது. அதாவது மேற்க்கு நாடுகள் கம்ப்யூனிச எதிர்ப்பு முன்னணி ஒப்பந்தத்தை ஜெர்மனியுடன் செய்து பதினொரு மாதங்களின்

பின், மேற்க்கு நாடுகள் உடன் பாசிச எதிர்ப்பு ஒப்பந்தம் செய்ய முனைந்து தோல்வி பெற்ற நிலையில் தான் சோவியத்-ஜெர்மன் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இதுதான் உண்மை வரலாறு.

இந்த ஒப்பந்தம் உலக யுத்ததின் போக்கையே தலைகீழ் ஆக்கியது. மேற்க்கு நாடுகள் சோவியத் மீதான தாக்குதலை நடத்த துடித்து செய்த அனைத்து துரோக ஒப்பந்தங்களும் தவடு பொடியானது. இதனால்தான் சங்கமன் இடதுசாரி வரலாற்றின் மாபெரும் சந்தர்ப்பாவாத அயோக்கியத்தன்மன் என்கின்றார். ஆம் மேற்க்கு நாடுகளின் கம்ப்யூனிச எதிர்ப்பு ஆக்கிரமிப்பை தவடு பொடியாக்கிய ஸ்ரலினை முதலளித்துவவாதிகள் இப்படி அழைப்பது அந்த வர்க்கத்தின் தோல்வியை பாட்டாளி வர்க்கம் வென்றதால் எழும் கூச்சல்களே இவை.

இதை பிரிட்டிஸ் இராணுவ வரலாற்று ஆசிரியர் லிடல் கார்ட் 'இரண்டவது உலக யுத்தம்' என்ற நூலில் "போலந்திற்க்கு நேரடி உதவி அளிக்கவல்ல வல்லரசாகிய ருஷ்யாவின் ஆதரவைப் பெறுவதுதான் யுத்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரே வாய்பாக இருந்தது."⁷

சோவியத்தின் சரியான ராஜதந்திரம் யுத்தத்தை திட்டமிட்டு நகர்த்தியவர்களை நோக்கி திறம்பியது. இதை பிரபல பிரஞ்சு அரசியல் பிரமுகர் ஏரியோ "பாசிச ஜெர்மனி, தனது கழுத்துக் கயிற்றை அறுத்து, ஐமாமானையே கடித்த நாயைப் போலிருந்தது."⁸ (பக்கம்-38) என சரியாக அன்று மட்டுமல்ல இன்றும் சங்கமனுக்கும் பதிலாளிக்கின்றார்.

இந்த ஒப்பந்தம் சரியான வகையில் கையெழுத்தானது மட்டுமின்றி உலக ராஜதந்திர வரலாற்றில் மிகத் தீர்க்கமானதும் கூட. ஒப்பந்தத்தை செய்த கம்ப்யூனிஸ்க் கட்சியும் அதை தலைமை தாங்கிய ஸ்ராலினும் எதிர் பார்த்தபடி யுத்தம் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு இடையில் நடந்து இருப்பின் ஒருக்காலும் யுத்தம் சோவியத் மீது நகர்ந்து இருக்கமாட்டது. இங்கும் பிரஞ்சு-பிரிட்டனின் கம்ப்யூனிச எதிர்ப்பு சொந்த நாட்டையே பாசிட்டுகளுக்கு தியாகம் செய்து சோவியத்பால் யுத்தத்தை திணித்தனர்.

அன்று பிரான்ஸ்கும்-பிரிட்டனுக்கும் எதிராக ஜெர்மனி போலாந்தில் தாக்குதலை நடத்திய போது படைப் பல நிலையைப் பார்ப்போம்.⁸

நாடுகள்	டிவிசன்	டாங்கி	பிரங்கி	விமானங்கள்	படையினர்	கப்பல்
ஜெர்மனி	62	2,800	6,000	2,000	16,00,000	7 நீர்மூ
போலந்து	37	870	4,300	8,00	10,00,000	5 நீர்மூ

காரணம், போலந்துடன் நாங்கள் இறக்கியிருந்த போது மேற்கே 23 ஜெர்மன் டிவிஷன்களுக்கு எதிராக நின்ற சுமார் 110 பிரான்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் 4 டிவிஷன்கள் முற்றிலுமாக செயலற்று இருந்தது.”⁹ ஆறு கோடி மக்களின் உயிர், பல கோடி சொத்துகளை பாதுகாக்க மறுத்த கம்யூனிச விரோத ஊக்குவிப்புதான் இன்றும் சங்கமன் போன்ற பிரதிகளின் பிதற்றல்கள் என்பதை மேல் உள்ளது துல்லியமாக்கின்றது. இதை பிரான்ஸ் ஆசிரியர் ஒருவர் எழுதியது எவ்வளவு சிறப்பாக பொருந்துகிறது என்பார்ப்போம். ”நமது லோரைன் சேனையின் முழுச்

பிரன்ஸ் மீதான தாக்குதலின் போது படையலை ஆராய்வோம்.⁸

நாடுகள்	டிவிசன்	விமானம்	டாங்கி	பிரங்கி
பிரா-பிரிட்	147	3,800	3,100	14,500
ஜெர்மனி	136	3,824	2,580	7,375

ஜெர்மனியின் ஆக்கிரமிப்பின் போது மேற்கு நாடுகள் பாசிசத்தை உண்மையாக எதிர்ப்பது இருப்பின் ஒருக்காலும் இரண்டாம் உலக யுத்தம் விரிவுபட்டுயிருக்காது. அதுபோல் இந்தளவு சேதமும் எற்பட்டிருக்காது. சோவியத் மீதும், கம்யூனிசக் கட்சி மீது இருந்த வெறுப்பு பாசிட்டுகள் இடம் நாட்டை தரைவார்த்த சனநாயகவாதிகள் இன்று கம்யூனிஸ்டுகள் மீது சேறூயடிப்பது என்பது வர்க்கப் போரை தடுக்கும் தொடர்ச்சியில்தான் இதை ஒட்டி ஜெர்மனி ஜென்ரல்கள் பீல்ட்மாஷல் வெகைடல், ஜெனரல் யோடல் ”பிரான்ஸ் பிரிட்டனும் மட்டும் தாக்குதலைத் தொடுத்திருந்தால் எங்களால் முற்றிலும் கற்பனையான தற்கப்பைத்தான் வைத்திருக்க முடியும்”

1939ம் ஆண்டில் நாங்கள் தோல்வியடையவில்லை என்றால் அதற்கு

செயலின்மைக்கான காரணத்தை அரசியல் நிலைகளில்தான் தேடவேண்டும்.” என்கின்றார்

இந் நிலையில் ஸ்ராலின் ராஜதந்திரத்தின் மீக முக்கியமான தீக்க தரினத்தை நாம் பார்க்கமுடியும். அதாவது யுத்தத்தை மூட்டிவிட்ட ஏகாதிபத்தியத்துக்குள் நகரும் பட்ச்சத்தில் யுத்தம் சோவியத்பால் திரும்பாது எனக் கணித்ததும் இது உலக புரட்சியின் முன்னோட்டமான பாதையை திறக்கும் வகையில் கணிக்கப்பட்டது. ஆனால் கம்யூனிச விரோதத்தில் முழிக்கி கிடந்த சமாதான சனநாயகவாதிகள் யுத்தத்தை நடத்தாது பின்வாங்கிச் சென்று பாசிட்டுகளை யுத்தத்துக்கு தயார்படுத்தினர். இதை யாராலும் மறுக்கமுடியாது. யுத்தத்தில் பாசிசத்தை எதிர்த்து போராடியதில் கம்யூனிஸ்டுகள் என்றும் பின்நின்றதில்லை. யுத்தத்தின் இழப்பு, பிரான்ஸ்-பிரிட்டிஷ்

படைப்பிரிவுகள் பாசிட்டுகள் இடம் கம்ப்யூனிசத்துக்கு எதிராக காட்டிக் கொடுத்து செயல்பட வளங்களை கொடுத்ததை இரண்டாம் உலக இழப்புகள் தெளிவாக்கின்றன.¹²

நாடுகள்	இறந்தோர் தொகை
சோவியத் யூனியன்	24,000,000
போலந்து	6,028,000
யூக்கோசிலேவியா	1,600,000
பிரான்ஸ்	520,000
செக்கோசிலேவியா	364,000
இங்கிலாந்து	320,000
அமெரிக்கா	320,000
ஜெர்மனி	9,700,000
இத்தாலி	400,000

யுத்தத்தின் பின் கம்ப்யூனிசத்துக்கு எதிரான ஜனநாயகம் மிளிரும் ஜெர்மனியின் இன்றைய நிலைமை தொடர்பாக சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.¹³ ஜெர்மனிய இராணுவ முகம்கங்களில் 37க்கான பெயர்கள் பாசிட்டுகளினதும், நாசி ஜென்களினதும் பெயர்களை கொண்டதுடன், இவர்கள் யுத்த குற்றவாளியாக இனம்கணப்பட்டவர்கள். உலகின் யுத்தத்தினை பாதுகாக்கும் மருத்துவ பிரிவான செஞ்சிலுவைச் சங்கம் யுதர்களுக்கு இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் மருத்துவம் செய்யவில்லை. மாறாக யுதர்களை வதைத்துக் கொன்ற நாசி முகாம் பொறுப்பாளர்களை செஞ்சிலுவை உத்தியோகத்தராக வேடம் இட்டு ஆண்களினாவுக்கு தப்பியோட உதவியவர்கள். இதுபோல் தான் இத்தாலி போப்பண்டவரும், கத்தோலிக்க மதத்தலைமையும் நாசிகளுக்கு நாயக சேவை செய்தனர். ஏன் ஜெர்மனியை பிரித்த மதில் கூட கம்ப்யூனிசத்தை வேர் அறுக்க கம்ப்யூனிச எதிரிகளால் கட்டப்பட்டதே. 1961 ஆம் ஆண்டு வியன்னா நகரில் குருசேவ் - கெனடி இடையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தப்படி, சீமேந்து மேற்க்கு ஜெர்மனியில் இருந்து வழங்கப்பட்டு மதில் கம்ப்யூனிச எதிர்ப்பாக எழுப்பப்பட்டது. மதில் திட்டமிட்டபடி கட்டிமுடிக்க சீமேந்து மேற்க்கு ஜெர்மனி வழங்கி கட்டிமுடித்த பின் தான் மேற்க்குஜெர்மனி திட்டமிட்டபடி எதிர்த்து கம்ப்யூனிசத்துக்கு எதிரான பிரச்சரத்தை தொடங்கின. இப்படி தான் கம்ப்யூனிச புரளிகள் வரலாற்றில் கட்டப்படுகின்றன.

உலகயுத்தத்தின் தோற்றுவாய் ஜெர்மனி மட்டுமல்ல. கம்ப்யூனிச எதிரான சமாதான

சனநாயகவாதிகளான அனைத்துப் பிரிவும் கம்ப்யூனிச எதிர்ப்புடன், உலகை மிளக் கைப்பற்றும் கனவுடன் யுத்தத்தை தயார் செய்து நடத்தினர். குற்றவாளிகள் ஜெர்மனி மட்டுமல்ல. யுத்த சூத்திரவாதிகள் இன்று பந்தை வரலாற்று திரிபுகள் உடன் கம்ப்யூனிஸ்டுகளை நோக்கி வேகம் வேகமாக எறிகின்றனர். ஆனால் வரலாறு என்பது உண்மையின் பக்கமென்பதால் இந்த கதையாளப்புகள் அந்த இடத்திலேயே பொசுங்கிப் போகின்றன. இதுதான் சங்கமன் போன்றோரின் அவதூறுகளும் கழிவுகளும் வீசப்படும் அழுக்கும், நாற்றம் நிறைந்து போய்யுள்ளது.

1. புள்விபெர ஆதாரம் -LA NOUVELLE économie mondiale en chiffres par PATRICE touchard-
2. ஐக்கிய முன்னணி தந்திரம் -டிமிட்ரோவ்-
3. இரண்டாவது உலக யுத்தம் -வி.அ.மத்சுலேன்சு-4
4. K.LUDECKE, I knew Hitler, New york, 1938, p,468
5. சோவியத் யூனியனின் சுருக் கமான வரலாறு, மஸ்கோ, நவ்யூக்கா, 1972 பக்கங்கள் 303-304
6. W.Coates, Z. Coates, A History of Angolo-Soviet relations, London, 1945 p 614
7. இரண்டாவது உலக யுத்தம், இராணுவ பதிப்பகம், பக்கம் 27
8. சமீ-14
9. நிபு ரென்பர் விசாரணை தொகுதி, I.
10. சக்தி இதழ் 2,4
11. அம்ள -9
12. RED STAR -8,2
13. அம்ள 9 -தமிழரசன் கட்டுரை
14. மூலதனம் பாகம் 1.2 பக்கம் 863
15. மூலதனம் பாகம் 1.2

மக்களுக்கு எதிரான

பழைய அரசியல்

“தமிழீழ

பாதையில்

மக்கள்

கட்சி”

தமிழீழ மக்கள் கட்சி சார்பான மூன்று “தமிழீழம்” இதழ்கள் அண்மையில் வெளியாகியுள்ளது. இக் கட்சியின் பிரகடனம் தமிழீழப் போராட்ட வரலாற்றில் புலிகளின் மாற்று அமைப்பு மீதான ஜனநாயக மறுப்புக்குப் பின்னலான அழித்தொழிப்பின் பின் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தப்படுத்தப்பட்ட ஓர் அமைப்பாகும். மக்களின் கருத்து, எழுத்து, பேச்சு சுதந்திரத்தக்காகவும், அந்த மக்களின் விடுதலைக்காக போராடும் உரிமைக்காக போராட உள்ள உரிமையை வென்று எடுக்க, அனைத்து ஜனநாயக விரோத பாதைக்கும் எதிராக போராடும் செயல், கருத்து தளத்தை பாதுகாக்க வேண்டிய கால கட்டத்தில் ஊன்றி நின்றபடி, தமிழீழ மக்கள் கட்சியின் பிரகடனத்தை அவர்களின் கட்சி திட்டமின்றியே அரசியல் ரீதியாக ஆராயவேண்டியுள்ளது.

அவர்களின் கட்சியின் அரசியல் திட்டம் இது வரை கிடைக்கவில்லை. இருந்த போதும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவின் பிரகடனங்கள் ஊடாக பார்ப்போம்.

தம்மை தீப்பொறியின் தொடர்ச்சியாக உயிர்ப்பாகவும் பின்னால் தமிழீழ மக்கள் கட்சியாக இணம் காட்டுகின்றனர். தீப்பொறியின் வரலாறும், அதன் அரசியல் வழியை வகுத்தவருமான கேசவன் பற்றி எந்த விதமான கூற்றுமின்றி, அஞ்சலியும் இன்றி அனாதையாக்கியபடி, அவரின் அரசியலை அனாதையாக்கியபடி எதிர் திசையில் (இவர் தான் புதியதோர் உலகம் நூலை எழுதியவர். இவர் புலிகளால் கடத்தப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்.)

காலை பின்பக்கம் எட்டி வைத்துள்ளனர். இந்த நிலையில் கேசவனின் அரசியல் மார்க்கத்தை உயர்த்தி பாதுகாக்க தமிழீழ மக்கள் கட்சியின் அரசியலை விமர்சிப்பது அவசியமாகியுள்ளது. புளாட் இயக்கத்தின் உள் அராஜகத்தை எதிர்த்த சிறு குழுவாக தமக்குள் வெளியேறியவர்கள், பின்னால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அரசியல் இன்மையும், அதன் தலைமை இன்மை தான் இயக்கத்தின் அராஜகவாத அரசியல், ஜனநாயகத்தை குழி தோண்டி புதைத்தது என

சரியாக இனம் கண்டவர்கள், தாம் புரிந்து இருந்த கோருகிறனர்.

மாக்கியம் அல்லாத பூர்சுவா நிலையில் இருந்து கடந்து செல்ல உள்முரண்பாட்டுடன் கேசவனின் வர்க்கப் போராட்டத்தை தேசியத்தில் இணைக்க போராடிய நிலையில் அதற்க்காக கடத்தப்பட்டார். கேசவனின் கொலையைத் தொடர்ந்து மாக்கியம் அல்லாத பூர்சுவா நிலையை மார்க்சியமாக கூறியபடி அதை மறுத்து மார்க்சியம் விமர்சனத்தக்கு உள்ளாக்கின்றோம் எனக் கூறியபடி, அதை எந்த விதத்திலும் விமர்சிக்காது இருந்த இயக்க அரசியலையும் தாண்டி அடுத்த தீவிர வலது பக்கத்தில் தமது அரசியலை அடையாளம் காட்டியுள்ளனர். இதன் வெளிப்பாடாக வெளியான "தமிழீழம்" மூலம் பாப்போம்.

"எந்தவொரு போராட்ட வரலாற்றிலும் பல்வேறு சமூக பிரிவுகள் தமது நலன்களை அடையும் விதத்தில் தமக்கென தனியான அமைப்புகளை உருவாக்குவதும், அவற்றின் பலத்தில் போராட்டத்தை முன்னெடுத்து செல்வதும் தவிர்க்க முடியாதது. மேலும் ஒட்டுமொத்த போராட்டத்தில் நன்மை கருதி சக அமைப்புகளுடன் குறைந்தபட்ச திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஐக்கிய முன்னணி அமைத்துப் போராடுவது வரலாற்று நியதியாகவும் உள்ளது." என முன்வைக்கின்றனர். இந்த ஆசிரிய முன்னுரைகளில் எங்குமே எதிரி யார் என்று குறிப்பிடாத "கட்சி" பிரகடனம் செய்தவர்கள் எதிரியுடன் கூட்டுக்கு போவதும், ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின் தலைமையை நிராகரித்து சுரண்டும் வர்க்கத்துக்கு கீழ் அணிதிரட்ட கோருவதை இந்த அரசியல் விளக்கமாகும்.

அதாவது "பல்வேறு சமூக பிரிவுகள் தமது நலனை அடையும் விதத்தில்" போராடுவதை அங்கீகரிப்பதன் மூலம் தரகு மற்றும் நிலப்பிரத்துவ வர்க்கத்தினர் தமது நலனை அடைய ஏகாதிபத்தியத்துக்காக போராடுவதை, இதை இவர்கள் "நமது விடுதலைப் போராட்டத்தில் மக்கள் தமது அரசியல், சமூக பொருளாதார கோரிக்கைகளை முன்வைத்து அமைப்புரீதியில் போராட வேண்டும்" (இவ்வு மக்கள் யார்?) என்ற கோரிக்கையையும் அதன் சமூக நோக்கத்துக்காக அங்கீகரிக்க முடியும் என்கின்றனர். இந்த இடத்தில் தமது தத்துவ விலகல் போக்கில் தமிழ் தரகு, நிலப்பிரத்துவ பிரிவு இலங்கையில் நலிந்த விளிப்பு பிரிவு என்பாதால் கூட்டு அமைக்க மறைமுகமாக

இந்த இடத்தில் "பல்வேறு சமூக பிரிவுகள் தமது நலனை அடையும் விதத்தில்" போராட முடியும் எனின் ஆணாதிக்கச் சமூகப் பிரிவும், சுரண்டல் சமூகப் பிரிவும், சாதி தகர்க்காத தலித் என்ற சமூகப் பிரிவுகளும், அதைப் பேன வெவ்வேறு சமூக சாதிப் பிரிவுகளும் என என்னுற்ற அமைப்புகளும் எப்படி யார் தலைமையில் எந்த வர்க்க நோக்கத்துக்காக ஐக்கியப்பட முடியும் என்பது தெளிவானது.

பாட்டாளியை கொள்ளையிட்டு சூறையாடும் சுரண்டும் வர்க்கத்தையும், இது போன்று ஆணாதிக்கம், சாதியம் என சமூகத்தில் வெவ்வேறு சமூகப் பிரிவுகளின் முரண்பட்ட நலன்களை எந்த அரசியல் வழிகளில் தீர்க்கமுடியும். ஏன் தமிழீழத்தில் அரசு எப்படியிருக்கும்? அதன் தலைமை சக்திகள் யார்? சமுதாயம் வன்முறையால் கட்டியமைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் எப்படி ஒழிப்பீர்கள்? வன்முறை மூலமா? அல்லது வேறு வழியிலா? எப்படி? கடந்த காலத்தில் உலகளவிலான வன்முறைப் போராட்டத்தை எப்படி பார்க்கினீர்கள்? அதில் இருந்து எப்படி வேறு பட்ட வகையில் உள்ளீர்கள்? அரசு என்பது வர்க்கத்தின் கருவியா? இல்லையா? எப்படி? தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் ஒரே ஒரு போராட்ட ஆயுதமான மார்க்சியத்தை எதிரியாக பார்க்கின்றீர்களா? இல்லையா? எப்படி? உங்கள் வர்க்க நிலை என்ன? அதற்கான குறிப்பான அரசியல் நலன் என்ன? நீண்ட கால அரசியல் என்ன? இரண்டுக்கும் இடையில் வளர்ச்சியின் ஒழுங்கு என்ன?

இது பற்றி பொதுமைப்படுத்திய இன்றைய பொது உலக கண்ணோட்டத்தக்குள் இருந்தபடி "கொடிய சிங்களப் பேரினவாத அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராகவும் பிராந்திய ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் நெருக்குதல்களுக்கு எதிராகவும் தமிழ் தேசம் தொடர்ச்சியாகப் போராடி வருகின்றது. இந்த விரஞ்செறிந்த விடுதலைப் போராட்டத்தினூடாக அதன் பிரிக்க முடியாத வரலாற்று தேவையாகவும் தமிழீழ மக்கள் கட்சி ஆணது பரிணமித்துள்ளது." மிக கவணமாக தெரிவு செய்யப்பட்ட இவ் வரிகள் புலிகளின் பின் மறைமுகமாக பிணாமியாக ஆள் திரட்ட முனைகின்றது. சிங்கள பேரினவாதமும், இந்தியா விஸ்தரிப்பு வாதமும் குறிப்பாக புலிகளின் இன்றைய எதிரியாக உள்ளது. இதை மட்டும்

கவனமாக குறிப்பிடும் “தமிழீழ மக்கள் கட்சி” பத்திரிகையான தமிழீழம் புலிகளால் எதிரியாக இனம் கட்டாத ஏகாதிபத்தியத்தை வசதி கருதியும், ஏகாதிபத்திய நலன் கருதி மறந்த அரசியலின் வரலாற்று தொடர்ச்சியில் பரிணமிக்கின்றனர். இதை பெயரில் “கட்சி” போட்டு கொண்டு வராலாற்றை ஏமாற்றி வென்று விட முயல்கின்றனர். எமது எதிரியார்? சிங்கள பேரினவாதம், பிராந்திய விஸ்தாரிப்பு வாத இந்தியா, மற்றும் தமிழ் சிங்கள தரகு நிலப்பிரபுத்துவ பிரிவுகள், மற்றும் ஏகாதிபத்தியம் என்பதை மறந்து பரிணமித்த தமிழீழ மக்கள் கட்சி எதைச் சாதிக்க முனைகின்றது என்பதை நாம் மிளக் கூறவேண்டியதில்லை.

அடுத்து “நண்பர்கள் சக்தோழர்களுடன் எமது கருத்துக்களையும் செயற்பாடுகளையும் தொடர்ந்து விவாதிப்பங்கள்” என்கின்றனர். பல்வேறு நபர்கள், நட்புரீதியான வர்க்கங்களின் இடையில் உள்ள கோட்பாடு விடையங்கள் மீது திறந்த பகிரங்கமான விவாதத்துக்கு தயாராற்ற எல்லா நிலையிலும் ஜனநாயகம் என்பது கோசத்துடன் நீடித்து இறுதியில் வன்முறை வித்திடப்படுகின்றது. ஜனநாயகம் என்பது விவாதத்தை கேள்விகள் மீதும், சமூக இயக்கத்தின் போக்கின் மீதும் ஜனநாயகப்படுத்துவதுதான். இல்லாது தனக்கான அமைப்புக் கட்டல் கூட ஜனநாயகத்தை மறுக்கின்றது. அதாவது சொந்த அமைப்பிலும், வெளியிலும் எழுப்புபவைக்கு விஞ்ஞானபூர்வமாக பதில் அளிக்காத விடையங்கள் மீது ஜனநாயக விரோதமாக அணிதிரட்டப்படுவதும், அது குழுவாதமாக மாறுவதும், சொந்த அணிக்குள் கேள்வி எழும் போது வெளியில் நிகழ்ந்தது சொந்த அமைப்புக்குள் ஜனநாயக விரோதமாக மாறுகின்றது.

இந்த வகையில் குறிப்பாக உயிர்ப்பு மீதும், கடந்த சர்வதேச நிகழ்வுகள் மீதும் எழுப்பப்பட்ட கேள்விகள் மீதான தத்துவார்த்த விடையங்களுக்கு பதிலாளிக்காத “தமிழீழ மக்கள் கட்சி” பிரகடணம் உண்மையில் சொந்த அணிகளுள்ளும், வெளியிலும் ஜனநாயக விரோதமாக குழுவாத கண்ணோட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்டவையே. பதிலளிக்க முடியாத தத்துவார்த்த எல்லைக்குள் நீடிக்கும் இவர்கள் விஞ்ஞான பூர்வமான மார்க்ஸிய விவாதங்களையும், செயல் தளத்தையும் எதிராக

காட்டி வந்தடைவது தவிர்க்கமுடியாது. ஏன் எனின் சமூக பிரச்சனைக்கு வர்க்கங்களின் முரண்பாடு சமரசங்களால் முடிவாக்கமுடியாது. இந்த வர்க்கங்களில் சில திட்டவட்டமாக எதிரியாக இருப்பதும், மற்றவை தவிர்க்க முடியாது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் மட்டுமே வெற்றி பெறமுடியும் என்ற உலகப் பொருளாதார நிலைமையில் சொந்த எதிரி வர்க்கத்துக்கு எதிரான வர்க்கப் பிரிவுகளின் ஜக்கியம் என்பது திறந்த விவாத அரங்கில், எந்த வர்க்கத்தை எந்த எல்லைக்குள் பிரதிதித்துவம் செய்கின்றோம் என்பதை தெளிவாக்கும் விவாதத்தை நடத்துவதுதான் ஜனநாயகப் பண்பாகும். மூடிமறைத்த தனது சொந்த வர்க்க நலனை காட்ட மறுத்து ஏமாற்ற, விவாத்துக்குள் இறங்க மறுக்கும் அந்த கணமே இயல்பில் தன்னகத்தே ஜனநாயக மறுப்பை அடித்தளமாக கொள்கின்றது. இந்த வகையில் உயிர்ப்பு முதல் தமிழீழ மக்கள் கட்சி விவாதத்தை செய்து தெளிவடையாத, தெளிவாக்காத வகையில் உருவாக்கப்பட்ட அந்த கணமே அது ஜனநாயக மறுப்பை அணைத்து தளத்திலும் தனக்குள் உள்ளவாங்கி அடிப்படையாக்கியுள்ளது.

தமிழீழ மக்கள் கட்சியின் சின்னத்தில் “சுதந்திரம் - தமிழீழம் - சமத்துவம்” எனப் போடப்பட்டுள்ளது. 17ம் நூற்றாண்டில் பிரஞ்சு முதலாளித்துவ புரட்சி “LIBERTE - EGALITE - FRATERNITE” (சுதந்திரம் - சமத்துவம் - சகோரத்துவம்) என்கோரி போராடியது. சகோரத்துவம் என்பதும் தமிழீழம் என்பது சராம்சத்தில் ஒன்றே. தமிழீழம் என்பது பல்வேறு சமூகப் பிரிவுகளின் சமூக பொருளாதார கோரிக்கைகளின் தகர்வு இன்றிய இணைப்பு என்பது தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. பிரஞ்சு முதலாளித்துவப் புரட்சி எதைக் கோரியதோ அதையும் அல்லது அதைவிடக் குறைவாக தமிழீழ மக்கள் கட்சி கோருவது தெளிவாக்கியுள்ளது. ஏகாதிபத்திய சமுதாயத்தில் ஒரு தேசிய முதலாளித்துவப் புரட்சியை கோருவதும், அதைத்தாண்டி ஒரு இம்மியும் கோர தேசியவாத எல்லை பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு தூக்கு கயிற்றை கொடுத்து நாட்டை ஏகாதிபத்தியத்துக்கு தரைவார்ப்பதுதான். எப்படி தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கம் சின்னக் கோசத்தின் அடிப்படையில் வெற்றி பெறும் என்று விளக்கியதில்லை. அதை அதன் சொந்த அணிகள் எழுப்பாத வரை மீண்டும் ஈழ இயக்க வரலாற்றுக்

கதை போல் வேதனமாகும் கதைதான். இங்கு பாட்டாளியின் சொந்த கோரிக்கைகளை இந்த மூன்று அடிப்படைகளும் மறுதலிக்கின்றது. உதரணமாக சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்டவனுக்கும் மறுபவனுக்கும் இடையில் மட்டும் உயிர் வாழ முடியும் என்பதால் சமத்துவ, சகோரத்துவ, தமிழீழம் என்பது சுதந்திரம் யாருக்கு உண்டோ அதற்குள் சமத்துவத்தை, சகோரத்துவத்தை மட்டும் கோருவதே. இந்தச் சுதந்திரம் என்பது ஒடுக்கும் வர்க்க சுதந்திரம் என்பதை அடிப்படை மூன்று விடையமும் துல்லியமாக்கின்றது. இதைத்தான் பிரஞ்சுப் புரட்சி தொழிலாளிக்கு அடக்குமுறையுடன் பரிசாக்கியது. இப்படி இது ஒவ்வொரு துறையிலும் கூறமுடியும்.

சிவகுமார்

இதழ் மூன்று ஆசிரியர் குறிப்பில் "ஆயுதமேந்திய போராட்டப் பாதை அவசியம் என்பதை நடைமுறையில் நிறுபித்த சிவகுமாரனை நாங்கள் கௌவரமாக நினைவு கூர்கின்றோம். அதேபோன்று தென்னாபிரிக்க கறுப்பின மக்களின் தலைவராய் உயர்ந்து நிற்கின்ற நெல்சன் மண்டேலா, ஐனாதிபதி பதவியிலிருந்து விலகி செல்வதையும் நாங்கள் கௌரவப்படுத்துகிறோம். ஓர் உண்மையான மக்கள் தலைவர், போராட்ட களத்திலும் ஆட்சி அதிகாரத்திலும் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள முடியும் என்பதற்குரிய உயிருள்ள சான்றாக, எம் காலத்தில் ஐனநாயக பிம்பமாக வாழ்ந்த காட்டிய ஒரு மக்கள் தலைவருக்கு, தமிழ்தேசத்தின் சார்பில் பிரியாவிடை கூறுவதில் பெருமிதமடைகிறோம்." என தமிழீழ மக்கள் கட்சி சார்பாக பிரகடனம் செய்கின்றனர்.

சொந்த இயக்கத்தை கட்டிய தோழர் கேசவனுக்கு அவருடன் தோழி நின்று மரணித்த தோழர்களுக்கும் இருட்டடிப்பும், துரோகத்தையும் பரிசாக

வழங்கியவர்கள் எந்த அரசியலை இதற்க்கூடாக முன்வைக்கின்றனர் என்பார்ப்போம். சிவகுமரானுக்கு முன்பு தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆயுதப் போராட்டமாக முன்னொக்கவில்லையா? ஏன் இலங்கையில் அதற்க்கு முன்பு ஆயுதப் போராட்டப் பாதை இருக்கவில்லையா? "எமது போராட்டத்தின் ஒரு திருப்புமுனை" யை சிவகுமரான் எடுப்படுத்தினர் எனின் அதற்க்கு முன் ஏற்படவில்லையா? ஆம், சிவகுமார் எற்படுத்திய அரசியல் என்பது புலியின் இன்றைய அரசியலைத்தான்.

சுத்த தனிநபர் பயங்கரவாத வெடிகுண்டு அரசியல் தொடங்கி சயனைட் ஈறாக ஆயுதம் தான் அனைத்தும் என்பதை சிவகுமரான் தொடங்கியதையே புலிகள் இம்மியும் விலாகது பிரதிபலிக்கின்றனர். தரகுமுதலாளிகளான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் இராணுவப் பிரிவாக சிவகுமரான் போன்றோர் வெளிக்கிளம்பிய போது, அது ஐனநாயக மறுப்பு அராஜகவாதம் படுகொலை அரசியலை மட்டும் அரசியல் ஆக்கினர். மக்களின் சொந்த பிரச்சனைகள் மீது அரசியல் மயப்படுத்துவதற்க்குப் பதில் ஒரு சிலர் புரட்சி நடத்திவிட முடியும் என்ற தனிநபர் பயங்கரவாத அரசியலின் பிதா மகன் ஆவர் சிவகுமார். பின் உருவான தனிநபர் பயங்கரவாத அழித்தொழிப்பு இயக்கங்களின் முன்னோடியாவர். சயனைட் தற்கொலை அரசியல் என்பது மக்களும், போராளியும் வாழ்வதற்க்காக போராடுகின்றனர் என்பதை கோட்பாட்டில் மறுத்து, தனிநபர் பயங்கரவாத அரசியலில் தனிநபர் தற்கொலை செய்வதன் மூலம் இரகசியம் பாதுகாக்கப்படும் என்ற சுத்த இராணுவக் கண்ணோட்டமாகும். ஏன் ஒருவன் எதிரிக்கு எதிராக கைதின் போது கூட உயிர்வாழ போராட முடியாது என்பதற்க்கும், வாழ்வதற்க்கான போராட்டம் அங்கும் உண்டு என்பதை ஏன் மறுக்கவேண்டும். இவை எல்லாவற்றின் முன்னோடிதான் சிவகுமார். ஏன் புளாட் இயக்க உள் அராயகவாதிகளின் குருவாக இருக்கும் வகையில் தனிநபர் பயங்கரவாத அரசியலில் ஐனநாயக மறுப்பு, மாற்றுக் கருத்துக்கு படுகொலை என்ற அனைத்தின் பிரதிநிதியாவர். தமிழீழ மக்கள் கட்சியின் நினைவு கூரால் என்பது உண்மையில் சிவகுமரானின் அனைத்து அரசியல் வழியின் மீதானது என்பதும், புலிகளின் அரசியலைப் பாதுகாப்பதுமே ஒழிய ஒடுக்கப்பட்ட

மக்களுக்கான மாற்று அரசியல் பாதையை முன்வைக்கவில்லை.

நெல்சன் மண்டேலா

அடுத்து ஐனநாயகம் பற்றியும், நெல்சன் மண்டேலா பற்றியும் புல்லரிக்கும் அரசியலைப் பார்ப்போம். நெல்சன் மண்டேலா நிறுவாதத்துக்கு எதிராகவும், சொந்த நாட்டு விடுதலைக்காகவும் போராடியதும், அதற்கு எதிராக சிவகுமார் போல் சயனைட் அடிக்காது சிறைச்சாலையையே தனது உயிர் வாழ்வுக்கானதும், மக்களுக்குமானதான போராட்டக் களம் ஆக்கியதால் புகழ்பெற்ற தலைவரானார். இவ் இயக்கம் போராடிய காலத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் முன்னணி அமைத்து போராடிய போது, ஆயிரக்கணக்கில் தமது வர்க்க இலட்சித்தை அடையும் போராட்டத்தில் கொல்லப்பட்டும், சித்திரவதைகளை பல கண்ட மக்களின் தியாகங்கள், கோரிக்கைகளை மண்டேலா ஆட்சி ஏறிய பின்னர் துரோகம் இழைத்தை மூடிமறைத்து தமிழீழ மக்கள் கட்சி நியப்படுத்தும் போது, இவர்களும் மண்டேலா போல் சொந்த அணிக்கு எப்படி துரோகம் செய்வார்கள் (உதாரணமாக கேசவன்) என்பதை மறைமுகமாக கோடிட்டுக்காட்டுகின்றனர்.

தென்னாபிரிக்காவில் இருந்த நிறுவெறி வெள்ளையின நிறுவாத ஆட்சி மூலம் தொடர்ந்தும் சுரண்டல் அமைப்பை பாதுகாக்க முடியாத வகையில் மக்கள் எழுச்சியைக் கண்ட ஏகாதிபத்தியம், இதை மாற்ற நடத்திய ஆட்சி மற்றே நெல்சன் மண்டேலா அரங்கேற்றம் ஆகும். இந்தியா, இலங்கை போன்று காலனி நாடுகளுக்கு ஏகாதிபத்தியம் வழங்கிய அதே போலிச் சுதந்திரம் போன்று தென்னாபிரிக்க மக்களுக்கு வாக்களிக்கும் சுதந்திரம் உட்பட நிறுவாதத்தை நியப்படுத்தும் சட்டங்களை அகற்றி எற்படுத்திய ஆட்சியில்

கறுப்பு நிற தலைவர்கள் சட்ட மூலம் நிறுவாதம் அற்ற சுரண்டல் ஆணாதிக்க அமைப்பை பாதுகாக்க நெல்சன் மண்டேலாவும், அவர் தலைமையில் போராடிய கட்சிக்கும் வழங்கிய பிச்சையில் ஆட்சியேறியவர்கள்.

இருந்த வெள்ளை இன அரசு அமைப்பு ஒத்துக் கொண்டு வழங்கிய பிச்சைக்கு அப்பால் ஒரு இம்மியையும் கூட கறுப்பு தலைவர்கள் மக்களுக்கு பெற்றுக் கொடுக்கவில்லை. வெள்ளையின ஆட்சியில் வெள்ளையரிடம் குவிந்திருந்த பொருளாதாரம் பறிமுதல் செய்யப்படவில்லை. அத்துடன் ஏகாதிபத்திய பன்நாட்டு சூறையாடும் நிறுவனங்களை தேசிய மாயமக்கிவிடவில்லை. அதை பாதுகாப்பதில் நெல்சன் மண்டேலா மிக விசுவாசத்துடன் முன்னைய ஆட்சியாளர்களின் வழியில் சுரண்டப்படும் வர்க்கத்துக்கு எதிராக அடக்குமுறையுடன் ஆட்சியை நடத்தினார். ஆயிரக்கணக்கில் கொல்லப்பட்ட கம்ப்யூனிஸ்டுகள் சரி, தேசியவாதிகளின் கோரிக்கையான தேசிய அரசு, தேசிய முதலாளித்துவ சொத்துக்கு பதில், ஏகாதிபத்திய சொத்துரிமையை பாதுகாப்பதில் நெல்சன் மண்டேலா ஓடுக்கு முறைக்கு ஊடாக அதிகரவர்க்கமாக ஓடுக்கும் மக்களுக்கு எதிராக சேவை செய்தவர்.

தமிழீழ மக்கள் கட்சி ஐனநாயகம் பற்றி கோட்பாடு முதலாளித்துவ எல்லையைத்தாண்டி ஒருபடிதன்னும் மேலே செல்லவில்லை என்பதை இவை காட்டுகின்றது. ஐந்து வருடத்துக்கு ஒருக்கால் ஆட்சி மாற்றம் நடப்பதை முதலாளித்துவ ஐனநாயகமாக பாக்கும் முதலாளித்துவ வாதிகள் போல், இவர்கள் அதற்கு மேலாக ஐந்து வருடம் மட்டுமே ஒருவர் ஆள வேண்டும் என்று கூறி முதலாத்துவ ஐனநாயகத்தை மேலும் மூடி மறைக்க விரும்புகின்றனர். இவர்களின் முன்னோடிகளாக, அமெரிக்க ஐனாதிபதி ஆட்சியில் இரு முறையில் ஆளமுடியும் என்பதை ஒன்றாக்கினால் இவர்கள் ஐனநாயகம் பூத்துக் குழுங்குவதாக கொண்டாடுவார்கள்.

அதாவது ஆட்சிக் காலத்தால் ஐனநாயகத்தை வரையறுப்பதும், எல்லை போடுவதும், அல்லது நெருக்கடியில் இராஜினாமாச் செய்வதையுமே ஐனநாயக ஆட்சியாக சொல்வதன் மூலம், தமிழீழ மக்கள் கட்சி ஆட்சி கால எல்லையால்

ஐனநாயகத்தை தருவதாக பிரகடனம் செய்கின்றனர்.

ஐனநாயகம் என்பது காலத்தால் அல்ல தீர்மானிப்பது. மாறாக ஆட்சி யாருக்கு, எந்த மக்களுக்கு சேவை செய்தது என்பதே ஐனநாயகத்தைத் தீர்மானிக்கின்றது. நெல்சன் மண்டேலா சுரண்டும் வர்க்கத்துக்கு சேவை செய்தவரே ஒழிய, சுரண்டப்பட்ட மக்களுக்கு சேவை செய்தவர் அல்ல. இவரின் ஆட்சி சுரண்டும் வாக்க ஐனநாயகம் தான். இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

அடுத்து தேர்தல் மூலம் ஐந்து வருடத்துக்கு ஒருக்க ஆட்சி ஏற்படவர்கள் இருக்கும் வர்க்க ஆட்சிக்குள் மட்டுமே ஆளவும், அதையே ஐனநாயகமாக மக்களுக்கு காட்டவும் முடியும். இந்த வர்க்க ஆட்சியை மாற்றுவோ, கவிழ்க்கவோ முடியாது. ஐந்து வருடத்துக்கு ஒருக்க தெரிவு செய்யப்படுபவர்கள், அல்லது இராஜினாமா மூலம் ஐனநாயகவாதிகளாக காட்டுபவர்கள் இருக்கும் ஆளும் அதிகார வர்க்கத்துக்கு சேவை செய்யும் பொம்மைகள் ஆவர். இந்த அதிகார வர்க்கத்தை மாற்றுவோ, அவர்கள் மீது அதிகாரம் பண்ணவோ சுரண்டும் ஐனநாயகம் மூலம் தெரிவு செய்பவர்களால் முடியாது. அவர்களின் வர்க்க ஆட்சிக்குள்ள்தான் எல்லாம்.

தென்ஆபிரிக்காவில் வெள்ளையின ஆதிக்கத்தில் இருந்து கறுப்பு பொம்மை ஆட்சி மாறிய போது ஆளும் அதிகாரவர்க்கம் மாறிவிட வில்லை. மாறாக அதற்கு உட்பட்ட, நிறுவாத பிளவுச் சட்டங்களை சுரண்டும் வர்க்க எதிர்ப் பிள்ளி, சுரண்ட சுரண்டுவர்க்க அனுமதியுடன் ஆளும் வர்க்கம் நிறுவாதத்தை சுரண்டலுக்காக விட்டுக் கொடுத்தன் மேல்தான் நெல்சன் மண்டேலா ஐனநாயகவாதியாக நாடகமாடினர். போராட்டத்தில் தியாகம் செய்த பாட்டாளிகளின் கோரிக்கையோ, தேசிய வாதிகளின் ஐனநாயக கோரிக்கையையோ துரோகம் இழைத்து சுரண்டும் வர்க்கத்துக்கு காலாற சேவை செய்தவர். இந்த வர்கத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்தது இராஜினாமா செய்தால் மக்களுக்கு ஐனநாயகம் வந்துவிடுவதில்லை மட்டும் இன்றி ஐனநாயகம் பூத்துக்குழுங்குவதில்லை. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன செய்தார் என்ற கேள்வியும், தொடர்தும் அந்த மக்களின் ஆட்சிக்காக போராட

தயார் அற்ற நிலையில் ஐனநாயகம் என்பது ஏமாற்று வித்தையாகும். தமிழீழ மக்கள் கட்சி நாளை இதையே தமிழ் மக்களுக்கு வழிகாட்ட இதன் ஊடாக கோடிட்டுக் காட்டுகின்றனர்.

3 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி..

(அ.மார்க்ஸ் போன்றோரை விட) அறிவியல் விழிப்புணர்ச்சியின்மைக்கு அப்பால் அவர்கள் முற்போக்கான நேர்மையான பாத்திரத்தை கறுப்பு நாசிகளை விட கைக்கொள்கின்றனர் .

வெள்ளையின பெண்கள் எல்லாம் பத்து பேருடன் படுக்கும் "வேசைகள்" எனபார்க்கும் எம்மவர் வெள்ளை கறுப்பு திருமணத்தையும், பிறக்கும் குழந்தையை சுட்டிக்காட்டி "வேசைக்கு" பிறந்ததுகள் என இய்யடியாக பலவாக கூறும் கறுப்பு நாசித்தனத்தை ஒட்டியே அ.மார்க்ஸ் என்ற ஆய்வுக்குஞ்சம் எல்லா ஐரோப்பியனையும் நாசியாக காட்டுவது ஒன்றும் வேடிக்கை அல்ல. ஊறிப்போன தரகு பூர்சுவா ஏகாதிபத்திய சிந்தனையின் பிரதிபலிப்புத்தான். அ.மார்க்ஸ் என்ன விதிவிலக்கு. இப்படி அ.மார்க்ஸ் பல பலவாக தனது கற்பனையில் உதித்தவை, தனது அரசியலுக்கு இசைவாக இட்டும் கட்டியும் ஐரோப்பிய சமூகத்தை கொச்சைப்படுத்தியும் தனது கறுப்பு நாசித்தனத்தில் நின்று நிறையவே புத்தகத்தில் கூறி ஐரோப்பியர் பற்றி இந்தியர்களுக்கு ஒரு பிழையான பார்வை ஏற்படுத்த முனைந்துள்ளார்.

ஏன் என்ன அய்ரோப்பிய மக்களைபற்றி எதிர்ப்பை பொதுவில் விதைத்துவிட்டால் பின் மார்க்சியத்தை அய்ரோப்பிய வாத்தமாக காட்டி அது வெள்ளை நிறவாதமாக எதிர்ப்பதன் மூலம், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு வர்க்கபோராட்டத்தை தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்ற கனவுதான் இந்த அய்ரோப்பிய மக்கள் பற்றி இட்டுக்கட்டப்பட்ட கட்டமைவின் கற்பிதங்கள்.

அ.மார்க்ஸ் இயல்பான யதார்த்த சமூகத்தை மறுத்து, தான் தனக்குவேண்டியவர்கள் உடன் இணைந்து புணைந்து கட்டமைத்த கறுப்பு தமிழ் தனிநபர் "கற்பிதங்கள்" தான் "வெள்ளைத்தமிழர்" என்ற கனவுப்படைப்பு.

ஆ யி ர ம க ல வெ ட டு க ள வெ ளி யி ட டா லு ம

ஒடுக்கப்பட்ட

மக்களின் வாக்கப்

போரையே

யாராலும்

சேறடிக்க

முடியாது!

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எதிரான ஒடுக்கும் வாக்க இலக்கியத்தை, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் எதிர்த்து போராட வேண்டுமென்று எனக்கோருவது கருத்துச் சுதந்திரமாகும்.

இக் கல்வெட்டு என்பது கடந்தகால நிகழ்கால அரசியல் மீது என்பதால், வெறுமனே றயாகரன் மீதானது அல்ல. என் போராட்ட வரலாறு என்பது கடந்தகாலம், நிகழ்காலத்திலும் சமுதாயத்தின் அனைத்து ஒடுக்குமுறை மீதானது என்பதால், குறிப்பாக தமிழ் மக்களின் கருத்து, எழுத்து, பேச்சு சுதந்திரத்துக்குமானதாக, அவர்கள் போராடும் உரிமைக்காகவும், தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்காகவும் நீண்ட விடாப்பிடியான போராட்டத்தால் மட்டுமே அடையாளப்படுத்த முடியும். இதற்க்காக என்னுடன் சேர்ந்து நின்ற பலரை நான் இழந்தேன். அது போல் போராடியவர்களின் பக்கம் எங்கள் கரங்களை உறுதியோடு இணைத்துக் கொண்டோம். அதே நேரம் இந்தச் சமூகம் தனது விடுதலைக்காக பல சமூக முன்னணியாளரை இழந்தது. தமிழீழப் போராட்ட வரலாற்றில் சிங்கள ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராகவும், அதே நேரம் இயக்க உள் வெளி சனநாயக விரோத்துக்கு எதிராக போராடிய

போது கொல்லப்பட்ட ஆயிரம் முன்னணியாளர்கள் முன் நின்று, ஆதாரவு கொடுத்தும் நின்ற என் வராலாற்றை கொச்சைப்படுத்தி சேறையடிக்கப்படும் போது, அது கடந்த கால நிகழ்காலத்தில் இதற்க்காக போராடி தம்மையே அப்பணித்த தியாகத்தையும், அந்த அரசியல் சார்ந்த மொத்தப் போராட்டத்தையுமே என்பதை சனநாயக, மற்றும் வர்க்க சக்திகள் விழிப்புடன் எதிர் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. அன்று சனநாயக விரோதிகள் ஏ.கே.47 மூலம் எதை சனநாயக வாதிகளுக்கு எதிராக நடத்தினரோ, அதையே என் கல்வெட்டு மூலமும் கடந்த போராட்டம் மீதும் நடத்துவதன் மூலம் செய்யும் பிற்போக்கு அரசியலாகும்.

இந்த போராட்டத் தொடர்ச்சியில் எது நிகழ்கின்றதோ அதை மார்க்ஸ் வார்த்தையில் பார்ப்போம். "அரசியல் பொருளாதாரத் துறையில் சுதந்தர விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி சந்திப்பது, மற்றெல்லாத் துறைகளிலும் சந்திக்கிற எதிரிகளை மட்டுமன்று. அது ஆராய்கிற பொருளின் விசேஷத் தன்மையானது மானுட நெஞ்சத்தின் உக்கிரமான, இழிவான, குரோதமான உணர்ச்சிகளை, தனி நலனின் ஆவேசங்களை யுத்தகளத்துக்குள் எதிரிகளாக வரவழைக்கிறது." என மார்க்ஸ் மூலதனம் முதல் பாகம் ஒன்றில் பக்கம் 28யில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அன்று மட்டுமல்ல இன்று அதுவே உண்மை என்பதற்க்கு எடுத்துக் காட்டாக, அண்மையில் வெளியாகிய எக்ஸில் இதழ் நான்காவதில் (இவ்இதழ் ஆசிரியர் குழு உடைந்து இரு பத்திரிகை ஒரே பெயரில் வெளியாகியுள்ளது. இவ் இரண்டிலும்) நயாகரன் இறந்து விட்டார் எனக் குறிப்பிட்டு ஷோபாசக்தி ஒரு கல்வெட்டை அவரின் உன்னதமான இலக்கிய அரசியல் வழியில் (இப்படி பலரால் அரசியல் அற்று புகழப்பட்டவர். இதை அரசியல் உள்ளடக்கத்தில் கூறத் தெரியாதோர்.) வெளியிட்டுள்ளார். இதன் மூலம் பாட்டாளிவர்க்க எதிரிகள் நான் இறந்த பின் எப்படி எழுதுவர் என்பதற்க்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இக் கல்வெட்டு வெளிவந்துள்ளது. மார்க்ஸ் இறந்து விட்டார் என்று அவர் காலத்தில் பலமுறை செய்தியாக வர்க்க எதிரிகள் செய்தி பரப்பி அவரை உயிருடன் பலமுறை கொன்றனர். அவர் உண்மையில் இறந்த போது அதை நம்ப மக்கள்

மறுக்கும் அளவுக்கு அவரை கொன்று கல்வெட்டில் பதித்தனர். இறுதியில் எங்கெல்ல உண்மையில் இறந்ததை அறிவித்த போதுதான் மார்க்ஸ் உடலால் இறந்ததை உலகம் நம்பியது. இதுபோன்றவை வரலாற்றில் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்காக போராடியவர்கள் சந்தித்த புதிய விடையங்கள் அல்ல.

இது போல் நான் மக்களின் கருத்து, எழுத்து, பேச்சு சுதந்திரத்துக்காக, ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராக, சாதியை ஒழிக்க என சமுதாய அவலங்களை ஒழிக்க புறப்பட்டதால் எனக்குத் தெரிய பல இயக்கங்கள் எனக்கு மரண தண்டனை தீர்ப்பளித்து தேடினர். கைது செய்து கொல்ல வைத்திருந்த இடத்தில் தப்பியவன். இதைவிட எத்தனை மரண தண்டனைகள் உள்ளனவோ தெரியாத நிலையில் உள்ளவன்.

நான் பல்கலைக்கழக அதிகாரவர்க்க, ஆணாதிக்க ராக்கிங்கை தனியொருவனாக தலைமைதாங்கி எதிர்த்து கோட்பாட்டிலும் நடைமுறையிலும் பல்கலைக்கழகத்தை இரண்டாக்கி போராடியதால் "மன நோயாளி" என துண்டுப்பிரசுரம் விட்டு என்கருத்தை மறுக்க "மனநோயாளி" ஆக்கினர். சமூக பிரச்சனைகளை பற்றி அக்கறையற்ற போக்கு பரிசில் வெளிப்பட்ட நிலையில் அதை குறித்து வெளியிட்ட துண்டுப் பிரசுரத்துக்கு பதிலாக மரணதண்டனை தீர்ப்பளித்து "கல்வெட்டு" வெளியிட்டுள்ளனர்.

நல்லது இவைகளையிட்டு நான் உங்கள் எல்லோருக்கும் தெளிவாக கூறுகின்றேன் வரலாறும், மக்களும் எப்போது தவறியிழைப்பதில்லை.

இக் கல்வெட்டு எனது கோட்பாட்டுக்கு அல்ல எனது உயிர்க்குத்தான். ஏன் எனின் கீழ் உள்ளவைக்கு பதிலளிக்காத எல்லா நிலைப்பிலும், எனது கோட்பாட்டுக்கு பதிலளிக்கபடாத மரணதண்டனை போன்று, கல்வெட்டும் ஒரே மாதிரியானதுதான். இவ் அரசியல் படுகொலைக்கு எதிராக போராடாத எவரும் குறைந்த பட்சம் சனநாயக வாதிடாக இருக்க தகுதி கிடையாது. இயக்கங்கள் இராணுவ வழியில் வீதிகளில் வழங்கும் மரண தண்டனை போல் ஷோபாசக்தி சமூகப் பிரச்சனைக்கு பதிலாளிக்கத் தவறி மரணதண்டனை வழங்கி கல்வெட்டு விடுகின்றார்.

எனது கோட்பாடுக்கு பதிலளிக்கப் படாதவரை அது தனிநபர்க்கு வெளியிட்ட கல்வெட்டு மட்டுமின்றி அது இயக்கபாணி மரண தண்டனையும் கூட. ஷோபாசக்தி இவற்றுக்கு பதில் லளித்துள்ளாரா? என்ற கேள்வியை உங்களிடம் எழுப்பி அவற்றின் மேல் கல்வெட்டை ஆராயக்கோருகின்றேன்.

சமுதயத்தின் ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும் ஆராயும் வழி என்ன? இந்த ஆய்வு முறை இருக்கும் போக்கின் மீது வால் பிடித்துச் செல்வதுக்குப் பதில் பிரச்சனையை நுணுகி ஆராய்ச்சி கோருகின்றது. மார்க்ஸ்க்கு எதிரான அவதூறுகள் மற்றும் ஆய்வுகள் மீதான விவாதத்தில் மார்க்ஸ்சின் ஆய்வு என்ன என "அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கான" முன்னுரையை எழுதியவரின் வரிகளை மீள மார்க்ஸ் மூலதனத்தில் பக்கம் 38 இல் கூறுவதை எடுத்து வைப்பதன் மூலம் கீழ் நான் எழுப்பவைகளை ஆராய்வதற்க்கும், எனது அரசியல் நிலையையும் மற்றவர் அரசியல் நிலையையும் சுயமாக ஒப்பிட உதவும் என்பதால் அதை நாம் முதலில் பார்ப்போம்.

"மார்க்ஸ்க்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது யாதென்றால், தாம் ஆராய முற்பட்டுள்ள புலப்பாடுகளின் விதியைக் கண்டுபிடிப்பதே; குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் காலத்திற்குள் திட்டமான வடிவத்தையும் பரஸ்பரத் தொடர்பையும் கொண்டுள்ள இப்புலப்பாடுகளை ஆளுகிற விதி மட்டுமன்று அவருக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அவை திரிந்து மாறுபடுவது பற்றிய, வளர்ச்சியடைவது பற்றிய, அதாவது ஒரு வடிவத்திலிருந்து இன்னொரு வடிவத்துக்கு, தொடர்புகளின் ஒரு வரிசையிலிருந்து வேறொரு வரிசைக்கு மாறச் செல்வது பற்றிய விதி அவருக்கு இன்னுமதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இந்த விதியைக் கண்டுபிடித்தவுடனேயே, அதனை சமூக வாழ்வில் வெளிக் காட்டுகிற விளைவுகளை அவர் நுணுக்கமாக ஆராய்கிறார். ஆதலால் மார்க்ஸ் ஒன்றைப் பற்றி மட்டுமே கவலை கொள்கின்றார்; சமூக நிலைமைகளின் நிர்ணயமான அமைப்புகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர வேண்டிய அவசியத்தை விடாக்கண்டிப்பான விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் மூலம்

உணர்த்துவதைப் பற்றியும், அடிப்படைத் தொடக்க ஆதாரங்களாக அவருக்குப் பயன்படுகிற உண்மைகளை முடிந்த வரை பாரபட்சமின்றி நிலைநாட்டுவதைப் பற்றியும் கவலை கொள்கிறார். இன்றுள்ள அமைப்பின் அவசியம், இவ்வமைப்பு தவிர்க்க முடியாமலே மறைந்து அதவிடத்துக்கு வர வேண்டிய இன்னொரு அமைப்பின் அவசியம் ஆகிய இரு அவசியங்களையும், மனிதர்கள் நடம் பிணாலும் நம் பா விட்டாலும், உணர்ந்திருந்தாலும் உணராதிருந்தாலும் இப்படித்தான் நிகளுமென்பதையும் அவர் ஒருங்கே நிரூபித்த விட்டாலே இதற்க்குப் போதுமானது. மார்க்ஸ் சமுதாயத்தின் இயக்கத்தை இயற்கை வரலாற்று நிகழ்முறையாக அணுகுகிறார்..... நாகரிகத்தின் வரலாற்றில் உணர்வு அமிசம் இவ்வளவு கீழ்நிலைப் பாத்திரத்தை வகிக்கிற தென்றால், நாகரிகத்தைக் கருப்பொருளாகக் கொண்ட ஒரு விமர்சன ஆராய்ச்சி உணர்வின் எந்த வடிவத்தையும் அல்லது எந்தப் பயனையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க முடியாது என்பது கூறாமல் விளங்கும். இப்படிச் சொல்வதன் பொருள் அதன் தொடக்க ஆதாரமாகப் பயன்படக் கூடியது கருத்தன்று. பொருளாயதப் புலப்பாடே என்பதாகும். இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சி ஒரு நிகழ்வை கருத்துகளோடு அல்லாமல், இன்னொரு நிகழ்வோடு மேத விட்டும், ஒப்பிட்டும் பார்ப்பதுடன் நின்று கொள்ளும். முடிந்தவரை சரிநடப்பாக இரு நிகழ்வுகளையும் ஆராய்வதும், ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுத்தினால் உண்மையிலேயே ஒரு பரிணாமத்தின் வெவ்வேறு அமிசங்களாக அவை அமைவதும் இவ்வாறாய்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும்; ஆனால் அவைத்திலும் மிக முக்கியமானது இப்படியொரு பரிணாமத்தின் வெவ்வேறு கட்டங்கள் வெளிப்படுகிற அடுத்தடுத்த நிகழ்ச்சிகளின் தொடரை, வரிசைக் கிரமங்கள் மற்றும் சங்கிலித் தொடர்களை விடாக்கண்டிப்பன் பாகுத்தாய்வதாகும்." (அடிக் கோடு நான்) இதை அடிப்படையாக கொண்டு கீழ் உள்ளவைகளை ஆராய தயாரானவர்கள் மட்டுமே சமூக இயக்கத்தின் உயிர் நடையை சரியாக கணவும், அதன் ஒளியில் மக்களை விமோசனத்துக்கான மாக்கத்தை சுட்டிக் காட்டவும் போராடவும் முடியும் என்பது கேள்விக்கு இடமற்றது.

1. தலித்தியம் - தலித் எப்படி சாதியை ஒழிக்கும்?

தலித்தில் உள்ள முதலாளியின் நிலை என்ன? தலித்துக்குள் உள்ள சாதிகள், தனக்குள் உள்ள சாதியை ஒழிக்குமா? அப்படியாயின் இது எப்படி? இவைகளைக் கேட்டால் (பாட்டாளி வர்க்கம்) சாதித்தடிப்பா? பறையன், பள்ளன் என ஏன் போராட்டமுடியாது? அப்படி போராடினால் வெற்றி பெறமுடியுமோ? ஏன்? இவைகளை நான் கேட்பதால் சாதித்தடிப்பு என எந்த ஆய்வை கொண்டு? சாதிக்கெதிராக பாட்டாளி வர்க்கம் நடைமுறை மற்றும் கோட்பாட்டில் போராட்டவில்லையா? 1980க்கு பின் என்னைவிட இதை திறம்படச் செய்தவர் யார்? எதையாவது காட்ட முடியுமா? நான் நடைமுறை மற்றும் கோட்பாட்டில் போராடியதில் உமது விமர்சனம் என்ன?

2. **பின்நவீனத்துவம்** - பின்நவீனத்துவம் எப்படி சமூக ஒடுக்குறையை ஒழிக்கும்? பெரும்பான்மை சிறுபான்மை (சுரண்டப்படும் மக்களுக்கும் சுரண்டுபவனுக்கும்) இடையில் என்ன உறவைக் கையாளும். இங்கு தனிநபர் சனநாயகம் வர்க்க எல்லையில் எப்படி கையாளப்படும்? பின்நவீனத்துவம் எந்தமக்களை (வர்க்கத்தை) சார்ந்து நிற்கும்? அதன் கோட்பாடு என்ன? இப்படி கேட்டால் கல்வெட்டுதான் பதிலா?

3. **அதிகாராத்துவம்** - அதிகாரத்தை எப்படி ஒழிக்கமுடியும்? அதன் வடிவம் என்ன? இருக்கும் அதிகாரம் எப்படி தகரும்? இதில் வர்க்கப் பாத்திரம் என்ன? பாட்டாளி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றினால் முதலாளிக்கு எதிராக அதிகாரம் இருக்குமா, இருக்காது? வன்முறை உடலால் மட்டுமா? அல்லது இலக்கியம் போன்றவற்றிலும் பொருந்தமா? விமர்சனம், மற்றும் இலக்கியத்தில் வன்முறை மொழியில் இருக்குமா? இருக்கிறது எனின் ரஜேஸ் வரி பாலகப்பிமணியத்துக்கு ஷோபாசக்தி எழுதிய விமர்சனம் மொழியால் வன்முறை கொண்டது அல்லவா? (இவர் வாய் மூலம் எழுத்தில் அல்ல கடந்த கால தனது இலக்கியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்கிறார்.) அப்படியாயின் ஒடுக்கும் வர்க்க இலக்கியத்தை பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தில் தடை செய்யப்படும் எனக் கூறிய விமர்சனம் மட்டும் எப்படி தவறாகும்? இதற்கு பதில் கல்வெட்டும் மரணதண்டனையும் தான் என்றால் அது ஒடுக்கும் வர்க்க குரல் இல்லையா?

4. **பெண்விடுதலை** - பெண்விடுதலை எப்படி அடையமுடியும்? அதற்கான பெண்கள் போராட்ட வடிவம் (எந்த வர்க்க பெண் போராட்டத்துக்கு தலைமை தாங்குவது, அதன் வேலைத் திட்டம்) என்ன? பெண் எப்படி அடிமையானாள்? அடிமையாக்கிய காரணம் தகர்க்காமல் பெண் விடுதலை அடைய முடியுமா? அப்படிமுடியும் எனின் எப்படி? உங்கள் பெண்ணியத்துக்கும் ஏகாதிபத்திய பெண்ணியத்துக்கும் (அணைத்திலும்) வேறுபாடு என்ன?

5. **ஒரினச்சேர்க்கை** - எப்படி உருவானது? அதற்கு காரணம் என்ன? இது இயக்கையாயின் எப்படி? அதன் ஆதாரம் என்ன? எப்படி இது பாட்டாளி வர்க்ககோசமாகும்?

இந்த இடத்தில் மாக்கின் சில கருத்துகளை வைப்பது இதையும் சரி, சமூக இயக்கத்தையும் சரி புரிந்து கொள் சிந்திக்கின்ற, உண்மையில் சமூகத்தின் மீது அக்கறை கொள்வோருக்கு உதவும். "... .., டார்வின் நம்மை அக்கறை கொள்ளச் செய்கின்றார். பொருளுற்பத்திக்குப் பயன்படும் மனித உறுப்புக்களின் வரலாறு - சமூகஒழுங்கமைப்பு அனைத்தின் பொருளாயத அடிப்படையாக விளங்கும் இந்த உறுப்புகளின் வரலாறு - அதே அளவு அக்கறைக்குரியதன்றோ? விக் கோ கேட்பது போல, இப்படியொரு வரலாற்றைத் தொகுப்பது எளிதன்றோ நாம் மன்தின்ன வரலாற்றைப் படைத்திருக்கிறோம். இயற்கையின் வரலாற்றைப் படைக்கவில்லை என்பதுதானே இரண்டுக்கமுள்ள வேறுபாடு? மனிதன் இயற்கையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளிற முறையை - அவன் வாழ்வதற்கு வகை செய்யும் பொருளுற்பத்தி நிகழ்முறையை - தொழில் நுட்பவியல் வெளிப்படுத்துகிறது; இதன் மூலம் அது அவனது சமூக உறவுகளும், அவற்றின் மூலம் உறுநெடுக கிற கருத்துருவங்களும் வடிவமையும் முறையையும் புலப்படச் செய்கிறது. இந்தப் பொருளாயத அடிப்படையைக் கண்க்கிலெடுத்துக் கொள்ளாத தவறுகிற சமய வரலாறும் கூட விமர்சன பூர்வமற்றதே. எதார்த்தத்தில் சமயத்தினது மாய சிருஷ்டிகளின் மண்ணாலகக் கருவைப் பகுப்பாய்வின் மூலம் கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு கடினமன்று. ஆனால்

உள்ளபடியே நிலவுகிற வாழ்க்கை

உறவுகளிலிருந்து அவ்வுறவுகளுக்கூரிய

விண்ணிலக வடிவங்களை வகுத்தமைப்பது

மெத்தக் கடினமாகும். இந்த இரண்டவது

வழிமுறைதான் பொருள் முதல் வாத

வழிமுறையாகும்; ஆதலால் விஞ்ஞான

வழிமுறையாகும். இயற்கை விஞ்ஞானத்தினது

சூக்கும் பொருள்முதல் வாதத்தின் (abstract

materialism) - வரலாற்றையும் அதன்

நிகழ்முறையையும் ஒதுக்கி விடுகிற இந்தப்

பொருள்முதல்வாதத்தின் - பலவீனங்கள்,

இயற்கை விஞ்ஞானிகள் அவர்களது

தனித்துறையின் எல்லைகளைக் கடந்துவந்து

வெளியிடுகிற சூக்கும், சித்தாந்தக்

கருத்தமைவுகளில் உடனே தெளிவாகப்

புலப்படுகின்றது." (முலதனம் பக்கம் 505)

6. சுதந்திர காதல், சுதந்திர அன்பு, கட்டற்ற

சுதந்திரம் ... - சுதந்திரம் எப்படி தோன்றியது?

யாருக்காவது சுதந்திரம் உண்டு எனின் இந்த

வர்க்க சமுதாயத்தில் யாருக்கு? வர்க்க

சமுதாயத்தில் எதிரான இரண்டு வர்க்கத்துக்கு

சுதந்திரம் இருக்க முடியுமா? சமுதாயத்துக்கு

சுதந்திரம் கிடைத்த பின் சுதந்திரம் கற்பிதமா?

இல்லையா? ஏன்? வர்க்க சமுதாயத்தில் சுதந்திரம்

கோரி போராடி பெறின், மறுத்தவனின் மறுக்கும்

சுதந்திரம் மறுக்கப்படுமல்லவா? ஏன்எனின்

மறுப்பதும் கோருவதுக்கும் இடையில் அல்லவா

சுதந்திரம் உயிர் வாழமுடிகின்றது?

7. இராணுவவாதம் - புலிகள் இடம் இராணுவ

வாதம் இல்லையா, எப்படி? சுத்த இராணுவக்

கண்ணோட்டம் புலிகளிடம் இல்லையா? இராணுவத்

தாக்குதல்கள் மக்களை அணிதிரட்டும் என்ற

தத்துவம் புலிகளிடம் கிடையாது? புலிகளின்

செய்தி ஊடகம் தமது இயக்க நடவடிக்கைகளை

அரசியல் ரீதியில் நியப்படுத்துகின்றதா? அல்லது

இராணுவ ரீதியில் நியப்படுத்துகின்றதா? புலிகளின்

தனிநபர் அழித்தொழிப்பு இராணுவக் கண்ணோட்டம்

கொண்டதா, அல்லது அரசியல் கண்ணோட்டம்

கொண்டதா? புலிகள் தமது நடவடிக்கையில்

அரசியலை ஆணையில் வைக்கின்றனரா அல்லது

இராணுவத்தை ஆணையில் வைக்கின்றனரா?

இயக்கத்தின் தலைமை இராணுவத்தை

அடிப்படையாக கொண்டதா? அரசியலை

அடிப்படையாக கொண்டதா?

8. சனநாயகத்தைக் கோருவது - சனநாயகத்தை

எப்படி கோரிப் பெற முடியும்? நான் அன்றும்

இன்றும் அனுங்கி அனுங்கி லிமிட் பண்ணி

மக்களுக்காக குரல் கொடுத்ததாக கூறும் நீங்கள்

அதை எப்படி அனுங்காமல் விழுங்காமல்

அண்லிமிட்டில் குரல் கொடுப்பது என விளக்கவும்?

அன்று நான் அனுங்கிய போது நீங்கள் எப்படி

குரல் கொடுத்தீர்கள்? இன்று எப்படி அனுங்காமல்

குரல் கொடுக்கின்றீர்கள்? எனக்கு வெளியில்

யாரெல்லாம் என்னைப் போல் அனுங்காமல் குரல்

கொடுத்தனர்? கொடுத்தீர்கள்? ஈழப் போராட்டத்தில்

சனநாயகப் போராட்ட வரலாற்றை எடுத்து உங்கள்

இலக்கிய மேதமையால் வையுங்களே பார்க்கலாம்,

அண்லிமிட்டர் பேர்வழிகளே?

9. என்னை நோக்கி - வெள்ளாத்தனம்

என்கிறீர்கள். அனுங்கி அனுங்கி லிமிட் பண்ணி

என பலப்பலவாக உங்களை போற்றும் பலருக்குப்

பிடித்த நக்கல்பாணியில் கூறியுள்ளீர். (இது

ஒருவகையில் சினிமாவுக்கு கவுண்டன் போல

இலக்கியத்துக்கு உம்மை கவுண்டன் எனலாம்.

அதனால் உமது இலக்கியத்தையும் இலக்கியக்

கவுண்டத்தனம் கொண்டது என அழைக்கலாமோ?

நல்லது நண்பரே. இப்படி நம்பிக்கையுடன்

துணிச்சல் உடன் புல்லரிக்க எழுதுவதால்,

என்னைப் பற்றி கடந்த காலத்தில் எதை எல்லாம்

தெரிந்து வைத்துள்ளீர்? நான் போராடிய இடங்கள்,

கதைத்த இடங்கள், நடைமுறை வாழ்க்கை,

சொந்த வாழ்க்கை என எங்கும் அன்றும் இன்றும்

தெரிந்து இப்படி கூறுவதால் அதை ஆதாரமாக

அனுங்காது லிமிட் பண்ணாது எனது "அனுங்கிய

லிமிட் பண்ணிய வெள்ளாத்தனத்தை" வாசகர்

முன் வையுங்கள். அது அல்லவா நேர்மை?

"கவுண்ட இலக்கியத்தால்" அது முடியாதோ?

10. எதற்காக - என் மீதான் தாக்குதல் எதற்காக?

உமது கதையையும், ராஜேஸ்வரி மீதான உமது

விமர்சனத்தையும் நான் விமர்சித்ததுக்கு

பதிலாளிக்காத இத் தாக்குதலில் அரசியல்

உள்ளதா? உமது படைப்பை பாட்டாளி வர்க்கப்

படைப்பு அல்ல என்றேன், மறுக்கமுடியுமா? ஏன்

உமது எல்லாப் படைப்பும் பாட்டாளி வர்க்கப்

படைப்பு இல்லை என்கின்றேன், முடிந்தால் அது

பாட்டாளி வர்க்கப் படைப்பு என நிறுவமுடியுமா?

வர்க்கப் போராட்ட பாதையில் ஒரு சமூகப் பிரச்சனை மீதான தீர்வுக்கும் அதே பிரச்சனையின் உமது இலக்கிய தீர்வுக்கும் உள்ள உடன்பாட்டை நிறுவமுடியுமா?

11.கொள்கை எது? - அமைப்பு வடிவத்தை எதிர்க்கும் நீர், தலித்தில் வர்க்க மதிப்பீட்டை மறுக்கும் நீர், எப்படி கால்மார்க்ஸ் சை போற்றமுடியும்? எப்படி ரொக்சியை போற்றமுடியும்? இருவரும் இதற்கு நேர் எதிரானவர்கள் அல்லவா? 1917க்குப் பிந்திய காலத்தில் ரொக்சி சோவியத்தில் அனாஸ்சீட்டுகளை எதிர்த்து ஆயுதத் தாக்குதலையும் வன்முறையையும் நடத்தினார் அல்லவா, இதை கண்டிக்கின்றீரா? அனாஸ்சீட்டுகள் லெனின் மீது சுட்டபோது அதை ஆதரிக்கின்றீரா? எது உமது நிலை? அமைப்பு வடிவத்தை ஒழுங்கை இராணுவக் கட்டுப்பாட்டை உயர்த்திய ரொக்சி அதிகாரத்தின் பிரதிநிதியா? சனநாயகத்தின் பிரதிநிதியா? லெனின், ரொக்சி, கால்மார்க்ஸ் அனைத்தும் வர்க்க எல்லைக்கு உட்பட்டவையே என்றனர். அப்படியாயின் தலித்தும் அதற்கு உட்பட்டது அல்லவா? உட்பட்டது என்றால் லெனின் ரொக்சி பார்ப்பானிய வெள்ளாளரா? ரொக்சி ஸ்ராலின் முரண்பாடு என்ன? தெரியுமா? அதை விளக்கமுடியுமா? ஸ்ராலின் அதிகாரத்தின் பிரதிநிதி என்றால் ரொக்சி மாற்றாக அங்கு எதை வைத்திருந்தார்? நீங்கள் எதை வைக்கின்றீர்கள்? எப்படி? வடிவம், அதன் போக்கு, செயல், அமைப்பு வடிவம் என அனைத்து தளத்திலும் என்ன? வைக்க முடியாதவரை கதையளப்பு தான் தீர்வா?

12.திம்புக் கோரிக்கை தொடர்பாக - திம்புக் கோரிக்கை என்ன? திம்புக் கோரிக்கை ஏன் பிழை? திம்புக் கோரிக்கையில் உள்ள சுயநிர்ணயக் கோரிக்கை ஏன் பிழை? மலையக மக்களுக்கு பிரஜாவுரிமை கோரியது ஏன் பிழை? இதற்கு அப்பால் தமிழ் மக்களுக்கு என்ன தீர்வை முன்வைக்கின்றீர்கள்?

13.வன்முறையும், மக்களும் - அராஜகவாத வன்முறை சாதாரண அரசு வன்முறையைவிட கேடனது இல்லையா? உதரணமாக பிரெஞ்சில் விதி வன்முறையில் ஈடுபடும் அராஜகவாத வழிபுறி அடி உதை நடவடிக்கை மக்களுக்கு துன்பமானதா இல்லையா? இதனால் தமிழ் பேசும் பிரஞ்சுவாழ்

தமிழர் துன்பம் தெரிந்தது அல்லவா? இதுபோல் போராடும் இயக்க அராஜக வன்முறை சாதாரண நிர்வாகம் உள்ள வன்முறையை விட கொற்றமானது அல்லவா? தனிநபர்கள் குற்றவாளியாக தீர்ப்பளித்து கொல்வது, பணம் வாங்குவது என அனைத்தையும் சுட்டிக்காட்டுவது விமர்சிப்பது தவறா? ஏன்? அண்மையில் கிளிநொச்சியில் மூன்று தொழிலாளர்பாதை உறுப்பினரை கைது செய்த புலிகளிடம் மீடக்கக் கூடியதாக இருந்தது ஏன்எனின் ஒரு நிர்வாகம் இருந்தால் அல்லவா? இல்லாது அராஜக பிரதேசம் எனின் மீட்டியிருக்கவே முடியாத அல்லவா?

14.இலக்கியம்- எல்லா இலக்கியத்துக்கும் சுதந்திரமா? சுரண்டலை ஆதரித்த, சாதியை உயர்த்தும், பார்ப்பானியத்தை நியாயப்படுத்தும், நிறத்தை ஆதரிக்கும் நாசிச பாசிச ஆரிய நியாயப்படுத்தும், ஆணாதிக்கத்தை கோரும் அனைத்துக்கும் சுதந்திரமா? இதற்க்கா எனக்கு மரணதண்டனையும் கல்வெட்டும்? ஒழித்து விளையாடியது போதும் அனைத்துக்கும் பதில் கூறுவது தானே விவாதப் பண்பு? அண்மையில் பிரெஞ்சின் நாசித் தலைவன் லுப்பனுக்கு ஜெர்மனியில் நாசிச இலக்கியத்தை ஆதரித்ததுக்கா ஐரோப்பிய பாராளமன்ற சிறப்புரிமை பறிக்கப்பட்டு விசாரணை மூலம் சிறை செல்வார் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இதில் உமது நிலை என்ன? பாம்பாய் காவிய சினிமா இலக்கியம் முஸ்லிம் மக்கள் மீதான பாசிச பார்ப்பானிய வன்முறையை நியப்படுத்திய போது அதை தடை செய்யக் கோரி போராடினார்கள் பாட்டாளி வர்க்கமும், முற்போக்குவாதிகளும், மக்களும். இதில் உமது நிலை என்ன? நான் இது தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்கின்றேன். குற்றமா? எப்படி? கூறமுடியுமா நண்பரே?

நான் கேள்விகளாக எழுப்பியவை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. நான் கடந்த காலத்தில் இவை தொடர்பாக நிறையவே விவதித் துள்ளேன். விவாதிக் கின்றேன். விவாதிப்பேன். இதற்க்கு எல்லாம் பதிலளிக்க வேண்டும். போகிற போக்கில் கட்டுடைக்கின்றோம், மறுக்கின்றோம் புரட்டுகின்றோம் புடுங்குகின்றோம், கேள்விகள் எனப் போடும் கோசங்கள் (வடிவத்தில் வரட்டுவாதம்) கேட்பவனுக்கு புல்லரித்த சந்தேசமாக இருக்கும். ஆரால் அது மக்களுக்குள்

பின்னிப் பிணைந்துள்ள போராட்டத்தை வழிநடத்தாது. மாறாக அராஜகவாதம் தனிநபர் தாக்குதலும் எஞ்சும். நடைமுறையில் மக்களை சிந்திக்காத போது சொற்களால் கோசம் போடும் போது "சிந்தனைகள் இல்லாத போது சொற்கள் சுகமான மாற்றாகின்றன" மூலதனம் பக்கம் 103 இல் மார்க்ஸ் அழகாக கூறுவது இங்கு சிறப்பாக வர்க்கப் போராட்டத்தை மறுக்கின்ற சமூக நிகழ்வை விஞ்ஞான பூர்வமாக நிறுவமுடியாத கற்பனை வாதிகளுக்கு பொருந்துகின்றது.

எனது தேசியம் தொடர்பான நூல் விளம்பரத்தை அம்மாவில் பார்த்து புத்தகத்தை வாசிக்காமலேயே விளம்பரத்தை மட்டும்கொண்டு விமர்சனம் செய்த போது அதன் தனிநபர் தாக்குதல் புரிந்ததே. எனது புத்தகத்தை புரியாமுடியாதவை என்பதற்கு, மார்க்ஸ் தனது மூலதனம் தொடர்பாக கூறியதை பார்ப்போம். "..., இப்புத்தகம் கடினமானதென்று குற்றஞ்சாட்ட முடியாது. புதிய தொன்றைக் கற்றுக் கொள்ளவும், ஆகவே சுயமாகச் சிந்திக்கவும் சித்தமாயுள்ள வாசகரையே நான் மனத்தில் கொண்டுள்ளேன்." என மார்க்ஸ் மூலதனம் பக்கம் 25 இல் குறிப்பிட்டதேயே மீளவும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகின்றது. அத்துடன் புத்தகத்தில் விவாதித்த தத்துவார்த்த விடயத்தை புரிந்து கொள்ள குறைந்த பட்சம் அவை பற்றி தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் இருக்கவேண்டும். மார்க்ஸ் மூலதனம் பக்கம் 42இல் கூறுவதை இங்கு வைப்பது சாலப் பொருந்தும். "விஞ்ஞானத்துக்கு ராஜ்யபாட்டை ஏதுமில்லை; அதன் களைப்புடும் செங்குத்துப் பாதைகளில் ஏறத் துணிந்தவர்களுக்கே அதன் ஒளிரும் உச்சிகளை எய்துகிற வாய்ப்புண்டு" அதுபோல் எனது கருத்தை விமர்சிக்கின்றேன் எனக் கூறிக்கொண்டு நான் எழுதாதவைகளை மேற்கோளுக்குள் இட்டும் வெளியிலும் விமர்சிக்கும் மோசடி மிகக் கேவலமானது.

ஏன் உமது கல்வெட்டை வெளியிட்ட பின் நண்பர் ஒருவர் திருமணத்தில் முன்பின் அறிமுகமில்லாத என் மனைவியிடம் சென்று கையை குழுக்கி விட்டு "நான் தான் ஷொபாசக்தி" என இச் சமூகத்தின் ஒரு சாதாரண பெண்ணிடம் கூறிவிட்டு சென்ற போது (அப்போது அவருக்கு தலித்புரட்சியின் அங்கமான கட்டுடைத்த புரட்டிப் போட்ட தலைகால் தெரியாத வெறியில்லை. தலித் வெறி என நான்

கொச்சைத்தனமாக அடையாளப்படுத்தவில்லை. மாறாக தலித் தத்துவியலாலர்கள் என ஐதிக் கொண்டு இருப்போர் குடித்தலை தலித் பண்டு என விவாதிப்பதுடன் அதை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என கூட்டம் போட்டு விவாதித்து பிரகடனம் செய்கின்றனர்.) அதன்பின் இருந்த தனிநபர் தீரண வக்கிரத்தை புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

அடுத்து ரொக்ஸ்சி பிரஞ்சு அரசாங்கத்தில் இருந்தார் என நான் எழுதியது தவறு என்கிறார். நல்லது நன்பேரி நீர் இது பற்றி அன்று விவாதித்த போது தவறு இழைக்க முடியாத (நன்) ஆவணத்தைக் காட்டினேன். சிரமப்பட்டு வரித்து மொழி விளக்க தவறு பற்றி விவாதித்து கின்ற நீர் அதன் பின் இதை மறுக்கும் சந்த ஆவணத்தையும் தந்தது கிடையாது.

நான் ஆதாரமாக கொண்டதைப் பார்ப்போம். "டிராட்ஸ்கி பிரான்ஸ்க்குச் சென்று, பூர்வா அரசாங்கத்திலே அமைச்சராகி பிணர் வேலை நிறுத்தங்களை முறியடிக்க முயற்சி மில்லரண்டை எதிர்த்து பாரிஸ் தொழிலாளர் நடத்திய கிளர்ச்சியிலே பங்குபற்றினார்"கதிர் ராமசாமி எழுதிய "டிராட்ஸ்கி வாழ்க்கை வரலாறு" நூலில்தான் இப்படியுள்ளது. இது அவருக்கும் தெரிந்தது என் மீதான தாக்குதல் தனிநபர் கழிப்புக் கொண்டதே. இத் தகவல் தவறாக எழுதலுந்த நூல் காரணமாக இருந்தது. இருந்த போதும் இத் தகவல் தவறானது எனின் அத் தவறுக்கு நூலுக்கு வெளியில் தகவல் தவறை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். இது ஒன்றும் சிந்துபிடிக்கும் வேலையில்லை. தகவல் தவறு, வேறு நூல்கள் மூலமும், எமது கவனயீனத்தாலும் தவறுகள்ளுட வாய்புகள் உள்ளன. தவறுகளை ஆதாராக கூட்டிக் காட்டும் எல்லா நிலையிலும் அதைதீள் பரீசலனை செய்யவும் சுயவிமர்சனம் செய்வும் பின்நிற்கப்போவதில்லை. இப்படிஇருக்க பொய்யாக என்மீது சேறுயடிக்கவென வசகரை ஏற்றி கதையளப்பதை விடுத்து, "எக்ஸில் புரூக்ள் சிறப்பிதழ்" விடவேண்டும் என புரளி விடுதலை விட்டு தொடருங்கள்.

எனது கருத்துக்கு பதிலளிக்க முடியாத புத்தக கோட்பாடு, எழுத்தும் தனிநபர் மீதான தாக்குலே ஒழிய வேறுயல்லை. இதற்கு எதிரான குரல் கொடுக்காத அனைவரும் எனக்கு வழங்கியமரண

தண்டனைக்கு கையுயர்த்தி கல்வெட்டை கொண்டாடியவர்களே. இவர்கள்தான் இன்றைய முதலாளித்துவ உலக சனநாயகத்தின் வீரமிக்க எடுபிடிகள் ஆவர்.

அடிக்கடி பலர் ஸ்ராலின் அதிகரத்துவம் பற்றி புலம்பியபடி, அதன்பின் ஒளித்து நின்று கல் எறிகின்றனர். ஆம் நாம் ஸ்ராலினின் சகல ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் நலன் நடவடிக்கைகளை வான் அளவுக்கு உயர்த்தவும் பாதுகாக்கவும் பின்நிற்கக் போவதில்லை. அது போல் ஸ்ராலினின் தவறுகளை விமர்சனம் செய்யவும் பின் நின்றதில்லை. சுரண்டல் வர்க்கத்தை எதிர்த்த போராட்டத்தில் யாரெல்லாம் ஈடுபடுகின்றனரோ அவர்கள் எல்லோரும் இதில் சரியாக போராடுவர். யாரெல்லாம் சுரண்டலுக்கு போராட தயாரில்லையோ அவர்கள் எல்லாம் ஸ்ராலினை எதிர்த்து சுரண்டலைப் பாதுகாப்பர். ஏன் பின்நலிந்துவந்தவாதிகள் என்போர் ஒன்றில் பல கூறு உண்டு என்போர் ஸ்ராலின் விடையத்தில் மட்டும் ஒரு கூறு உண்டு என காட்டும் போக்கு மார்க்சிய எதிர்ப்பில் முகிழ்ந்ததேயாகும்.

முடிவாக மார்க்சுசின் வசகத்தில் முடிப்பதே பொருந்தும். அதே மூலதனம் பக்கம் 28 இல் "விஞ்ஞான வழிப்பட்ட விமர்சனத்தின் அடிப்படையில் கூறப்படும் அபிப்பிராயங்கள் யாவற்றையும் வரவேற்கிறேன். பொதுஜன அபிராயம் என்று சொல்லப்படுவதன் விருப்பு வெறுப்புகளைப் பொறுத்த வரை - இவற்றுக்கு நான் என்றும் விட்டுக் கொடுத்த ததில்லை - முன்போலவே இப்போதும் " இதைத்தான் இந்தமாதிரியான விஞ்ஞான பூர்வமற்ற அனைத்து புத்தக புத்திபீவிகளுக்கும் பதிலாக வைக்கின்றேன்.

குறிப்பு: இவரால் அம்மாவில் ராஜேஸ்வரி மீது முதலாளித்து கண்ணோட்டத்தில் எழுதப்பட்ட விமர்சனத்தையும், இவர் ரொக்சியை ஆதரித்தால் இவருக்கு சார்பாக அழகலிங்கம் வக்கலாத்து வாங்கி மக்களே ஆசைப்படுங்கள் என எழுதியதை நான் விமர்சித்தேன். பதில் இல்லை கல்வெட்டு பதிலாக கிடைத்தது. இவரால் பேராசன் எனக் குறிப்பிடப்படும் கால்மார்க்ஸ்சின் கூற்றை அதையொட்டி மீள வைக்கின்றேன்.

"....., தங்கத்தை சேர்த்து வைப்பவர்

உடலின்பங்களைப் பலியிட்டு பொன்னைப் பூஜிக்கிறார். சுகபோகங்களைத் துறந்திடச் சொல்லும் சுவிசேஷ போதனையைக் கரும சிரத்தையுடன் கடைப்பிடிக்கிறார். மறுபுறம், அவர் சரக்குகளாகச் சுற்றோட்டத்தில் விட்டதற்கும் கூடுதலாய் அதிலிருந்து எடுக்க முடியாது. எவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறாரோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவரால் விற்க முடிகிறது. எனவே, கடுமையாக உழை, மிச்சப்படுத்து, அளவின்றி ஆசைப்படு (அடையாளம் நான்) இவை அவரது முப்பெரும் சீலங்களாகும்; விற்பதைக் கூட்டு, வாங்குவதைக் குறை இதுவே அவரது அரசியல் பொருளாதாரத்தின் சாரமாகும்" மார்க்ஸ் மூலதனம் பக்கம் 187 இல் கூறுவதால் மார்க்ஸ்க்கும் கல்வெட்டு அடித்து விடலாமே அமார்க்ஸ்கடன் கூட்டுச் சேர்ந்து.

பின்குறிப்பு:

மொழியில் வன்முறையும் பயன்பாடும்

குறிப்பு 1: பிரிந்த எக்ஸில் 2-5 இல் "தனது மறந்து" என்ற ஷோபசக்தி எழுதிய கதையில் துணுக்குச் செய்தியாக அவர் உத்தமபுத்திரன் பெயரில் நான் அவரின் கதையை விமர்சிப்பதாக உள்ளடக்கமின்றி, தன்னைத் தான் நியப்படுத்தி பாதுகாக்க வரட்டுத்தனமான வகையில் சொற்களால் சேறியடித்து சோடித்துவிடுவதன் மூலம், தனது கதை மீதான விமர்சனங்கள் அர்த்தமற்றவையாக ஒழிக்கவும், விமர்சனங்களைத் தடுக்கவும் பாசங்கு செய்த பகிடுகளை, துணுக்குகளையும் எழுதியுள்ளார். என்னவோ புரியவில்லை சமூகத்தை தலைகீழாக புரட்டிப் போடும் தைரியம் இருக்கு என்று எழுத்தில் அலட்டும் இவர், இந்தியா நாலாந்தர சஞ்சைகளான குழுதம், ஆனந்தவிகடன் போன்றன, செய்திக்கு பொருத்தமாகவும், வெளியிலும் போடும் துணுக்குகள், பகிடுகளை கொப்பியடித்து போடுகின்றார். இதுபோல் இந்திய சினிமாவில் பகிடு என்ற பெயரில் செந்தில் போன்ற நாலாந்தர ஆய்வுகளை செய்வதை ரசிக்க ரசிகர் கூட்டமே அலையிந்து தெரிந்ததே. அந்த நாலாந்தர துணுக்குகளை பொழுதுபோக்கு தனியாகவும், சேர்த்தும் பார்க்கும் ரசிகன் எந்த நிலையில் ரசிக்கின்றனோ அதுபோல் தான் என்மீதான காழ்ப்புக் கொண்ட நகைச்சுவை ரசிக்கப்படுகின்றது. ரசிப்பவன் யார்? பொழுதுபோக்கு இலக்கியம் படைப்பவன்,

அளவு கோளாக நான் எட்போதும் கொள்கின்றேன். நான் மாறுபட்ட வர்க்க நட்பு சக்கிகள் மீது வன்முறை கையாண்டோ இல்லாது தத்துவ விமர்சனத்தை விடுத்து தனிநபர் தாக்குதலை நடத்தியிருப்பின், அதை சுட்டிக் காட்டும் எல்லா நிலையிலும் சுயவிமர்சனம் செய்ய தயாராக உள்ளேன்.

மொழியலின் புரியாமை தொடர்பாக ஒருசெய் தியை மற்றவர்களுக்கு புரிய வைக்கவேண்டும் என்பதால் தான் எழுதுகின்றேன். மற்றவர்களின் மீது மேதாமையை நிறுவவோ அல்லாது என்னை நாலு பேர் பேச வேண்டும் என்பதற்க்காக எழுதவில்லை. மாறாக மக்கள் மீது உள்ள துன்பங்களின் விடிவுக்கான உண்மைகளை இனம் காட்ட, அதைக் கொண்டு போராடவே நான் எழுதுகின்றேன்.

இப்படி எழுதும் போது சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வுகளின் பிரதிபலிப்பு ஒரே வர்க்கத்துக்குள்ளும் ஏற்றத்தாழ்வை பிரதிபலிக்கும். அறியாண்மையும், கல்வி மடுவுக்கும், மேட்டுக்கும் உள்ள இடைவெளியால் பிளந்துள்ளது. ஆனால் வாழ்வியல் யதார்த்தால் நடைமுறையில் உண்மைகளை இனம் கண்பதும், போராடுவதும் நிகழ்வாக உள்ளது.

பொதுவான சமூக இயக்கத்தை முழுமையில் கண்பது மட்டுமே சமூகத்தை விடுவிக்கமுடியும் என்பதால் அதை தத்துவமாக வெளிப்படுகின்றது. இது கடந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் மீது ஆய்வுகளை செய்து முன்வைக்கும் போது, சமூகத்தின் ஏற்ற இறக்கத்தால் எல்லோரும் புரியமுடியாத வகையில் மாறுகின்றது. இதைப் புரிந்து கொள்ள தொடர்ச்சியான தேடல், அறிதல், பரிச்சயம் அவைசியமாகும் அதே நேரம், இதை மனிதனின் யதார்த்த வாழ்வுடன் பொருத்திப் பார்க்கவும் பரிசோதித்து பார்க்கவும் கற்றுக் கொள்கின்ற போதுதான் ஒரு தத்துவத்தை புரிந்து கொள்ளமுடியும். இதில் தத்துவத்தை மறுக்கின்ற விமர்சன விவதங்களில் தத்துவ செறிவு ஆழமாக மாறுகின்றபோது புரிதல் மேலும் கடினமாகின்றது. இது பரிச்சயம் இன்றி புரிதல் கடினமானது. ஒரு தத்துவத்தை விஞ்ஞான பூர்வமான உண்மைகள் மீது நிறுவதும், அந்த உண்மை மனிதனின் வாழ்வின் பிரதிபலிப்பாக இது இருக்கும் வரை

மக்கள் ஏற்றத் தாழ்வு மறையமறைய புரியும் இடைவெளி குறைந்து வரும். இருந்தபோதும் இதை விரிவாக்கின் அதை மேலும் புரிய கூடியதாக இருக்கும். இருந்த போதும் புத்தகத்தின் நோக்கம், இது யாரை சென்று அடைய வேண்டும் என்ற எல்லைக் கோடு மட்டுமே புத்தகத்தின் செறிவைத் தீர்மானிக்கின்றது.

அடுத்து இத்தத்துவத்தைக் கூட மிகமிக விரிவாக நடைமுறை சம்பவங்கள் உடன் ஒப்பிட்டு, அனுபவத்துடன் பொருத்துகின்ற போது தத்துவத்தை புரிய வைக்கமுடியும். இந்த வகையில் கூலிவிவாசாயி, தொழிலாளி, பூர்சுவா வர்க்கம், முண்ணணியாளர்.. என சமூகத்தின் வேறுபட்ட பிரிவுகளின் முன் தத்துவத்தை விளக்குவது என்பது ஒரே மாதிரியானது அல்ல. மாறாக முற்றாக வேறானது. எனது தத்துவ விமர்சனக் கட்டுரைகள் முண்ணணிக்கு மட்டுமானது.

இது ஒருபுறம் இருக்க விஞ்ஞான உண்மைகளை மறுத்த, எதையும் இதுதான் என நிறுவாத கோட்பாடுகளை வைக்கின்றனர். இது எழுதுபவனுக்கே விளங்காத நிலையில் எழுதுவதாகும். உண்மைகளுக்கு பதில் கற்பனைகளையும், பொருளுக்கு பதில் கருத்தையும் வைத்து எதையும் குறித்து சொல்லாத சொற்களின் தொகுதி விளங்காததையிட்டு கவலைப்படத்தேவையில்லை. மாறாக இந்த மோசடியை அம்பலப்படுத்த வேண்டும். (உதாரணமாக கடவுள் உள்ளார் என்றும் பின்னர் விரிவாகும் தத்துவங்கள்) இது போல் சமூக விடுதலைத் தத்துவங்களிலும் கணவேண்டும்.

மொழி என்பது உலகில் பலவாக இருந்த போதும் எல்லா மொழியும் பொருளை அடையாளம் கணவும், அதை விளக்கவும், அதன் மீது செயல் படவும், அதன் இயக்கத்தை புரிய வைக்கவும் என மொழி மக்களால் உருவாக்கப்பட்டது மட்டுமின்றி மொழிக்கு பொருள் சாந்து அர்த்தைக் கொடுத்தனர். பொருளை மறுத்த கருத்து முதல்வாதிகள் மொழியின் அர்த்தை பொருளில் இருந்து மறுத்துவிடுகின்றனர். இதை பின்நவீனத்துவ வாதிகள், கட்டுடைப்பாளர்கள்.. என கூறிக் கொள்வோர் மொழியின் பொருளின் தன்மையை மறுத்து, மொழியின் அர்த்தை மறுத்த கருத்துமுதல்வாதியாக இருந்தபடி இலக்கியம்,

ஒவியம் என அர்த்தமற்ற, கருத்தற்றவைகளை புரட்சியாக காட்டுகின்றனர். இது இன்று ஏகாதிபத்தியத்தால் மறுக்கப்படும் மொழிகள், இலக்கியங்கள்.. என அனைத்து செயல் தளம் மீதும் இந்த பின்நவீனத்துவ வாதிகள் வர்க்க விசுவசத்துடன் செயல் ஆற்றுகின்றனர். ஏன் அகதியாக புலம் பெயர்ந்த ஒருவனின் பையித்திய தனத்தை, எழையின் ஏக்கமான பார்வையை, ஒரு பெண்ணின் சோகத்தை... என மனிதனின் யதார்த்தை வெளிப்படுத்துவது தானே ஒரு சமூக அக்கறைக்குரியவனின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கும். இல்லாத அர்த்தமற்ற வெளிப்படுத்தல் இந்த ஏகாதிபத்திய அமைப்பு களங்கப்படாத பிரதிபலிப்பை புரட்சியின் பெயரில் செய்வது இன்று இனம் கண்ப்பட வேண்டும். இந்த துரோக வேர் அறுக்கவேண்டுமா? வேண்டாமா? என்பதே அடிப்படையான கேள்வி.

போராளிகளும் தங்கள் மரணத்தை கண்டு அஞ்சாது எம் மண்ணில் நடத்திய வீரமிக்க போராட்டத்தை என் பெயரால் கொச்சைப்படுத்தியபோது நான் அன்று அவர்களுக்காக எப்படி போராடினேனோ, அதேபோல் மேலும் மூர்க்கமாக தனித் ஒருவனாக போராட வேண்டிய வரலாற்று கட்டத்தில் நிற்பதை பார்க்க தவறும் காரணத்தால் தான் எழுதுகின்றேன். ஆம் இன்று போலித்தனத்தில் ஐனநாயகம் உழலுகின்ற போது நான் அன்று போராடியவர்களின் ஒரே குரலாக, அவர்களின் கோரிக்கை மீது போராடும் மனிதனாக இருப்பதால் போராடுகின்றேன்.

2.என் மீதான வரட்டு தனிநபர் தாக்குதலுக்கு பதிலாளிக்க கூடிய முக்கியமானதா? வரலாற்றில் சரியாக இவை விமர்சிக்கப்படும் எனவே இதை தவிர்ந்து இருக்கலாம். ஷொபாசக்தி போன்றோர் இச்சமூகத்தில் எதையும் சாதிக்க போவதில்லை, எழுதும் அளவுக்கு முக்கியக்குரியவர்களும் அல்ல. இதை ஒட்டி பல. இதன் தொடர்ச்சியில் என்னைப் பற்றி நான் எழுதியது அவசியமா? இப்படியான கருத்துக்களை பார்ப்போம்.

அன்று போராடியவர்கள் இலங்கை அரசுக்கு எதிராக, இந்தியா விஸ்தரிப்பு வாதத்துக்கு எதிராக, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக, தரகு நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கு எதிராக, இயக்கத்திடம் உள்ள வெளி ஐனநாயகத்தை கோரி வீரமிக்க கோட்பாடு, மற்றும் நடைமுறையில் போராடியவர்களில் பலரை இழந்தோம். அதற்க்காக அன்றும் இன்றும் தொடர்ந்து குரல் கொடுப்போர் தொடர்ந்தும் பலத்த நெருக்கடிகளில் போராடுகின்றனர். இது ஒருபுறம் நிகழ்வுகளிடம் மட்டும் ஐனநாயகத்தைக் கோரி (சிலர் இதற்க்கும் சற்று அப்பாலும்) எதிரியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து அதை தான் ஐனநாயக போராட்டமாக கட்டுவதும், அதைத் தான் தியகத்தின் போராட்டமாக சித்தரிப்பதும் அரங்கேறுகின்றது.

இதில் சில உண்மைகளை சுட்டியிருந்தனர் என்பதை நான் பார்க்கும் அதே நேரம் இதன் மீதான கருத்துகளை நானே வைக்க வேண்டிய துரதிஸ்டமான வரலாற்று கட்டத்தில் இருப்பது வேதனையானது. கடந்த காலத்தில் இலங்கை அரசுக்கு எதிராக, இந்தியா அரசுக்கு எதிராக, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக, இயக்கங்களிடம் சொந்த ஐனநாயகத்தை கோரி போராடிய மதிப்புக்குரிய தியாகிகள், மற்றும் அப்போராட்டங்களில் கண்ணுக்கு முன்பகவே பிணங்கள் விழவிழ அஞ்சாது போராடிய வரலாற்றை, என் மீதான தாக்குதல் மூலம் சேறடித்த போது, எந்த ஐனநாயகம் பறிபோனது என்று ஒப்பாரி வைக்கின்றனரோ அதை மீள ஐனநாயகத்தின் பெயரில் ஒழித்தபோது மௌனங்களும், சிரிப்புமாக திரிந்த போதுதான் நான் எழுதவேண்டியேற்பட்டது. ஆயிரம்

இந்த வகையில் பல்கலைக்கழக ஆசிரியார் சங்கம் உண்மைகளையும், பொய்களையும் கலந்து அரசு சார்பாக வெளியிடுவதும், மக்களின் உண்மை நிலவரங்களை முடிமறைத்தபடி பொய்களின் மீது அறிக்கை தயாரித்து சர்வதேச பன்னாட்டு அமைப்புகளை பாதுகாக்கும், உருவாக்கும், சட்டமுலத்தை தயார் செய்யும் ஒடுக்கு முறையாளர்களிடம் கொடுத்து எம்மக்களுக்கு எதிராக ஏகாதிபத்திய தலையீட்டை வெகர்ாடுத்தி

ஊக்குவிக்கின்றனர்.

இந்தவகையில் பாரிசில் கொல்லப்பட்ட சபாலிங்கம் மாபெரும் தியாகியாக காட்டவும், அவரை கொன்றவரை பெயர் குறிப்பிட்டு சொல்ல முடியாத அரசியலை ஐனநாயகக் குரலாக காட்டி, ஐனநாயகம் பேசுவதும், அதை வெளிப்படுத்த மலர் வெளியிடுவதும், இம் மலரில் துரோகிகளான அமிர்தலிங்கத்துக்கும், உமாமகேஸ்வரனுக்கும், பத்மநாபாக்கும் அஞ்சலி செய்து தியாகியாக்கி வெளியிடுவதன் மூலம் வெளியிடுபவர் ஐனநாயகத்தின் குரலாக கட்டும் போக்குப் போல் பல இன்று வெளிகிளம்புவதன் வெளிப்பாடுதான் என்மீதான கல்வெட்டும் கூட. கடந்த போராட்ட தியாகங்கள், மக்களின் விடுதலை மீதான அரசியல் பார்வை போன்றவற்றில் உறுதியாக இருக்கும் எனக்கும், கடந்த காலத்தில் போராடி தியாகியாகியோருக்கு எதிரான, கல்வெட்டு மூலம் சேறடித்தால் மட்டுமே போலிகளின் ஐனநாயகம் குறைந்த பட்சம் எழுப்பமுடியும் என்ற நிலையில் தான் கல்வெட்டு வெளிப்பட்டது. ஆனால் மக்கள் மீதான உறுதியான எனது போராட்ட மாக்கமும், அதன் தத்துவத்தால் அமைந்த எனது விமர்சனம் முன் தோல்வி கண்டது.

சபாலிங்கம் கொலை புலம் பெயர் நாட்டில் நடந்த முதல் அரசியல் படுகொலை என்றவகையில் மிகமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இக்கொலை அரசியல் முடிவு அல்ல தொடரும் என்பதையும் பறை சாற்றியது. இக்கொலையின் நோக்கம் அம்பலப்படுத்தப்படவேண்டியதுடன் மட்டுமின்றி, இந்த அரசியலுக்கு எதிராக போராடுவது அவசியமாகும்.

மற்றாக கொல்லப்பட்டார் என்பதற்காக அவரை மாபொரும் தியாகி என காட்டுவது உண்மையில் போராடியவர்களை கொச்சைப்படுத்துவதாகும்.

சபாலிங்கம் என்ன இலக்கியம் படைத்துள்ளார்? அவர் மனிதபிமானி என்கின்றனர் எப்படி? அவரின் அரசியல் என்ன?

பல்கலைக்கழகத்தின் அறிக்கைகளை பிரஞ்சில் மொழி பெயர்த்து ஏகாதிபத்திய நாடுகள், ஒன்றுபட்டு உலகை அமெரிக்காவுக்கு போட்டியாக ஆளத் துடிக்கும் ஐரோப்ப பாரா எமன்ற உறுப்பினருக்கு கொடுத்த அரசியல் தான் சபாலிங்கம் அரசியல். இலக்கிய முயற்ச்சியாக

வெளியான, வெளி வர சில நூல்களை உதவினார். இந்த நூல்களை விற்பதில் வியாபாரியாக இருந்தார். இதைவிட சிறு சஞ்சிகையில் சில எழுதினார். 50 வீதம் வட்டி வாங்குபவன் போல் இவர் அல்லலப்பட்டு வந்தோரிடம் கேள் எழுதி பணக்காரர் ஆனவர். இதைத் தான் கேள் எழுதிய மனிதபிமானி என்கின்றனர். இதுதான் அவரின் கடைசிக்கால செயல்பாடு.

இதற்குத்தான் தியாக வேடங்கள். தமிழ்தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் தொடங்கிய காலத்தில் இந்தி பாரா எமன்றம், சட்டசபை உறுப்பினருக்கு அறிக்கை, தகவல் மக்களின் ஐனநாயகத்தின் பெயரில் வழங்கித்தான் இந்தியா தலையிட்டை. ஊக்கப்படுத்தி தலையிடவைத்தனர் பலர். அதைத்தான் யாழ் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் குழுவும் சரி, சபாலிங்கம் சரி, இதுபோல் நியாப்படுத்தி செய்வோரும் ஏகாதிபத்திய நேரடி தலையிட்டை ஊக்குவிக்கின்றனர். இதுதான் சபாலிங்கத்தின் அரசியல். ஏன் ஐனவரி 3ம் திகதி தினமுரசில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் புலிக்கு எதிராக யாழ்குடா நாட்டில் கையெழுத்து வாங்கி உலக தலைவருக்கு அனுப்பிய செய்தியை வெளியிட்டிருந்தது. இதைத்தான் சபாலிங்கம் செய்தாரே ஒழிய வேறு ஒன்றுமல்ல. இந்த அரசியல் போக்கை தியாகமாக காட்டுவது, மலர்கள் வெளியிடுவது, அதையொட்டிய நடைமுறைக்கு எதிரான கோட்பாட்டு செயல் தளத்தை கட்டியமைக்கும் இந்த போக்கில் தான் கல்வெட்டின் அவசியம் அவர்கள் முன் பிறக்கின்றது. இதற்கு எதிரான போராட்டத்தில் தான் பதில் அரசியல் வழியில் அவசியமாகின்றது. இலங்கை அரசுக்கு எதிராக, இயக்கத்திடம் ஐனநாயகத்தை கோரி, இந்தியா அரசுக்கு எதிராக, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக, தரகு நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கு எதிராக போராடாத அனைத்து செயல் தளங்களும், இதில் ஒன்றுடன் கூட சமரசம் செய்தாலும் மக்கள் விரோத அரசியலாகும். இதுதான் எமது அரசியல் நிலை. இதுதான் அன்று போராடி தம்மை இச்சமூகத்தின் விடுதலைக்காக அர்பணித்தவர் நிலையும் கூட. இதற்கு எதிராக வெளிவரும் சஞ்சைகள், மலர்கள், தனிநபர் செயல்கள் என அனைத்தையும் எதிர்த்து நாம் போராடுவோம். இதில் சமரசம் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை.

என்பற்றி நான் எழுதியது என்பது வலிந்து எழுதப்பட்டவையல்ல. மாறாக என் மீதான சேறியடிப்பு, மீது அவைகளை வைப்பதும், அது கடந்தகால ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டத்தை பாதுகாக்கும் வழிகளில் வைக்கப்பட்டவையே. கடந்தகால போராட்டங்களை சரியாக மதிப்பிடவும், அதை அரசியல் ரீதியில் விமர்சிக்கும் போது வரவேற்பதில் பின்நிற்காமட்டேன். ஏன்எனின் எனக்கே விமர்சனம் உண்டு. ஆனால் சேறியடிக்கும் போது அதை எதிர்த்து போராடவும் மேற்கூறிய காரணத்தால் பின்நிற்கவும் மட்டேன்.

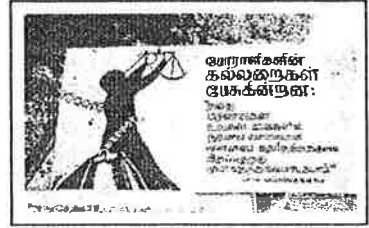
3.என்மீது தாக்குதல் நடத்த எனக்காக வெளியீடு ஒன்றை இருள்மலர் சுகிப்புக் குழுவைச் சார்ந்த நாஸ்வர் நாட்டாமை என்ற சமூகப் பொறுப்பற்ற தனிநபர் வக்கிர இதழ் வெளியிட்டிருந்தனர். மக்களுக்கு பிரசுரிக்க மறுத்த கட்டுரைகளை வெளியீடுவதாக பிற்றிக் கொண்டு தனிநபர்கள் மீதான தாக்குதல்களை பொய்கள் அவதூறுகள் மீது பொழிந்திருந்தனர். மக்களுக்கு தெரியாத, சொல்லா முடியாத பல ஆயிரம் விடையங்கள் குவிந்திருக்க, மக்கள் அறிவுற்ற ரீதியில் சூனியமான அறிவில் இருக்க அவற்றை தகர்ப்பதற்கான சமூக அக்கறைக்கு பதில் தனிபர்கள் மீது ஆதாரமற்ற தாக்குதலை நடத்தியுள்ளனர்.

உதாரணமாக என்.எல.எப்.ரி யிடம் இரண்டு எஸ்.எம்.ஜி இருந்தாக கூறுகின்றார். அப்படி இரண்டு இவ் ஆயுதம் இருந்ததில்லை. அடுத்து கோயில் கொள்ளையடித்தாம். என்.எல.எப்.ரி எந்தக் கோயிலையும் கொள்ளையடித்ததும் இல்லை. அடுத்து உமாமகேஸ்வரன் கூட்டணியுடன் சேர்ந்து சாதி ஒழிப்புக்கு போராடியவராம். எங்கே சாதி ஒழிப்புக்கு கூட்டணி போராடியது. உமாமகேஸ்வரன் எங்கே எப்ப போராடியவர். மாறாக வருடம் வருடம் கட்டுவன் சந்தியில் வறுத்தலை பள்ளருக்கு சன்னதி காவடியின் போது உமாமகேஸ்வரன் உள்ளிட்ட கூட்டணியின் கோட்டையின் தளபதிகள் அந்த மக்களை அடித்து நொருக்கியது இலங்கைச் சாதி வரலாறு. எதிர் காலத்தில் சாதி ஒழிப்பைச் செய்ய தலித்துகள் கூட்டணியிடம் கால்களில் விருவது மிகசிற்ப்பானது. இப்படி ஆதாரமற்ற பலவற்றை கூட்டாக எழுதி வெயிட்டவர்கள் தமது சொந்தப் பெயரில் அதை வெளியிடாத மோசடியிலும்

ஈடுபட்டனர்.

எம்மண்ணில் தமிழ்மக்கள் பெயரில் நடத்திய தாக்குதல்கள், கொலைகளின் தமிழ்மக்கள் என உரிமை கோரி விட்ட அறிக்கைகள், சுவரொட்டிகள் எல்லாம் இந்த வகையானதே. ஆதாரமற்றவற்றை செய்யும் போது புனையான பெயர்கள் அதற்கான வரலாற்று அரசியலுடன் அரங்கேறிவிடுகின்றது. அர்த்தமற்ற வகையில் 1983 இல் காளன் மிளைப்பது போல் உருவான 32 இயக்கங்கள் எப்படி உருவானதோ அதே போன்று, கம்புபூட்டர், போட்டோ பிரதியொடுக்க கொஞ்சப் பணம் இவ்வளவும் போதும் பெயர் இல்லாத, அல்லது பெயருடன் எதையும் புலம்பிவிட முடியும். இந்த மாதிரி அவதூறுகளை விதைக்கும் செய்திகளுக்கும், அதைத் தாங்கி வரும் வெளியீட்டுக்குப் பின்னால் எந்த சமூக அக்கறையும் இருப்பதில்லை. என்பது அவர்களே ஒத்துக்கொள்வதுதான்.

எமது துண்டுப்பிரசுரத்தை ஒட்டி எந்த விதமான அரசியல் விமர்சனத்தையோ, பதிலையோ அளிக்காத தனிநபர் பற்றியும், கடந்தகால ஜனநாயக போராட்டத்தையும் தூற்றித்தான் புலம்பமுடிகின்றது. இது போன் தூற்றல்களுக்கு பதிலாளிப்பது என்பது அவசியமற்ற வகையில் அது புணத்து நாற்றம் காணத் தொடங்கியுள்ளது.

சமீ உங்கள் பத்திரிகை
அறை உள்ளாக
உங்கள் கருவிகளை
பத்திரி

நிற்கிறது என்றும்..

வாருங்கள், வாக்கப் போரை
விரைவு படுத்துவோம், உரமூட்டுவோம்.

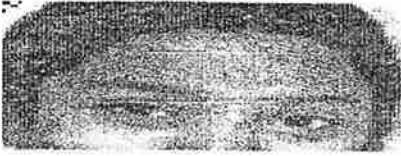

பாஸ் மணம் மருவாத..

பாலியல் வன்முறைகள்

சிறுமி மீதான

கொலையின்

இக் கட்டுரை சக்தி இதழ்க்கு பிரசுரிக்க என எழுதப்பட்ட போதும் அவர்கள் கருத்து உடன்பாடு இன்மை கருதி பல பகுதிகளை நீக்கி விட்டனர். அவைகளை உள்ளடக்கி இக் கட்டுரை மீள பிரசுரிக்கின்றோம். உடன்பாடின்மை எது என தெரிவிக்காத நிலையில், அதை பிரசுரிக்காத நிலையில் என் அனுமதியின்றியும் வெட்டியிருந்தனர். அனேகமாக வெட்டிய பகுதிகள் அஞ்சலியின் பின்னால் ஆனாதிக்கம் மீள அரங்கேற்றிய ஆனாதிக்க ஒழுக்கத்தை அம்பலப்படுத்திய நிலையில் நட்புக்காக அரசியல் சமரசம் காண்பது ஆனாதிக்கத்தை ஒழிக்காத என்டதை சுட்டிக் காட்டவேண்டியுள்ளது.

சீரணி

சீரணி

நாள் வாழ்க

இவை தொடர்பாக சக்கி ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த நபர் ஒருவர் என்னிடமும், வேறு நண்பர்களிடமும் வெட்டி நீக்கியது தவறு என்பதை ஏற்றுக் கொண்டார். நான் கற்பழிப்பு

என்ற சொற் பதத்தை மட்டும் மாற்ற கருத்து முரண்பாட்டுடன் அனுமதித்து இருந்தேன்.

இன்று கருத்துச் சுதந்திரத்தை வானளவுக்கு உயர்த்தும் பின்நவீனத்துவாதிகளும், அது சார்ந்த கோட்பாட்டாளர்களுமே இப்படி வெட்டி கழிப்பதன் பின்னால் உலாவுவது யதார்த்தமாகிவிடுகின்றது. கருத்துச்

சுதந்திரம் என்பது மார்க்சியத்துக்கு எதிராக புரட்சிக்கு பிந்திய சமூதாயத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு எதிரான சுரண்டும் ஒடுக்கும் கருத்தை தக்கவைக்கவும், பாதுகாக்கவும் கோருபவர்கள் புரட்சிக்கு முன்னால் பாட்டாளி வர்க்க கருத்தை மறுப்பதும் என அவர்களின் ஐனநாயக பூச்சு எல்லைப்படுத்தப்படுகின்றது என்பதை சக்தி ஆசிரியர் குழுவுக்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

பாரிசையும், புலம் பெயர் சமூகத்தையும் அதிர்ச்சிக்கும், ஆத்திரத்தக்கும் உள்ளாக்கிய 11 வயது சிறுமி நிதர்ஷினி மீதான கற்பழிப்பு, படுகொலை, கப்பம், கொள்ளையின் பின் தன்னெழுச்சியாக ஆயிரக்கணக்கில் தமிழ் (கணிசமான பிரஞ்சு மக்களும்) மக்கள் திரண்டு தமது அனுதாபத்தை, அபிராயங்களை வெளிப்படுத்தினர்.

மனிதகுலம் வெக்கி தலைகுனிபும் வண்ணம் பாடசாலையால் வந்து பசி தீர்க்க ஆவலாக உண்ண புறப்பட்ட போது, காமப் பாசியால் அலைந்த இரண்டு நாய்களின் (பேட்சன், தியாகரூபன்) உணவாகியது மட்டுமின்றி, அக்குழந்தையை சுவைத்துண்டு வெறிதீர்த்த பின் மின்சார வயரால் கழுத்தை இறுக்கி தமது வழக்கம் போலவே கொலைக் கலாசாரத்தின் அனுபவத்துடன் தடயத்தை அழிக்கும் கைவந்த கலையாக முடித்து வைத்தனர்.

தமிழ் சமூக ஒழுக்க விழுமியங்கள் பெண் குழந்தைகள் மீது மிக கண்டிப்பான வகையில் கடைபிடிக்கும் ஆண்கள் சாந்த ஆணதிக்கமும், அந்த ஆண் வர்க்கமும் தான் இப்படுகொலைக்கு முழுப் பொறுப்பாகும்.

குற்றவாளிகள் மிக திட்டமிட்ட வகையில் இயக்க போராட்ட அனுபவத்துடன் இந்த கோரத்தை நடத்தி தப்பியபோது, தற்செயலாக பிடிப்பட்ட நிலையில், அதன் பாதுகாப்பில் எல்லோரும் குற்றவாளி மீது காறி உமிழ்ந்தார்கள். ஆனால் குற்றவாளி தானாக சமூகத்தில் உருவாவதில்லை. குற்றவாளியை உருவாக்குபவர்களே பின்னால் குற்றவாளி மீது கண்டனம் செய்வதன் மூலம் தம்மைப் பாதுகாத்து ஒழித்துக் கொள்கின்றனர்.

பாலியல் வன்முறை எப்படி அவன் முன் இரக்கமின்றி தோன்றுகின்றது? இந்த பாலியல் வக் கிரத்துடன் கொலை வெறி எப்படி அரங்கேறுகின்றது? உழைக்க மறுத்து கொள்ளையடித்து சொகுசாக எப்படி வாழமுடிகின்றது. என்பதை கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்ப்போம்.

இந்த கொலை நடந்த அதே வாரம் வெளியாகிய பிரஞ்சு சஞ்சிகையான "QUESTIONS DE FEMMES" (பெண்கள் பற்றிய கேள்விகள்) பத்திரிகையில் பொருத்தமான தலைப்பில் [MARCHE DU SEXE -- LES FEMMES AUSSI] (பாலியல் சந்தை - பெண்ணும் கூட) கட்டுரை ஒன்று வெளியாகியிருந்தது.

பாலியல் என்பது மனிதர்களில் இயல்பானது. இந்த பாலியல் தேவையை பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையில் சமூகம் இருக்காத எல்லா நிலையிலும் ஆண் -பெண்ணுக்கு இடையில் முரண்பாடுகள், வன்முறைகள் இயல்பாகின்றன. இந்த இடைவெளியில் கட்டியமைக்கப்பட்ட ஒழுக்கம் மனித வளர்ச்சிக்கு எதிரானதாக உள்ள போது தனிமனித ஒழுக்க மீறல்கள் சமூகம் மீதான வன்முறையாக வெளிப்படுகின்றது.

இந்த சமூகத்தின் மனித வளர்ச்சியின் இயல்பான பாலியல் தேவை மறுதலிக்கப்பட்டு, இது இடைபூறாக மனித வளர்ச்சிக்கு மாறி நலம் அடித்த மனிதர்களை ஆண் - பெண் வேறுபாடின்றி உலகில் விதைக்கப்பட்டு வெட்டிப் போனவைகளை சமூகத்தின் சனநாயக எதிரியாக காட்டிய பின் அறுவடைகளை ஆணாதிக்க முதலாளித்துவ வர்க்கம் சூறையாடுகின்றது.

இந்த வகையில் நலம் அடித்த ஆண் - பெண் சமூகத்தின் முன் பெண் செக்ஸ் பதுமையாக எல்லாத்துறையிலும் மாற்றப்பட்டு விட்டாள். திரைச் சினிமாவில், குழந்தைகள் முன் கொட்டிக் குவிந்துள்ள கம்பியூட்டர் விளையாட்டுகள், கம்பியூட்டரில் ஆண் பெண் உறவை விளையாட்டுப் போல் செய்து ஈடுபட்டு இன்பம் கணுதல், காட்டுன்கள், விளம்பரங்கள், பயன் படுத்தக் கோரும் உடைகள், தொலைக்காட்சி, பொழுது போக்குகள் என திரும்பும் இடமெல்லாம் பெண் மீதான் செக்ஸ் கவர்ச்சியே பின்நவீனத்துவ கோட்பாட்டில் உலகமயமாக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று

மறுதலையாக பெண்களைக் கவர ஆண்கள் கூட பெண்கள் முன் கவர்ச்சிகரமாக மாற்றப்பட்டு விட்டனர். செக்ஸ் கிளப்புகள், கபரேக்கள், மசாஜ் நிலையங்கள், துகில் உடிர்பும் நிலையங்கள் ஆண் - பெண் கூட்டாகவும் தனித்தனியாக அவரவர் ரசனைக்கு ஏற்ப இந் த சனநாயகம் பாதுகாக்கின்றது.

ஆணாதிக்க ஆண் முன் இந்த கவர்ச்சிகரமான வியாபார ரசனை மோசமான பண்பியல் பாய்ச்சலை, தனிநபர் ஒழுக்க மீறல்களை அரங்கேற்றுகின்றது. அப்போதுதான் இது சட்டத்தின் முன் மாபெரும் குற்றமாக, ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தின் முன் அத்து மீறலாக வடிவம் பெறுகின்றது.

பால்மணம் மாற தமிழ் சிறுமியின் மீது தமிழ் ஆணாதிக்க ஒழுங்கு மீறல் மூலம் வன்முறையைக் கையாண்ட தமிழ் காமுகன் எப்படி உருவாக்கப்படுகின்றான். இதுவல்லவா எதிர்காலத்தில் சிறுமிகள் மட்டுமல்ல, பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறையை தடுக்க போராடமுடியும்.

தமிழில், ஒரு பெண் எப்படி இருக்க வேண்டும் என சாதனை உலகம், கடந்தகால இலக்கியத்தின் உவமைகள் உடன் பெண்ணை ஆணின் பாதுகையாக காட்டவே செய்கின்றன. பெண் ஆண் போல் ஓர் உயிர் என்பதை ஏற்க்க மறுத்து ஆணின் நுகர்வுக்கும், போகத்துக்கும், ஆணின் கடமைக்கும் மட்டுமே ஆண்டவனான ஆண்டவன் படைத்தான் என்பதன் மூலம், பெண்கள் கணவன் என்ற ஆணின் முன் செக்ஸ் பண்டமாக மட்டும் இருக்க கோரும் ஒழுக்கவியல், மற்றைய ஆண்கள் முன்னும் நுகர்வுக்குரிய பொருள்தான். இந்த ஆணாதிக்க ஒழுங்கைக் கட்டிக் காக்கும் திருமணச் சடங்கு மந்திரமே எப்படி பெண் மீதான கற்பழிப்பை செய்கிறது எனப் பார்ப்போம். சமஸ்கிருத மந்திரத்தின் ஒரு பகுதியில் பெண்ணை நோக்கி "நீ இதுவரை இந்திரனுக்கு ஒருநாள் மனைவியாக, பின் தேவர்கள் அனைவருக்கும் மனைவியாகி பின் எனக்கு மனைவியாகி இப் பொழுது நான் உன்னை இவனுக்கு மனைவியாக்குகிறேன்"4 என்கின்ற போது பெண் பண்டமாக, இறுதியில் ஓர் ஆணின் வக்கிர செக்ஸ் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் உயிரற்ற ஐடந்தான். படத்தில் முகம் பார்த்த

திருமணங்கள், பெண்ணைப் பார்த்த திருமணங்கள் ஓர் ஆணை பூர்த்தி செய்வதையே நோக்கியுள்ளது. புலம் பெயர் சமூகத்தில் கணிசமான கனடா இளைஞர்கள் தமது மனைவியை, குழந்தையை கனடாவில் விட்டுவிட்டு இந்தியா சென்று தமது உல்லாசத்தை எப்படி கழிக்கின்றனர் எனப் பார்ப்போம். தாம் திருமணம் செய்ய வந்தாக கூறிக் கன்னிகழியா இளம் பெண்களை சீதனத்துடன் பெற்று, அவர்கள் பணத்தில் ஒருமாதம் சம்மதத்துடன் கற்பழித்து நடுரோட்டில் பிள்ளையுடன் விட்டுச் செல்வது வாடிக்கையாக உள்ளது. கம்பூச்சியாவில் பயங்கர கொலைகாரன் என்று ஏகாதிபத்தியம் கூறிய பொல்போட்டை ஓடுக்கி சமாதானம் காணச் சென்ற அமெரிக்க தியாக வீரர்கள் கன்னிகழியாத இளம் பெண்ணை 50000 ரூபாவுக்கு பணம் கொடுத்தே வாங்கமுடிந்தது. யூத மூளை என்பதாலோ என்னவோ பணம் வாங்கி, கொழுத்த விருந்துடன் உல்லாச பயணம் செய்யும் தமிழன் மூளை அல்லவோ மூளை! இங்கு ஒரு பெண் தனது திருமணத்தில் அவள் சம்மதத்துடன் எப்படி கற்பழிக்கப்படுகின்றான் என்பதை காட்டுகின்றது. இங்கு ஏமாற்றுவது மட்டும்தான் நிகழ்ச்சியில் வேறுபடுகின்றது. அதைத் தாண்டி எந்த விளக்கத்தையும் தங்கை என்பதாலோ, அக்கா என்பதாலோ மாறிவிடுவதில்லை. அக்கா, தங்கை என பல வகையில் விளித்தல் கூட தப்பு நடந்து விடும் என்ற ஒழுக்கத்தை பாதுகாக்கத்தான்.

இன்று உயர்ந்த கலை படைப்பாளி எனப் பலர் புகழ்ந்து பிழைக்க, தமிழ் சினிமாவில் கதாநாயகி முதல் அனைத்துப் பெண்களின் தெரிவு, காட்சி, காட்சி படிமங்கள், வசனங்கள், பாடல்கள் .. என அனைத்தும் பெண் மீதான கவர்ச்சியை வைத்து சினிமா வாக்கி ஆணாதிக்க சமூகம் முன் காட்சிப் படுத்தப்படும் போது, அதனால் உணர்ச்சி வயப்பட்ட ஒரு நபர் சமூகமீறலை செய்து சமூக ஒழுக்கத்தை மறுத்து காமுகனாகி பெண்ணை குதறும் போது, எப்படி அவன் மட்டும் குற்றவாளியாக கணமுடியும். இந்த சினிமாவைத் தயாரித்த, அதைப் போற்றும். அதில் கலை அம்சத்தை மெச்சி பாதுகாக்கும்.. என அனைவரும் தான் முதல் குற்றவாளிகள். அதன் பின் இதில் ஈடுபட்டவன் குற்றவாளியாகின்றான். ஆனால் வழக்கில் எதிர்மறையே எப்போதும் உள்ளதுடன் தூண்டியவன் இந்த அமைப்பின் காவலன்

ஆகின்றான்.

இன்று வெகு விமர்சையாக நடத்தும் அரங்கேற்றங்கள் எப்படி பாலியல் தூண்டுவதையே அடிப்படையாக கொண்டுள்ளது எனப் பார்ப்போம். இசை, ஆடுவது எல்லாம் மனிதன் உழைத்துவிட்டு அதன் களைப்பை போக்க, தமது துயரங்களை மறக்க தன்னியல்பில் தமக்குள் உருவானவை என்பதை மறுத்து, நடனங்கள் ஆடிக் காட்டுவதற்காக, அதை இரசிப்பதற்காக பெண்கள் பல விதத்தில் அலங்கரித்து அரங்கேற்றப்படுகின்றனர். அதவாது மொடலிஸ்டர் எதை செய்கின்றாளோ, அதே போன்ற வாழ்க்கையில் எந்த விதத்திலும் நடனத்தை, இசையைப் பயன்படுத்தாத வகையில் அரங்கேற்றம் அரங்கேற்றங்கள், பெண்ணை ஆணதிக்க சமூகம் முன் இரசிப்புக்காக, கவர்ச்சிக்காக அரங்கேற்றுவதன் மூலம், அப்பெண் பல ஆண்களின் கணவுக்கள் நியாக, அதே நேரம் நினைவில் கற்பழிக்கப்பட்டு, சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக கூடிய வகையில் அரங்கேற்றம் செக்ஸ் பதுமைகளை சமூகம் மீது கவர்ச்சியாக்கிவிடுகின்றது. அரங்கேற்றம் பழைய நிலப்பிரபுத்துவ கால மன்னர்கள் முன், நிலப்பிரபுக்கள் முன் பெண்ணை ஆடவிட்டு பெண்ணை அவர்களின் வைப்பாட்டியாக மாற்றிய தொடர்ச்சியில் தான் உருவானது. ஆனால் இந்த போக்கு முடிவுக்கு வந்தாலும் ஏகாதித்தியம் நிலப்பிரபுத்துவம், முதலாளித்துவம் என பழையதை மறுத்து புதியதை கோரும் பின்நவீனத்துவ உலகமயமாதலில் ஆண்களுக்கு விளம்பரமாக, கவர்ச்சி நாயகியாக, அப்பெண், ஆணாதிக்க வாதி்களால் மனதிலும், படத்திலும் கற்பழிக்கப்பட மட்டுமே அரங்கேற்றம் நீடிக்கின்றது.

இதுபோல் தான் சமத்தியசடங்குகளும் நடக்கின்றன. ஒரு பெண் ஆணின் ரசனைக்கும், மனதில் கற்பழிக்கவும் பிள்ளைபெறு தயாராக பெண் உறுப்புக்கள் வளர்ச்சி பெற்று விட்டது என்பதை பாறை சாற்றும வகையில் மட்டும் சடங்குகள் என்ற பெயரால் நடத்தப்படுகிற கேவலங்கள், ஆணாதிக்க சமூகம் முன் அப்பெண் கூர்மையான ஸர்வைக்குள்ளாக்கப்படுகின்றாள். ஏன் கொல்லப்பட்ட அக் குழந்தையின் சமத்திய சடங்கு மிக அண்மையில் தான் பெரிதாக

கொண்டாடியதாக அறியும் போது, குற்றவாளிகளுடன் இருந்த சட்டத்துக்கு புறம்பான கொடுக்கல் வாங்கலுடன் பெற்றோரின் முன் தொடர்பு, சமர்த்திய சடங்கு மூலம் பிள்ளையை வித்து பணம் வறுகும் பெற்றோரின் அழைப்புக்கு உட்பட்டு இருக்கும் வாய்ப்புகள் இருக்கும் என ஊகிக்க முடிகின்றது. இறந்த நிதர்ஷினியின் பெயரில் எழுதிய கவிதையில் ஆணாதிக்கம் கொப்பாளிக்கும் வரிகளைப் பாப்போம். ".கரும்பே, கற்கண்டே, என்று - என்னை ஆரத் தழவி - பாசம் சொறிந்து - வாழ்த்துக்கள் கூறி - மாதம் எட்டுகூட ஆகவில்லை"1 என்று மீளவும் இச் சமூகம் முன், மீள அக் குழந்தையை கற்பழித்தை இது (என்ன எட்டு மாதம்) காட்டவில்லையா? அக்குழந்தை மீதான ஆர்வத்தை, துண்டுதலை பொறுப்பற்ற ஆணாதிக்க பெற்றோர்கள் தமது பொறுப்புணர்ச்சியற்ற போக்குகளால் ஊக்குவித்தனர் ஊக்குவிக்கின்றனர். ஒரு பெண் தனது இறந்த முட்டையை வெளியேற்றுவது என்பது இயல்பானது. ஆனால் அந்த இயற்கையின் வளர்ச்சி மாற்றத்தை விற்பதிலும் பாதுகாப்பதிலும் சமூக சடங்குகள் என்ற பெயரில் பணச் சடங்கு நடத்தும் சீராழிவுகள் பெண் குழந்தைகளை சுதந்திரமாக இந்த ஆணாதிக்க உலகில் நடமாடவிடாது ஆண்கள் முன் வெட்கிப்போய் வன்முறைக்கு பலியிட தயாரான ஆடுகளாக நடமாவிடுகின்றனர் இந்த கேடுகெட்ட சமூகம். நாடகம், கதை, கவிதை, ஓவியம் ... என இலக்கியத்தில் பெண் வருணிப்பு என்பது ஆண்முன் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் உளவியலாக உருப்பெறுகின்றது. இதன் வெளிப்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தும் ஒருவனை குற்றவாளியாக காட்டி துண்டுப்பிரசரம், அனுதாப அஞ்சலிகள் குவிப்பதால் இந்த உணர்ச்சிசை தூண்டும் போதைகளை மறைமுகமாக பாதுகாக்கின்றனர். போதை மனிதனை மெய் மறக்கச் செய்கின்ற போது சமூகத்தை கட்டுடைத்து ஒழுக்கத்தை மீறிய குற்றத்தை தூண்டியதே, போதையே ஒழிய தனிப்பட்ட அவன் அல்ல. யாரும் கற்பழிப்பதற்காக பிறப்பதில்லை. சமூகம் தான் குற்றவாளிகளை உருவாக்கின்றது. அது ஒருசிலர் மீது கட்டுப்படுத்த முடியாத வெறியாக வளர்ந்து விடும் போது திட்டமிட்ட வகையில் அதை அனுபவிக்க தொடங்கின்றது.

சமூகத்தை புரட்டிப் போடப் போவதாக கூச்சலில்

ஈடுபடும் பின்நவீனத்துவ வாதிகள் கூட அண்மையில் எக்ஸில் 5 இல் பிரஞ்சில் கவிதை எழுதுவதாக கூறப்படுபவரும், புகலிட சிறந்த சிறு கதை எழுத்தளார் (என உப்புச் சாப்பு இன்றி புகழ்பவர்கள்) தனது பெயரை மறைத்து "ஜெயநதிஸ்சன்" என்ற புனைபெயரில் தனது ஆசையை நண்பியிடம் கூறி நண்பிகள் உடன் கூட்டுக் கலவி செய்ய வேண்டும் எனக் கூறி பலவித ஆசைகள் ஐடியாக்களும் (நிதர்ஷினி மீது அந்த வன்முறைகள் குதறிய போது இரண்டு மிருகத்தின் கூட்டு கலவியின் ஐடியாக்களை இந்த எழுத்துக்கள் போன்றவைதான் தான் துண்டியதோ?) மின்னிப் பொறித்தன என தனது வக்கிரத்தை கொட்டுகிறார். இது போல் இருண்ட 'இருள் வெளி' மலரில் அரவிந் அப்பாதுரை ஒரு பெண் சினிமா பற்றிய புத்தகம் பார்த்து ரஜனி, கமல்...என போட்டோ பார்த்து பக்கத்து அறையில் இருந்தவர்கள் உடன் உறவு கொள்ள ஆசைப்பாட்டாள் என்கின்றார். இது போல் பக்கத்து அறையில் இருந்த மூவருடன் உறவு கொள்ள எண்ணினால் அதையே கற்பழிப்பாக நடத்தினால், செய்ய ஆசைப்பாட்டால் இலக்கியமோ? கனடா நாட்டில் ஒரு பெண்ணிலைவாதிபுடன் உறவு கொண்டது போல் பாவனை செய்து எழுதிய எழுத்தாளரை கற்பழித்த குற்றச் சாட்டில் கம்பிகளை எண்ண வைத்தது. இதே போல் எக்ஸில் -2 இல் பெண்கள் தன் மார்பை இந்தாபிடி இந்தாபிடி என திரிபவர்கள் என சுகன் எழுதியதும், அதை அம்மாவில் சேனன் போற்றியதையும் (இதற்கு சுகன் தண்ணீர் அடிக்க 100 பிராங் வழங்கினார்) பார்க்கின்றோம். ஏன் இதை பிரசுரித்தோர், இதைப் போற்றுவோர் தமது மணவியுடனோ, தமது தங்கையுடனோ, அல்லது அப் பெண் தனியாகவோ, வேறு பெண்களோ போகும் போது இதை வாசித்து இதை சரியென ஏற்ற அல்லது உணர்ச்சி வயப்பட்ட ஒருவன் பெண்கள் தங்கள் மாபை இந்தாபிடி இந்தாபிடி என பிடிக்க திரிபவர்கள் என பின்நவீனத்துவ தத்துவப்படி பிடித்தால், பிடித்தவனை ஆணாதிக்கவாதி என கூறி களவில் ஏற்ற பின் நிற்க மாட்டார் எழுதி பிரசுரித்தவர்கள் ஈறாக. ஆனால் உண்மையான குற்றவாளி யார்? இதை எழுதி தூண்டிவர்களே என்பது மறைக்கப்பட்டு, இலக்கிய இரசனையால், ஊர் உலகத்தில் இல்லாதையா எழுதினோம் என்றும், கட்டுடைப்பு இப்படித்தான், கவிழ்த்துப்

போடால் இதுதான், ஒழுங்கு மீறலின் உண்ணதமான படைப்பு என பலவாக கூறி குற்றத்தைத் தூண்டியவன் தப்பிவிடுகின்றன். இதைத் தான் நடைமுறையில் குற்றவாளி ஊர் உலகத்தில் இல்லாதையா என்று நடைமுறைப்படுத்தினான் என்பதை மறுக்க முடியாது. இலக்கியம் வேறு நடைமுறை வேறு அல்ல இந்த உலகத்தில் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இதற்கு உண்மைச் சம்பவம் ஒன்றை சுட்டுவது அவசியம். யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் 1985 இல் நடந்த ரக்கிங்கை தொடர்ந்து அதில் பெண்கள் பற்றியும், ஒரு குறித்த பெண்ணை சுட்டியும், அப் பெண்ணின் மாப்பு பற்றிய வருணையால் உந்துப்பட்ட இரண்டாம் வருட மாணவன் முதலாம் வருட பெண்ணின் மாார்பை சிலர் முன் பிடித்தான். இதனால் அவமானப்பட்ட பெண் அன்றில் இருந்து தனது படிப்பை தொடராத மன நோயாளியாக சமூகத்தில் இருந்து அன்னியப்பட்டாள். இந்தச் சம்பவம் தெரிந்தவர்கள் மறைக்க, தெரிந்த நிர்வாகம் முடிமறைத்த நிலையில் என்முன் சில பெண்கள் இதை கூறினர். இதை அடுத்து உடனடியாகவே பகிஸ்ப்புக்கு அழைப்பு விடுத்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்யத் தொடங்கவே பல்கலைக்கழக மாணம் காப்பாற்ற விழுந்தடித்துவந்த நிர்வாகம் உடனடியாகவே அம் மணவனை மூன்று வருடம் பாடசாலையில் இருந்து நீக்கியது. இருந்த போதும் உண்மையான குற்றவாளி அவனை தூண்டிய வக் கிரக் களே என்பதுதான் யதார்த்த உண்மையாகும். தூண்டிய குற்றவாளிகள் இன்று பேரசியர்களாக, ஆசிரியர்களாக, சமூகத்தின் முன்னோடியாக சமூகத்தை வழிகாட்டுகின்றனர். இதைத்தான் சிலர் சமூக மாற்ற இலக்கியமாக இதையே செய்ய தமது ஆணாதிக்க வக்கிரத்துடன் எழுதியும், பராட்டியும், பிரசுரித்தும் அங்கலாய்க்கின்றனர்.

1995 ஆம் ஆண்டு பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் கூறி நான் தனியாக விநியோகித்த துண்டு பிரசுரத்தில் "ஒரு மணவியின் மேலாடைகளை அவள் எவ்வாறு கண்ணாடி முன்நின்று களந்துவாள் என்று அவள் முன்னாலே லேசாகவே பேசும் நீங்கள் உங்கள் தங்கையின் மேலாடை களற்றப்படுவதைப் பற்றி யராவது பேசினால் என்ன செய்யீர்கள்?" எனக் கேட்டு "கிராமிய நிலப்பிரபுத்துவப் பண்பாடு பெண்களை அடிமைகளாகக் கருதுகின்றது.

முதலாளித்துவ பண்பாடு அவர்களை சந்தைப் பொருட்களாகப் பார்க்கிறது. உங்கள் நூக்கிங் கேள்விகள் ச(ந்)தைப் பொருட்களாகவும், அடிமைகளாகவும் கருதும் கலப்பான பிற்போக்குத் தனத்தின் வெளிப்பாடேயன்றி வேறல்ல. உங்கள் கேள்விகள் பெண்கள் பற்றிய ஏகாதிபத்தியங்களின் காமவிகாரப் பண்பாட்டுப் பிரச்சாரங்களில் இருந்து பெற்ற வக்கிரமான மன உணர்வுடன் வெளிப்படுகிறதே அன்றி... ..கலாசார பண்பாட்டு அம்சங்கள் பல (தமிழ், ஆங்கிலம்) திரைப்படங்கள், சஞ்சிகைகள் மூலமாக அறிமுகமாகும் ஏமாற்ற கலை வடிவங்கள் மக்களை வெறியாக்காக்கி சீராழிஷ்ப் பாதையில் இட்டுச் செல்லும் நோக்குடன்..” என எழுதப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரத்தை விநியோகித்த போது எனக்கு மனநோய் என துண்டு பிரசுரம் போட்டு பாத்திரிகையில் பிரசுரித்தனர். அதையே நன்னி நன்னி போராடியதாக கூறி மீளவும் அதே நோக்கத்துக்காக கல்வெட்டு அடித்தார் ஷோபாசக்தி. பெண்கள் மீதான ஊற்று மூலத்தை பாதுகாக்கும் ஏகாதிபத்திய பண்பாட்டை இன்று இலக்கியமாக தமது ஆணாதிக்க வக்கிரத்துடன் வெளிப்படுவது ஒன்றும் ஆச்சரியமானது அல்ல. அதைப் போற்றுவோர், அதை வெளியிடுவோர் என அனைவரும் இச் சமூகத்தின் குற்றவாளிகளே.

ஏன் விடுதலைப் போராட்டத்தை குத்தகைக்கு எடுத்த புலிகள் ஆணாதிக்க ஓடுக்க மரபை பாதுகாக்கும் போராட்டத்தின் தொடர்ச்சியில், வீதிகளில் பெண்கள் மீது பகடி விடுவோரை, தமது கட்டுப்பாட்டை மீறுவோரை கட்டுப்படுத்த தமது அடியாட்படையாக இந்த பாலியல் வன்முறைக் கொலைகாரரை வைத்து தாக்குதலை நடத்திய நிகழ்வால் தான் பாரிஸ் சமூகரக 16.2.1999 இல் "புல்லரிவிகள்" என ஆசிரியர் தலையங்கம் எழுதியதன் மூலம், மெதுவாக நாழுவ முயன்ற போதும், குற்றவாளிகளின் பெயரை வெளியிடாது (பிரஞ்சு தொலைக் காட்சி பெயரை வெளியிட்டு இருந்தது) கரைபகுதியைச் சேர்ந்தவர் என்று போட்டது. மக்களிடம் இருந்தெழுந்த "ஏன் பெயர் போடவில்லை" என்ற கேள்வியால் அடுத்த இதழிலில் பெயரை குறிப்பிடுகின்றனர். இந்த கரை பகுதியைச் சேர்ந்தவர் (ஊரின் பெயர் பாவிக்காது) என்பது சாதி பெயராகி புதிய சச்சையாகி அடுத்த நாள் மன்னிப்பு கோருகின்றனர். தாம் எப்படி தமது அடவாடித்தனங்களுக்கு இயக்கத்தினுள் வைத்து குற்றவாளிகளை பயன்படுத்தி சேவை பெற்று

வளர்ந்ததை சுயவிமர்சனம் செய்து போராட்டத்தை தூய்மைப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பான பணியை கைவிட்டு, யார் அவன் என்பது முதல் பெயரை மறைத்து, ஊரை மறைத்தன் மூலம் குற்றவாளிகளின் ஊற்று மூலத்தை தொடர்ந்து திறந்தே வைத்துள்ளனர்.

குற்றவாளி ஊரில் இயக்கத்தில் இருந்து விட்டு ஏன் வந்தார், இந்த மாதிரி கொடுமான கொலைகளை செய்ய இலங்கையில் சனநாயகத்தை மறுத்த போராட்டமா காரணம், அங்கு தண்டனை பெற்றவரா, பின் எப்படி மீள இயக்கத்துடன் இயங்க முடிந்தது, புலிகளின் நிதி சேகரிப்பில் தனிப்பட்ட முறையிலும் பணம் சேர்த்தரா, பல பெண்களை மிரட்டி பாலியல் வன் முறைக்கு உள்ளாக்கி அதை படமாக்கி மீள மீள பயன்படுத்தியது, வேறு பெண்கள் மீதான கொலைகள் என மக்களால் கேட்கப்படும் பேசப்படும் இது போன்ற பல விடையங்கள் பற்றி எல்லாம் யுத்த ஆய்வு போல் புலிகள் செய்து குற்றவாளிகள் உருவாகும் ஊற்று மூலத்தை கண்டறிவதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கையை அல்லவா ஊட்டியிருக்கவேண்டும். இல்லாது மக்களுக்குள் மக்கள் பேசிய இரகசியமான விடையமாக இது நீடிக்கும் சமூகம் உள்ள வரை குற்றவாளியின் ஊற்று மூலம் எல்லாவற்றிலும் தொடர்வது தவிர்க்கமுடியாது. இதை வைத்து பிழைக்கும் சனநாயமாக சுதந்திரமாக செய்திவிடுவதாக கதையளந்து குரு சமூகரக அடியொற்றி பாத்திரிகை நடத்துவோர், வானொலி தொலைக்காட்சி நடத்துவோர் எல்லாம் பிணத்தின் மீது உண்மைகளை ஆராயத் தவறி, குற்றவாளி மீது தமது திட்டிதல் ஊடாக, குழந்தையின் பால் முகம் மீது தம்மைத் தாம் மறைத்துக் கொண்டனர்.

பாரிஸ் புத்தக கடையில் விற்கும் வக்கிரமான நீலப் பட புத்தகங்கள் மீதும் அஞ்சலிக் கவிதை பாடி, பாரிஸ் வியபாரநிலையங்களில் விற்பனைக்காக பரப்பியுள்ள இந்திய மலின சஞ்சிகை மீதான கவர்ச்சி பெண்கள் மீது கறுப்புக் கொடி கட்டி துக்கம் புறக்க விட்டதன் மூலம் குற்றவாளிக்கு எதிராக காட்டி சபாஸ் பட்டம் பெற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் அக் குற்றவாளி கிள்கிளப்பூட்டும் எத்தனை நீலப்பட புத்தகத்தை படித்தும், எத்தனை கவர்ச்சி நாயகிகளை வாங்கி

கண்டு களித்த வெறியூட்டுதல்கள் ஏற்படுத்திய வக்கிரங்கள் தூண்ட காரணகர்த்தாவாக இருந்த உங்கள் கைகள் சுத்தமானவையாக கறுப்புக் கொடி கட்டினால் மாறிவிடுமோ? இப்படி உருவேற்றப்பட்ட எத்தனை பேர் ஆணாதிக்க ஒழுங்குக்கு பயந்து உணர்ச்சியை அடக்கிய படி அமைதியாக நடமடுவர் என்பது மட்டும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

சிறுவர் மீதான பாலியல் வன்முறைகள், சிறுவரையே உழைக்க வைத்து அதில் சுகம் காண்பது எல்லாம் இந்த ஐனநாயக அமைப்பில் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. இது நகாரிகம் அடைந்த முதலாளித்துவ நவீனத்துவ வளர்ச்சியிலும், இன்று உலகமயமாகும் பின் நவீனத்துவ கால ஏகாதிபத்தியத்திய மேற்கு நாடுகளிலும் சிறுவர் மீதான 18 மணிநேர உழைப்பு, சிறுவர் மீதான பாலியல் வன்முறை ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் மிக கோரமாக இருந்தன. அது சில பண்பியல் மாறுபாட்டுடன் உலகு எங்கும் எல்லா இடத்திலும் உள்ளது.

இந்த வன்முறைகளில் ஈடுபடும் கட்டற்ற ஒழுக்க மீறல் அவர்களின் தனித்த பண்புடன் பிறப்பதில்லை. மாறாக இந்த ஆணாதிக்க சமூகம் உற்பத்தி செய்கின்றது. இந்த குற்றத்தின் பொறுப்பாளிகள் நாம் எல்லோரும் என்பதை உணர்ந்து கொள்வதும் அதை மாற்ற நாம் போராடுவதும் அவசியம். குற்றவாளியை கைது செய்தல், தண்டனையை கொடுத்தல், கண்டன அறிக்கைகள், கறுப்புக் கொடிகள் சிலர் பிழைக்கவும், நாளை மறந்து போகவும் மட்டுமே நடக்கும். இதன் சமூக ஊற்று மூலத்தை கண்டறிவதும், அந்த நோய்யை தீர்க்க போராடுவதுமே இக்கொலைக்கு முன் உள்ள பிரச்சனை. நாளை இன்னுமொரு பெண் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாகாத சமூகத்தை படைக்க போராடாத வரை இது போல் நடப்பதற்கு துணைபோகின்றோம் என்பதை மறந்தாலும், மறுத்தாலும் அவர்களும் குற்றவாளிகள்தான்.

இந்த பாலியல் வன்முறைக் கொலை சமூக ரீதியில் பாரிய ம்றத்தை எதிர் நிலையில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக பெண் குழந்தைகள் மீதான கட்டுப்பாடு, அடக்குமுறை அதிகரித்துள்ளது. பெண்குழந்தைகளின் நியமான

கேள்விகள் இதை காட்டி மறுக்க நியாயவாதியாக மாறிவிட்டது. இங்கு ஒரு பெண் குழந்தையை மட்டும் அந்த ஆணாதிக்க காமுகர்களும், இதற்கு துணைபோன கவர்ச்சி வியாபாரிகளும் கொத்திக் கிளிரி குழந்தையை அலகோலம் செய்து படுகொலை செய்யவில்லை. மாறாக பாரிஸ், புலம் பெயர் சமூகத்தின் எல்லாப் பெண் குழந்தைகளையும் ஆணாதிக்க கொடுரத்துக்குள் சிறைவைக்க அறைகூவல் இட்டு நடைமுறைக்குள் நகர்த்தியுள்ளனர். இந்த பாலியல் வன்முறைக் கொலை அந்த பெண்ணையும் இச் சமூகத்தில் இருந்து மீட்கவில்லை, எல்லாப் பெண்களையும் கவனம் என்ற ஆணாதிக்க கொடுர புதிய சிறைக்குள்ளும் இட்டுச் சென்றுள்ளது.

பெண்குழந்தைகள் உள்ள குடும்பங்களில் பழகும் நல்ல நண்பர்களை, தொழில் ரீதியாக தொழில் புரியும் விசா அற்ற தொழில் அற்ற கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் மீது சந்தேகங்கள், சங்கடங்களை விதைத்துச் சென்றுள்ளது. இருக்க கூடிய குடும்ப பந்த உறவுகள் சிதைய, கூட்டு குடும்பங்கள் சிதைய, குடும்ப சிதைய முன்னோடியாகியுள்ளது. மனிதர்களின் நல்ல நேச மனப்பான்மை என்பது மேலும் மேலும் சிதைந்து சிதற, பெண் குழந்தைகள் இறுக்கமான கட்டுப்பாட்டுக்குள் நசுங்க, குற்றவாளியின் மூல காரணத்தை ஆராய மறுத்த இச் சமூகம் புதிய குற்றவாளியை உருவாக்க ஈடுபட்ட குற்றவாளிகள் வழிகாட்டிச் சென்றுள்ளனர்.

குறிப்பு: இக் கட்டுரையின் கீழ் வெளியிட்ட பல அஞ்சலிகள் ஆணாதிக்கத்தை பாதுகாக்கின்ற, அதை புகட்டுகின்ற, அதை இறுக்கின்ற சில மாதிரிகளை மட்டும் இங்கு எடுத்து விமர்சித்துள்ளேன். இது போல் பத்திரிகைகள், வானொலிகள், துண்டுப்பிரசுரங்கள் பலப் பல ஆணாதிக்க வக்கிரத்தை கொட்டியிருந்தனர் தமது அஞ்சலி ஊடாக. அதே நேரம் கடந்தகால சனநாயக விரோத அடக்குமுறைகளை மறைமுகவும், நேரடியாகவும் நியாப்படுத்தியிருந்தனர்.

இந்தச் சம்பவத்தின் தொடர்ச்சியில் பரிமாறிக்கொண்ட வார்த்தைகளில் "தமிழன் போயும் போய் தமிழ்ச்சிக்கு செய்யாலமோ" என்பதன் ஊடாக தமிழ்ச்சி அல்லாத வேறு பெண் (சிங்களப் பெண்) என்றால் எல்லாம் சரி என்ற மாதிரி துடித்து பதைத்து கதைத்தோரை என்ன என்பது.

ஐவ்னா புறில் ஸ்தாபனமும், ரஜித்தாஸ் அழுத்தகமும் எழுதி அஞ்சலிக் கவிதையில் "ஐயோ! அன்னை மடி சுகமறியா அக்கிரமக்காரர்களே! பாலுக்கும் கள்ளுக்கும் பாகுபாடு புரியாதோ?" என்று கண்ணீர் வடிக்கின்றார்கள். அதாவது பால் என்பது குழந்தை, கள் என்பது பெண், கள்ளை நீ ருசித்திருக்கலாம் என்பது அஞ்சலியின் தமிழ் விளக்கம். அத்துடன் அன்னை மடி சுகம் தெரியாதுகள் மட்டும் இப்படி என்று மேலும். எந்த தாயும் ஆணாதிக்கம் போல் அல்லாது தன் குழந்தையை பால் ஊட்டித்தான் வளர்க்கின்றாள். குற்றத்தின் ஊற்று மூலம் ஆணாதிக்க சமூகத்தை பாதுகாக்கும் இச் சமூகம் தானே ஒழிய அதை பெண் மீது வழக்கம் போல் தள்ளி சேறு வீசுவது ஆணாதிக்க அபத்தமாகும். தமிழ் மக்கள் சேவை செய்ய நடத்தும் வனொலியில் நேயர் உள்ளிட்ட கருத்துப் பரிமற்றத்தில் ஏன் அங்கு இவைக்கு (குற்றவாளிகளுக்கு) அந்தப் பெண்கள் நிற்கிற இடம் தெரியாதோ? எனக் கேட்டு தம்மை மெச்சிக் கொண்டதன் மூலம் விபாச சாரிகளை கற்பழித்திருக்கலாம் என்று கூறுகின்றனர். இந்த ஆணாதிக்க தமிழர்களை என்ன என்பது.

நடந்ததை ஆராயும் காற்சாட்டை போட்ட படித்த சடங்கு சம்பிரதாயத்தில் தமிழ் பண்பாடு காப்போர் "அவன் ஊரில் எவடம்? அவன் சாதி என்ன? சாதி புத்தியை காட்டுதுகள்? .."என விளக்கம் கொடுத்து தம்மை மெச்சியதுகள் தமக்குள் இது இல்லை என்ற மாதிரி கதையை முடிச்சினம். ஆணாதிக்கம் எல்லா சாதிக்குள்ளும் இருக்கிறது, பாலியல் வன்முறை எல்லாச் சாதிக்குள்ளும் புளுத்துப் போய்புள்ளது என்பதை மறைத்தபடி தாழ்த்தப்பட்ட சாதிப் பெண்களை சும்பல் சும்பலாக கற்பழித்து சாதி ஆணாதிக்கத்தை நிறுவிய முத்தகுடிகள் அல்லவா.

எங்கடை மண்ணிலே சிங்களவன் செய்தது, இப்படி தமிழ்க்குள் முடியுமோ என்ற மாதிரி கதைகளும் உலவின. தமிழர் பண்பாடு ஆணாதிக்கமற்ற , பாலியல் வன்முறையற்ற உன்னதமான சமுதாயம் என்ற கண்டு பிடிப்புடன். இது உலகின் எட்டாவது அதியசமானமும் ஆகலாம் எச்சரிக்கை!

ஈழநாடு ஆசிரியரில் ஒருவரும், செக்ஸ் வக்கிர நூல் ஈழாக கடைவிரித்து நடத்துபவரும் எழுதிய

அஞ்சலிக் கவிதையில் "அக்கிரமக் காரர்களை -இன்னும் மரணக் கயிறற்றினால் கட்டாமல் விடுவதா?" என எழுதுவதன் மூலம் கொன்று விட்டால் எல்லாம் சரி என்கின்றார். இனி இப்படி நடக்காது என எமக்கு கதையளக்கின்றார். இதன் மூலம் எப்படி அவன் உருவானான் என்பதும், அதை செக்ஸ் வக்கிர நூல்கள், பாத்திரிகை மூலம், வானொலியில் எப்படி எல்லாம் பாடல்கள் மூலம் உருவேற்றி நிறைவேற்ற தூண்டிய உங்களுக்கு என்ன தண்டனை என அஞ்சலி கவிதையில் பாடியிருப்பின் நியாமாக இருந்து இருக்கும். அல்லது குற்றத்துக்கு எப்படி எல்லாம் நீங்கள் பணத்தசையால் பெண்களை செக்ஸ் வியாபாரம் பண்ணியதை சுயவிமர்சனம் செய்து இனி இப்படி செய்ய மட்டும் என உறுதியளித்து இருந்தால் வருங்காலத்தில் இதுபோன்ற சிலவற்றை தடுக்க முதல் காலடி வைத்த வெற்றியாவது கிடைத்திருக்கும். இல்லை என்றால் அடுத்த கற்பழிப்புக்கு நபரை தயார் செய்யும் நோக்கில், பெண் செக்ஸாக தொடர்ந்தும் உங்கள் பணம் வறுகும் விற்பனையால் உருவேற்றப்படுகின்றான் அடுத்த குற்றவாளி!

ஜேம்ஸ் ஸ்ரீபதி சிவனடியான எழுதுகிறார் "சமூக விரோதிகளை நாம் எந்தவித காரணத்திற்காகவும் அடையாளம் காட்டாமல் விட்டுவிடவும் கூடாது. (என்பவர் இனம் காட்டவில்லை)தஞ்சம் புருத்த நாட்டிலும் எம்மவர் உயிருக்கு சில சமூக விரோதிகளால் அச்சுறுத்தல்.. "1 அந்த சிவ நாமத்தால் கூறுகின்றார். சமூக விரோதி எப்படி சமூகத்தில் உதித்தான் என்றால் சிவனிடமே இருந்த ஆணாதிக்கமேயாகும். ஏன் மூன்று வயதில் ஞானம் பெற்றதாக கூறும் இந்து சமயத்தின் வணக்கத்துக்குரிய திருஞானசம்பந்தனின் வக்கிரமன பாலியல் பார்வை கண்டுதான் உமாதேவியார் மாப்பில் அல்ல கிண்ணத்தில் பால் கொடுத்தாரோ! அந்த சம்பந்தன் இறைவனாக கருதும் உமாதேவியின் உடல் உறுப்புக்களை வகைவகையாக வருணித்தை பெரிய பட்டியலில் போட்டு டிப்ளோமா பட்டம் எடுக்கமுடியும். அந்தளவுக்கு கடவுளாக கருதி குருவாக கொண்ட எம் ஆணாதிக்க சமூகமே சமூக விரோதியின் தோற்றுவாயே ஒழிய தனிநபர்கள் அல்ல. ஏன் சம்பந்தப் பெருமாள் இந்து - சமண போராட்டத்தின் போது "பெண்ணகத்தே எழில்சாக்கியப் பேய் அமன் தெண்ணை கற்பழிக்கத் திருவுள்ளமே"2 எனக்

கோரி சமணப் பெண்களை கற்பழிக்க அருள் கோருகின்றார். பிள்ளையார் கதையைப் பார்ப்போம். சிவபெருமானின் மனைவி உமாதேவியார் குளக்கட்டில் குளிக்கும் போது தன்னை ஆணாதிக்க வக்கிரங்கள் இரகசியமாக பார்த்து விடுவர் எனப் பயந்து, தன் உடல் மேல் இருந்த உத்தையை விறண்டி பிள்ளையாரை உருவாக்கி காவலுக்கு (இங்கு மனிதனை உருவாக்கவில்லை. மிருகம் கலந்த குழந்தையே உருவாக்கினார். மனிதக் குழந்தை கூட ஆணாதிக்கத்தை கொண்டது என்பதலோ!) வைத்தே பிள்ளையார் உருவான கதை. எப்படி இறைவியாலேயே ஆண் இறைவனின் ஆணாதிக்க தொல் லையில் இருந்து தன் னையே பாதுகாக்கமுடியவில்லை. ஏன் பெண்களை எல்லாம் குறும்பு செய்து, பெண்களை எல்லாம் வைப்பாட்டியாக வைத்திருந்த கண்ணன் கதை வேறு. வேலுடன் திரிந்த இரண்டு பெண்டாட்டிகாரன் முருகன் இப்படி இந்து கடவுள்களே ஆணாதிக்கத்தின் பாதிப்புகள் அல்லது அதைச் செய்பவர்களாக இருந்தனர். கும்பிடும் தெய்வங்களே கற்பழிக்கும் போது தனி மனிதன் மட்டும் குற்றவாளியா? எப்படி?

வண்ணத் தெய்வம் தனது அஞ்சலியில் "...பாதகம் ஒன்றினை நடத்திய இவ்வன்செயலை மக்களுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிய மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள் பாராட்டுக் குரியவை." என்கிறார். யாரை எந்த ஐனநாயக விநோதிகளை பாதுகாக்க விரும்புகின்றீர்கள். மண்ணில், புலம் பெயர் குழலில் நடத்திய படுகொலைகள், தாக்குதல்கள், இக் குற்றவாளி முன் நடத்திய தாக்குதல்கள் எல்லாம் எப்படி உறங்கிப் போனது. பாத்திரிகைகள் ஏன் அனைத்தையும் மறைத்து விளையாடுகின்றனர். அதன் அரசியல் என்ன? இப்படி இருக்க ஏதோ ஐனநாயகம் வாழ்வதாக கதையாளக்கின்றார்.

'தமிழன்' முன்னாள் ஆசிரியர் எஸ்.கே.காசிலிங்கம் "நமது மண்ணில், சிங்கள ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள சீருடை அணிந்த சிங்கள காதையர்கள் தமிழ் யுவதிகளை - ஏன் வயது முதிர்ந்த பாட்டிமார்கள் மீது கூட பலாத்காரம் புரிந்து அடையாளம் தெரியாமலேயே அழித்து புதைத்துக் கொண்டுவரும் கொடுமைகளை தினமும் கேள்விப் படுகின்றோம். இதுபோல் ஆ."

பரிக்க நாடுகளிலும் ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் பெண்கள் மீது காட்டுமிராண்டித்தனம் புரிகிறார்கள்." 1 என்கின்ற போது புல்லரிக்கின்றது. விட்டால் சிங்களவன் இல்லை என்றால் அந்த கறுவல் ஆபிரிக்கன் மட்டுமே இவர்களின் விளக்கம். அதற்குள் இவர் பத்திரிகை ஆசிரியார் வேறு என்றால், இப்படி கற்பழிப்புகளின் ஊற்று மூலம் இங்குதான் ஊற்று எடுக்கின்றது. புலம் பெயர் நாட்டை நோக்கி வருகின்ற போது பெண்களை பயண முகவர்கள் மிரட்டி உருட்டி கற்பழித்து கொண்டும், கொல்லாமாலும் நடந்த சம்பவங்கள் நிறையவே உண்டு. ஏன் வசதி கருதி மறந்து போனீர்கள்? இன்று பயணமுகவர் மூலம் பெண் வந்து இருந்தால் ஆணாதிக்க சமூகம் விபாச்சாரியாக பார்க்கும் அளவுக்கு பாலியல் வன்முறை காணப்படுகின்றது. இதில் பாதிக்கப்பட்ட பெண், பாதிக்கப் படாத பெண் என இருவருமே பின்னால் புதிய ஒடுக்குமுறையை, அவமானத்தை இந்த பத்திரிகைகள் கண்டு கொள்ளாது "இப்படியும் நடக்கிறது" என திணிக்கவே உதவுகின்றது. தற்போது தமிழ் ஆணாதிக்கம் பயண முகவர் வழிவந்த பெண் வேண்டாம், நேரடி இருக்குமதி பெண் வேண்டும் என கன்னிப் பரிசோதனை செய்யாத குறையாக நாக்கை தொங்க விட்டு அலைகின்றது. இந்தியா உள்துறை அமைச்சு செயலர் தன் ஆறு வயது மகளை பலர் முன் கற்பழித்ததை அறிந்த தாய், நீதி கேட்டு சென்ற போது நீதி மறுக்கப்பட்டது. அதற்காக அந்த வசதியடைத்த தாய் (வசதியிருந்ததால் தான் சட்டத்தின் முன் நீதிகேட்டு போராட முடிகின்றது) நீண்ட போராட்டத்தை நடத்தியும் சட்டத்தக்கு பொறுப்பான உள்துறை அமைச்சு இழுத்து அடிக்கின்றது. ஏன் இந்தியாவைச் சேர்ந்த ஓரிசாவில் அஞ்சான என்ற பெண் தனது கணவனின் கொடுமையைப் பாதுகாப்பு தேடி நீதி கோரி அரச தலைமை வழக்கறியார் இடம் முறையிட சென்ற போது அவன் அப்பெண்ணை கற்பழிக்க முயன்றான். அதை எதிர்த்து அப்பெண் போராடிய போதும், முதல் அமைச்சாரிடம் முறையிட்ட போதும் (இருவரும் கூட்டாக பல கற்பழிப்பில் ஈடுபட்டவர்கள்) அப்பெண்ணை கும்பலாக அடியாப்படை கொண்டு கற்பழித்தனர். இதன் பின் தன்னெழுச்சியாக மக்கள் திரண்டு போராடிய பின் விசாரணை நாடகம் தொடங்கியுள்ளது. ஏன் ஐரோப்பாவில் சிறுமிகளை கடத்திச் செல்வதையும், அது பொலிஸ்-அரசு கூட்டுடன் நடந்த செயலால் தொடர்ந்த நிலையில்

அண்மையில் ஸ்பெயின் லட்சக் கணக்கில் மக்கள் வீதி ஆர்ப்பட்டத்தை நடத்தினர். ஏன் அமெரிக்கா இராணுவத்தில் உள்ள 50 சதவீதமான பெண்கள் உயர் அதிகாரிகளால் கற்பழிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஏன் கிளிங்டன் அதிகார பாலியல் வன்முறை உலகையையே நாறடிக்கவில்லையா? சத்திய சாயிப்பா என்ற ஆணாதிக்க வெறியன் பெண் போட்டியில் அரசியல் செல்வாக்குடன் பொலிசைக் கொண்ட தனது சீடர்களை அழித்ததை முடிமறைக்க முடியாது நாறியது. மூத்த தமிழ் குடியில் இருந்து இன்றுவரை எத்தனை தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களை கற்பழித்து சுகம் பெற்றீர்கள். ஏன் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் எத்தனை ஆயிரம் பெண்களை யாப்பானும், ஜெர்மனியும் சூறையாடியது. இப்படி எத்தனை வரலாறுகள் பிறகு சுத்தி சுத்தி சுப்பற்றை கொல்லை சிங்களவன்-ஆபிரிக்கன் மட்டும்தான் என்ற மூத்த தமிழ்க் குடிகளின் ஒப்பாமி.

"எம்மினத்தின் முகங்களிலே கரும்புள்ளி இரத்த வெறி பிடித்த கரடிகளின் செயலால் தமிழ்மொழி பேசா மற்ற இனத்தவர்கள் கொலைக்காரர்கள் - இலங்கைத் தமிழர்களிடமும் இருக்கிறார்கள் என்று பேசும் படி செய்து விட்டார்கள். இந்த நய வஞ்சகச் சொறிநாய்கள்." என நந்தினி கலைத் தென்றல் அஞ்சலி ஒப்பாமிவைக்கின்றது. சபாலிங்கம், நாதன், கஜன்... என நடந்த ஈவிரக்கமற்ற கொலைகள், பல பெண் படுகொலைகள் எல்லாம் இதைச் செய்யவில்லையோ? மண்ணில் ஆயிரக்கணக்கில் இயக்க உட்படுக்கொலைகள், மற்றைய இயக்கப் படுகொலைகள், எல்லையோர அப்பாவி சிங்கள முஸ்லிம் படு கொலைகள் எல்லாம் எம் இனத்தின் கொலைகள் இல்லையோ? ஏன் 1993 இல் ஜெர்மனியில் சுஜிதா என்ற சிறுமி கொல்லப்பட்ட போது, நாசிகள் மீது வாய் கூசாது குற்றம் சாட்டி விட்ட கதைக்கு பின்னால் சாதித்திரும், ஆணாதிக்க வெறியாட்டமும் கொலையின் பின்னணி என்ற கதைகளும் பரவிய போது அஞ்சலிகள் மெனளத்தின் உறைவிடமானது ஏனோ? இவர்கள் சொறிநாய்கள் அற்ற புனிதர்களோ? என்ன நித்திரையா? கொள்கின்றீர்கள். இது சொறிநாய் என்றால் இதன் ஊற்று மூலம் தொடங்கி வைத்த இடமும் சொறிநாய்கள்தான்.

தி.உ.மா.காந்தன் தனது அஞ்சலியில்

".எங்கள் சொந்த இடம் தெரியாமல் குழம்பி நிற்கும் வேளையிலே தேகம் திரெடுத்தா இந்த மிருகத்தனம் நிகழ்ந்தது. நிலவுக்கு அஞ்சிப் பரதேசம் வந்த கதையாகிவிட்டதா நம் கதை" என்கின்றார். தேகம் திமிர் இல்லாமல் (இயல்பான பாலியல் தேவை) மனிதன் இருக்கமுடியுமோ? பாலியல் மனித வாழ்வில் இயல்பானது என்பதையே மறுக்கும் ஆணாதிக்கம், இந்த இயல்பான பாலியல் மீது எண்ணை ஊற்றி எரியவைக்கும் போது ஏற்படும் விளைவை "தேகம் திரெடுத்தது" என்று கூறி பிரச்சனையின் மூலவேரை அடியோடு கவனமாக பாதுகாக்க உதவுகின்றது பழமொழி.

"உன் பிள்ளையை உன் கட்டுப் பாட்டில் வைத்துக் கொள்!" என்று ஞானி ஆலோசனை வழங்குகின்றார். பெண்பிள்ளை என்றால் பூட்டி ஆணாதிக்க சிந்தனைக்குள் அழுக்கு. ஆண் குழந்தை என்றால் "கறுப்பு" மற்றும் "அடைகள்" உடன் சேர அனுமாதியாதே. அதவாது தாய் தந்தையைக் கொண்ட இந்த ஆணாதிக்க சமூக ஒழுக்கத்தை மீறாத வகையில் உன் பிள்ளையை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திரு அது போதும் என்கின்றார். அதன் வெளிப்படையாக "...உன் மனதிலே பதித்துக் கொள், என் இனமே! வட்டிக்குப் பணம் வாங்கி வடக்கே வாசல் வைத்து - வளவோடு வீடு கண்டோம்! சீட்டுக் கட்டி சிங்கார வாகனத்தில் ஓய்யாரமாய் பவனிவந்தோம்!" என்பதன் உடாக ஞானி உயர் சாதி சிலர் வாழ்க்கையை, வசதியற்ற வக்கற்றவர்களின் பணத்தை சீட்டில் ஏமாற்றி வடக்கு வாசல் வைத்து, தமக்கு சேவகம் செய்ய கலட்டிக் காணிவழங்கி கொட்டில் போட்டு தமது சீருறும் செருக்கை வெளிப்படுத்தியதை பிள்ளைக்கு புகட்டு. அப்போதுதான் உனது காட்டுப்பாட்டில் சாதி கடவாத, காதல் செய்யாத, சீதனத்தை மறுக்காத. வேறு இனத்தை திருமணம் செய்யாத அடக்கம் ஒடுக்கமான ஊமைப் பிள்ளைகளை வளர்த்த பெருமையை கல்தோன்றா மண் தோன்றா முன் தோன்றிய தமிழ் மரபைப் பேணுவதை உலகம் புகழும் என்பதே அவரின் கவிதை விளக்கம்.

திருமதி நளாயினி தாமரைச்செல்வன் தனது அஞ்சலியில் "காமுகரை அடக்கி ஆழுங்கள். பூடோ கராத்தே உண்டு. யுத்திகள் நிறைய உண்டு." என்கின்றார். தூப்பாக்கிகள் உண்டு

பெண்களே இருப்பில் செருகி நடமாடுங்கள் என கூறாதது மட்டுமே இங்கு விடுபட்டுவிட்டது. சமூகத்தின் ஆணாதிக்க நோய்க்கு கராட்டி, யூடோவோ, தூப்பாக் கியோ, மரண தண்டனைகளோ தீவாகுமோ! இல்லையே ஆணாதிக்க வெறி என்பது எல்லா நவீன ஆயுதத்தை மீறி பின்நவீனத்துவமாக நடைமுறையில் உள்ளது. அதவாது நவீன ஆயுத உற்பத்தியில் உலகை ஆளும் போட்டி போல் இதுவும் நடிக்கும்.

சி.புஸ்பராஜா தனது அஞ்சலியில் "சமூக சீர்திருத்தத்தில் அக்கறை கொண்டவர்களுடனும், சட்டத்துடனும் ஒத்துளைத்து நம்மிடையே இருக்கும் சமூகவிரோதிகளை இனம் கண்டு நீதியின் முன் நிறுத்தி கடுமையான தண்டனை பெற செய்யவேண்டும்." இது எப்படி? சட்டம் ஒழுங்கு ஆணாதிக்கமாக உள்ள போது, அத்துமீறிய ஆணாதிக்க மிறல்கள் சட்டம் சிலவேளை கண்டு கொள்ளலாம். அமெரிக்கா இராணுவத்தில் இணைந்த பெண்கள் மீதான கற்பழிப்புக்களை எந்தச் சட்டமும் கண்டுகொள்ளவில்லை. ஏன் கிளிங்டன், ஸ்பெயின்.. என பட்டியல் நீண்டு உள்ளது. ஆணாதிக்கத்தை இச் சட்டம் பாதுகாக்கின்றது. இதை சீர்திருத்தவாதிகள் தங்கள் வர்க்க விசுவாசத்துடன் முண்டுகொடுக்கின்றனர். ஏன் அண்மையில் உங்கள் உடன் கூடித் திரிவோர் எழுதிய படைப்புகளில் பெண்கள் மார்பை இந்தாபிடி இந்தாபிடி எனத் திரிவதாக எழுதியும், விமானப் பெண் என்ன குடிக்கிறாய் எனக் கேட்க உன் மார்பு பால் எனக் கூறியதை (ஏன் நிதர்நிதரியை குதறியவர்கள் அப் பெண்ணை இலக்கியவாதி கோருவதையே செய்தனர் என்பதை அஞ்சலிகள் உடாக மறைக்காதீர்கள்) எந்தச் சட்டத்திடம் முறையிடுவது. அதையும் கூறியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

"ஆண்களைச் சரியாக வளர்க்காத தாய்களா காரணம்?" என்று ராஜேஸ்வரி லண்டனில் இருந்து அஞ்சலி செய்கின்றார். ஆணாதிக்கம் எப்படி தாய் வளர்ப்பால் ஏற்படும். ஆணாதிக்கம் பெண்கள் மீது ஆணாதிக்க உற்பத்தி முறையால், முதலாளித்துவ சனநாயகத்தால் பாதுகாக்கப் படுகின்றது. பின்னால் ஆணாதிக்க ஆண் ஆணாதிக்க ஒழுங்கை அத்து மீறினால் தாய்

வளர்ப்பில் குற்றமோ! ஐயகோ என்வென்று சொல்வது.

திருமதி நூபி ஜெயசீலன் தனது அஞ்சலியில் "தலைகுனிந்த தமிழரினம் தலைமீண்டும் நிமிர்கையிலே - தலைகுனிய வைக்கிறதே தரம் கெட்ட தமிழன் செயல்" என்கிறார். எம்மண்ணிலும் புலம் பெயர் நாட்டிலும் சொந்த சகோதரர்களை வீதிவீதியாக படுகொலை செய்தும், உயிருடன் எரித்த போது தமிழன் தலை எங்கிருந்தது. அப்பாவிச் சிங்கள, முஸ்லிம் மக்கள் கொல்லப்பட்ட போது வீரத்தின் உச்சத்தில் உச்சி குளிர்ந்ததோ! சொந்த இடத்தில் இருந்து தமிழன் முஸ்லிம் மக்களை விரட்டியது வீரமோ! இப்பதான் தமிழன் தலை குனிவு ஏற்பட்டதாக காதுக்கு பூ வைக்கின்றார். தலைகுனிவு எப்போது தமிழன் சனநாயகத்தை மறுத்தானோ அப்போது தமிழனால் ஏற்பட்ட நிலையில் எந்த மற்றத்தையும் வராலாறு மிக்கவிலலை.

சுவின் வல்வை - சுஜேன் தமது அஞ்சலியில் "பிஞ்சுமுகம் அறியா வஞ்சகர்." என்பதன் உடாக பிஞ்சு அற்ற முகம் என்றால் எப்படிச் சரியாகிவிடும்? 'முகத்தான்' யேசு தனது அஞ்சலியில் "மதத்தின் பெயராலே மர்மக் கொலைகள், மறைமுகக் கொலைகள், தற்கொலைகள், வஞ்சம் தீர்க்கும் வர்க்கக் கொலைகள், பண்பித்தர்களின் பாதுகா கொலைகள், காம வெறியர்களின் வெறியாட்டக் கொலைகள், எத்தனை?!" என்றவர் வசதியாக வசதி கருதி இனக் கொலைகளை மறந்து போனார். சகோதரப் படுகொலைகளை மறந்து போனார். இப்படி மறந்து மறைக்கப்பட்ட தொடர்ச்சியில் "மொட்டாகி, விரிந்து மணம் பரப்பும் மலராகும்முன், முளையிலே நுள்ளி..'' என்கிறார். அதாவது மலரானால் கிள்ளி எறியலாமோ? ஆணாதிக்க பாலியல் தேலையை பூர்த்தி செய்யாமல் பிள்ளை பெறாமல் போய்விட்டாய்? (மலராகி) என்றே புலம்புகின்றார்.

இங்கு வெளியாகி அஞ்சலி ஒன்றில் குற்றவாளியை அங்கம் வகுத்து அணுஅணுவாய் கூறாக்கி - அவர் உயிரை எடுத்தாலும் அறாது எம் நெஞ்சு- அன்பான பிரெஞ்சு நாட்டுப் பண்புடையீர் - விண்ணப்பம் - அணுப்புங்கள் அந்த அநியாயப்படுவோரை வன்னிக் கு" என இலங்கையில் இருந்து எழுதும் அஞ்சலி. ஏதோ

வன்னியில் இதுபோல் இல்லை என்ற மாதிரி. வன்னி என்ன ஆணாதிக்கம் கடந்த பூமியோ! அனுப்பினால் புண்ணிய பூமியாகி விடுமோ. ஏன் பல சமர் கண்டு புலம் பெயர்ந்த இந்த முன்னைய வீரப் புதல்வன் எப்படி உருவானான். இவ்வளவு மோசமான கொலை வெறிபுடன், என்பதற்கு அல்லவா வன்னி பதில் கூறவேண்டும்.

- 1.மண்ணில் மறைந்ததோ...? மனிதம்!
- 2.மண்ணும் மனித உறவுகளும் -கோ.கேசவன்
- 3.மெல்லச் சாகுது மனிசம்
- 4.பெண் உரிமை 2,6

ஏவள்ளைத்திமிர்

என்ற பெயரில் கற்பிக்கும்

கருப்புத் திமிர்

“ஐரோப்பியப் பயணக் கட்டுரை எனக்குறிப்பிட்டு அ.மார்க்ஸ் வெள்ளைத்திமிர் என்ற நூல் ஒன்றை வழமைபோல் விடியல் புதிப்புகமே வெளியிட்டுள்ளது. அ.மார்க்ஸ் ஐரோப்பா வந்து சென்றதை ஒட்டி தொகுக்கப்பட்ட நூலில் ஐரோப்பிய வாழ்வின் எம்மவர்களின் (புலம்பெயர் தமிழரின்) கருப்புத்திமிர் பக்கத்தை மறைத்தும் தனது குருட்டு அரசியலுக்கு எது பொருந்துமோ அல்லது எதை பொருத்த முடியுமோ அதை பொருத்தி வெளியிட்ட நூலே “வெள்ளைத்திமிர்” என்ற கருப்புத்திமிர் நூல்.

புலம் பெயர் சமூகமாக வாழும் நாம் இந்த மண்ணில் கண்ட மனித விழுமியத்தை எம் சமூகத்தில் காணமுடியாது கருப்பு நாசித்திமிரை சந்தித்தவர்கள், சந்திப்பவர்கள். நாம் பண்பாடு, கலாசாரம் என அனைத்துத் துறையிலும் இறுக்கப்பட்ட, அறையப்பட்ட எம் சமூகத்தின் கருப்புத்திமிர் வெள்ளைத்திமிரை விட மோசமானது. கேவலமானது. அதை விமர்சிக்கும் தகுதியும் கருப்புத்திமிருக்கு கிடையாது.

வெள்ளையினத்தின் ஆளும் பிரிவுகளால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள நிறுவாத பொருளாதார ஆதிக்கத்தை நாம் எதிர்க்கும்போது, நாம் பொதுவில் அந்த மக்களை நோக்கி விரலை நீட்டக்கூடாது. ஏனெனில் இந்த வெள்ளையின மக்கள் உலக ஐனநானயகத்துக்காக, சமாதானத்துக்காக, சர்வதேசியத்துக்காக, சொந்த ஆளும் பீடத்தை எதிர்த்து இரத்தம் சிந்திப் போராடியவர்கள். போராடுபவர்கள்.

வியட்நாம் யுத்தத்தின் போது அல்ஜீரியா யுத்தத்தின் போதும், கொசுவோ யுத்தத்தின் போதும், ஈராக் யுத்தின் போதும் அல்லது இதுபோன்ற யுத்தத்தின் போது வெள்ளையின மக்கள் சொந்தநாட்டை

எதிர்த்து சர்வதேசியத்துக்காக இரத்தம் சிந்தி உயிரை விட்டு போராடியவர்கள். இதைத்தான் தனது அரசியல் குருட்டுதன அரசியலுடன் வெள்ளைத்தமிழர் என்கின்றார். இனி நாம் அ.மார்க்சின் தனிப்பட்ட ஒருதலைச்சார்பு கட்டுரையை பார்ப்போம்.

“என்ன இரண்டு கருப்பு சாமான்கள் நம் பெட்டியில் ஏறுகின்றன?”... “நீ ஏன் கருப்பனாக திருடனாக இருக்கின்றாய்” ஏய் கறுப்பா உன் நாட்டிற்கு திரும்பிப் போடா”.. “எளிய கறுப்பு நாயே ஆயிரிக்காவிற்கு போடா என்று கத்திக் கொண்டே போய்விட்டான்.” ஜெர்மன் சமூகத்தில் ஏதோ ஒருசிலர் மட்டும் நாசிகளாக இருக்கின்றார்கள் என்பதில்லை. ஒவ்வொருவரிடமும் (அடிக் கோடு எம்முடையது) ஏதோ ஒருவிதத்தில் பாசிசம் குடி கொண்டிருக்கிறது “என அ.மார்க்ஸ் தனது குருட்டுக் கண்ணாடியால் பார்த்து சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

அ.மார்க்ஸ் இவைகளை நேரடியாக சந்தித்தாரோ இல்லையோ புலம் பெயர் சமூகம் இதுபோன்று சந்திக்காதவர்கள் பெருந் தொகையை உள்ளடக்கியது. நான் ஜெர்மனியில் மூன்று முறை சென்று இதே பார்த்திபனுடன் சென்றவன். இப்படி பலரும் உள்ளனர். ஆனால் அ.மார்க்ஸ் மட்டும் சந்தித்தது என்பது ஆச்சரியமானது மட்டும் இன்றி பொதுவாக ஜெர்மனி சமூகம் ஒவ்வொருவருக்கும் என இதை சுட்டுவது அதைவிட ஆச்சரியமானது. இவை நடந்தால் விதிவிலக்குகளே ஒழிய பொதுவானவை அல்ல. பொதுவானதை கைவிட்டு விதிவிலக்குக்கு வக்காலத்து வாங்கி சமூகம் பற்றி உழுவது குருட்டு வெளவால் தனம். இதுதான் பின்நவீனத்துவம் சமூகத்தை மறுத்து தனிநபர்பற்றி உள்ளூகின்றது. அதாவது சமூகத்தின் மொத்த தத்துவத்தை மறுத்து தனிநபரை போற்றும் சிறு தத்துவங்களை தனது கருப்புத் தமிழில் உயர்த்துகின்றார்.

குறிப்பான சம்பவத்தை பொதுவானதாக காட்ட முனைவது அயோக்கியத்தனமான நோக்கம் கொண்டவை. ஜெர்மன் சமூகம் பற்றியும், அதன் போராட்ட வரலாற்றைக் கேவலப்படுத்துவதன் மூலம், சர்வதேசிய போராட்ட வரலாற்றை

சேறடிக்க முனைகின்றார்.

புலம் பெயர் சமூகம் முன் ஜெர்மனிய, ஐரோப்பிய மக்கள் பற்றி எதிர்ப்புணவை விதைத்துவிட்டால், அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு போராட்டப் பாதையை அடைத்துவிட பின்நவீனத்துவ தனிநபர் புலம்பல் வழிகளில் சாத்தியம் என்ற அ.மார்க்ஸ் கனவு தான் இவை.

புலம் பெயர் சமூகம் ஐரோப்பிய மற்றும் ஐரோப்பிய தொழிலாளருடன் இணைந்து போராடாது இருக்க அவர்கள் முன் எல்லா ஐரோப்பியரையும் இனவாதியாக காட்டிவிடுவது நல்லதல்லவா? இன்று புலம் பெயர் சமூகத்துக்குள் மிக வேகமாக உலக ஏகாதிபத்திய துணையுடன், மதங்கள் மதமாற்றம் செய்து முடிவு அற்ற மன நோயாளிகளை உருவாக்கி வருவது போல், அ.மார்க்ஸ் சமூக அக்கறையுடையவர்களைச் சிதைத்த மன நோயாளிகளை உருவாக்கிவிட, ஐரோப்பியரை இனவாதியாக முத்திரை குத்தி விடுகின்றார்.

இந்த இடத்தில் தமிழன் அல்லாத மற்றைய அரபு, கருப்பு இனங்கள் எப்படி இச்சமூகத்துடன் இணைந்து உள்ளன என ஆராய அல்லீரியா சமூகத்தை எடுத்துப் பார்ப்போம்.

அல்லீரியாவை தாய்நாடாக கொண்டு பிரன்சில் வாழும் அரைவாசி ஆண்களும், நாலில் ஒரு பெண்களும் தனது குடும்பத் தெரிவை வெள்ளையின பிரஞ்சு மக்களை தெரிந்து எடுத்து குடும்பமாக வாழ்கின்றனர். 1992 இல் பிரான்சில் நடந்த 2, 71,000 திருமணத்தில் 31,000 திருமணங்கள் வெளிநாட்டு கலப்புத் திருமணங்களாகும். 1980 க்குப் பின் கலப்புத் திருமணம் அதிகரித்து இன்று 57 வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. இங்கு திருமணங்கள் வெள்ளைத்தமிழரில் நடக்கின்றதா? இல்லை அ.மார்க்சின் கருப்புத்தமிழர் பார்வை தான் பின்நவீனத்துவத்தால் குருடாகியுள்ளது.

ஜெர்மனிய பாசிட்டுகள் இனப்படுகொலைகளை நடத்தி பல கோடி மக்களை கொன்று குவித்த ஜெர்மனியில் அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னம் எழுப்ப எடுத்த முயற்சியைத் தொடர்ந்த நாசிக் கட்சி எதிர்ப்பு ஆர்ப்பட்டங்களை நடத்தின. இருந்த போதும் கிழக்கு ஜெர்மனிய மக்கள் நினைவுச் சின்னம் நிறுவ 52 வீத ஆதரவையும், மேற்கு ஜெர்மனி மக்கள் 40 வீத ஆதரவையும்

தெரிவித்துள்ளனர். (புள்ளிவிபர ஆதாரம் அம்மா-9) ஆனால் அ.மார்க்ஸ்சுக்கு "ஒவ்வொருவரும்" "பாசிட்டாக" கூறுவதும் அதை கதையாளப்பதும் மக்கள் ஒன்று இணையக் கூடாது என்பதற்கே.

இனக் கலப்பு எப்போதும் உயர்ந்த பண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. எல்லா சமூகமானவர்கள், ஐனாசியக் பூர்வமான கலப்பும் ஒன்று கலத்தலும் முற்போக்கானவை. இப்படி பெருமளவில் நடக்கும் இம் மாற்றம் வெள்ளை நாசித்தனத்திலிருந்து பிறப்பதில்லை. மாறாக அதற்கு எதிரான போராட்டத்தில் தான் நடக்கின்றது. இதைவிட்டு தனது சொந்த கருப்பத்திற் நாசித் தனத்திலிருந்து வெள்ளையின மக்களை நாசியாக காட்டுவது அபத்தமான கற்பிதமாகும்.

ஐரோப்பா சமூகம் நாசித்தன்மையில் ஊழிப்போயுள்ளது எனக் காட்டுவது ஒரு சமூகம் பற்றிய ஆய்வின் ஒருதலைப் பட்சத்தை அதன் கபடத்தையும் தெளிவாக்குகின்றது. சமூகமே நாசியாக அதன் சிந்தனையாக மாறும் போது அங்கு நாசி கோட்பாடும் ஆட்சியும் ஏற்பட்டு விடுவதுடன் பாசிசம் என்பது இருப்பின் எப்படி வெளிநாட்டவர் பெரும்தொகையில் வாழமுடியும். அங்கு வெளிநாட்டவர் வாழுகின்றனர் எனின், அந்த மக்களின் உறுதியான போராட்டத்தில் ஆதரவில் தானே ஒழிய "கற்பிதங்களாக" வெளியில் அல்ல. வெளியில் ஒருக்காலும் வாழவே முடியாது.

ஒரு சமூகத்தின் உற்பத்தி முறை மீதான அரசு வடிவம் மீதான வர்க்கப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தே என்ன ஆட்சி முறை என்பது தெளிவாகின்றது. சமூகம் நாசிசமாக, பாசிசமாக இருக்கவேண்டின் அந்த சமூகம் பாசிச ஆட்சிமுறையை நடைமுறையில் எடுத்து விடுகின்றது. ஏன் எனின் சமூகத்தின் வர்க்க முறண்பாடு தான் பாசிசத்தின் தோற்றத்துக்கும் நாசிசத்தின் அடிப்படையுக்கும் ஊண்டுகோல். இது ஆட்சியில் ஏற்படாத வரை அதை அரசு கைக்கொள்ளாதவரை சமூகம் ஒட்டுமொத்தமாக பாசிசத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது தெளிவாகும். இது ஒருபகுதி மக்களுக்குள் தான் இருக்க முடியும். அதை எதிர்த்த மக்கள் கூட்டம் போராடுவது பெரியளவில் உள்ளபோது பாசிசம்

அரங்கு ஏறமுடியாது. உற்பத்தி முறை மீதான மக்களின் பூர்வா கண்ணோட்டம் பொதுவாக உள்ளது எனின் அது எல்லா சமூகத்திலும் காணப்படுவதே அது ஜேர்மன் சமூகத்துக்கு மட்டும் காட்டுவது அல்லது ஐரோப்பிய சமூகத்துக்கு காட்டுவது கருப்பத்திமிரிலிருந்து சொந்த நாசிசத்தை மறைக்கத்தான்.

பாசிசம், நாசிசம், ஐரோப்பாவில் சிறுபிரிவினரிடம் வெவ்வேறு வகையில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. எல்லா நாடுகளிலும் ஒரே மாதிரி இல்லை. ஆனால் இதற்கு எதிரான அபிப்பிராயம் ஐரோப்பாவில் எல்லா நாட்டிலும் பெரும்பான்மையான மக்களிடம் உள்ளது. பூனை கண்ணை மூடியபடி பால் குடிக்கும் போது நினைக்கின்றது ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை என்று. அது போல் தான் குருட்டுக் கண்ணால் குருட்டு பின்நவீனத்துவ தத்துவத்தால் பார்த்தால் எல்லாம் மங்கலாகத் தான் தெரியும். தேவை கண்ணாடி என்றால் அது சர்வதேசியக் கோட்பாடு தான். அது மட்டும் தான் சமூகத்தை உண்மையாக, நேர்மையாக ஆராய கற்றுத் தரும்.

இனவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டம் என்பது இவர் குறிப்பிடும் ஆட்டோநாம்களின் செயல்பாட்டில் அல்ல ஆட்டோநாம்களின் கோட்பாடு என்ன? அவர்கள் யேர்மன் சமூகத்திலிருந்து அன்னியப்பட்ட லும்பன்களின் அராஜக தனிநபர் மையமாகும். இவர்கள் அராஜகவாதம், சமூகக்கூட்டமைப்பை எதிர்த்து சமூகத்தில் இருந்து அன்னியப்பட்ட எவ்வளவு தான் முற்போக்காக இருந்தாலும் வரையறையற்ற வன்முறை கும் பலாக சமூகத்துக்கு எதிராக உள்ளனர் .

இவர்களின் போராட்டம் என்னதான் வெளிநாட்டவர்க்கு உடனடியாக சார்பானவும் ஆதரவாக இருந்தாலும் அது சமூககண்ணோட்டத்தில், சமூக ஒத்துழைப்பில் வெளிநாட்டவர்க்கு எதிரானவராக உள்ளனர். அதாவது ஜேர்மனிய சமூகத்துடன் ஒட்டோ உறவோ அற்ற அராஜக லும்பன் நடவடிக்கை சமூகத்திலிருந்து அன்னியப்பட்ட வன்முறைப் போராட்டங்கள் சமூகத்திடம் எதிர்ப்பை உண்டு பண்ணும்போது அப்போராட்டம் வெளிநாட்டவருக்கு சார்பானதாக இருப்பினும் அது யேர்மன் சமூகத்திடம் இருந்து வெளிநாட்டவருக்கு எதிரான எதிர்ப்பை மேலும் வளர்த்து எடுக்கிறது.

ஹும்பங்களான அராஜகவாத ஆட்டோநாம்களின் செயல்பாடு எப்போது எந்த ஆட்சி வந்தாலும் ஒரே மாதிரியானதாக சமூகத்தை எதிர்க்கும் தன்மை கொண்டது. மனிதன் உழைப்பதை மறுத்த, ஒன்று இணைந்த செயல்பாட்டை மறுத்த சமூக அராயகத்தை கோரும் இந்த பிரிவு, நியாயமான போராட்டத்தை சமூகத்திடம் இருந்து அனலியப்படுத்தும் வகையில் இவர்களின் அராஜகவாதமும் கட்டமைக்கப்பட்டு விடுகிறது.

அரசும் நாசி கட்சிகளும் ஐரோப்பாவில் வெளிநாட்டவருக்கு எதிராக உருவாக்கி வரும் செயல்பாடுகளை எதிர்த்து ஐரோப்பிய மக்கள் தன்னெழுச்சியாகவும் சிறு சிறு மா-லெ-மா குழுக்களாகவும், நாசி எதிர்ப்பு குழுக்களாகவும் திட்டமிட்டு நடத்தப்படும் தொடர்ச்சியான போராட்டம் மட்டுமே வெளிநாட்டவரை இங்கு வாழவைத்தது வாழவைக்கின்றது அல்லாது நாசித்தனம் வாழ வைக்கவில்லை.

இந்த மக்களின் வீரச்செறிந்த போராட்ட வரலாறு பரந்துகிடக்கிறது. அது இன நிற மத வாதத்திற்கு எதிராகவும், காலனிஎதிர்ப்பு, வர்க்கபோராட்டம் என நீடிக்கின்றது.

பீன் நவீனத்துவத்தின் வலதுபிரிவான அமாக்க்சுக்கு மார்க்சியம் என்றால் காய்ச்சல் வரக்கூடிய எதிர்ப்பும், அவர்களால் நடத்தப்பட்ட நடத்தப்படும் போராட்ட மரபை சிறுமைப்படுத்தி அல்லது மறைப்பதற்கு "வெள்ளைத்திமிர்" கொண்ட சமூகமாக ஐரோப்பாவை காட்டுவது தனது அரசியல் நோக்கத்துடன் தேவையாகின்றது.

இதன் மூலம் மா-லெ-மா சிந்தனையின் உறுதியான ஐரோப்பிய போராட்ட மரபை, போராட்டத்தை மறுதலித்து மூடி மறைத்து தனது சொந்த "கறுப்புத்திமிர்" பாசிசத்தை நிலைநாட்ட பாதுகாக்க குருட்டுதனமாக முனைகின்றார்.

அடுத்து அ.மார்க்ஸ் "சொந்த நாட்டு பிரச்சினைகளிருந்து தப்பித்து ஓடி சொகுசான வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள் என்கிற குற்றசாட்டு புலம்பெயர் தமிழர்களின் மீது வைக்கப்படுவதுண்டு. இத்தனை சொகுசுகள் இருந்தபோதிலும் அங்கே யாரும் நிம்மதியாக இல்லை..... வாழுமிடத்தில் மூன்றாம் தரக்குடிமக்களாக இருக்கும் அவலத்தை

வார்த்தைகளால் விளக்கிவிட முடியாது. எதிர்ப்படும் ஒவ்வொரு ஐரோப்பியன் கண்ணிலும் தென்படும் அலட்சியம், தெறிக்கும் நிறவெறி நம்மைக் கூச வைத்துவிடுகின்றது. புலம்பெயர்ந்தவர்கள் குறிப்பாக ஆசிய ஆபிரிக்க இசுலாமியர்கள் கிரிமினல்களாகவே அங்கு கருதப்படுகின்றனர். போதைபொருள் கடத்துபவர்கள், திருடர்கள் இப்படி பத்திரிகைகள், தொடர்புசாதனங்கள் எல்லாம் அப்படித்தான் சித்தரிக்கின்றன. அழுக்கர்கள். கெட்டுப்போகிறது என்கிற எண்ணம் ஒவ்வொரு ஐரோப்பியனிடமும் இருக்கிறது" (அடிக்கோடு நாம்) என அ.மார்க்சின் அருமை பெருமையான பின்நவீனத்துவ, தலித் ஆய்வுக்கண்டு பிடிப்பை கொஞ்சம் திரும்பிப்பார்ப்போம்.

ஒவ்வொரு அய்ரோப்பியனும் ஒரு நாசி எனச் சொல்லும் அ.மார்க்ஸ் போட்டு இருந்த கண்ணாடி மார்க்சிய எதிர்ப்பே. ஐரோப்பியன் போராட்டச் சிந்தனை அதன் கட்டமைப்பு மா-லெ-மா சிந்தனை வழியாக கட்டமைக்கப்பட்டவை மட்டும் இன்றி உயிர்வாழ்கின்றன. மா-லெ-மா-சிந்தனையை மறுக்க ஐரோப்பியன் ஒவ்வொருவனையும் இனவாத நாசியாக முத்திரை குத்துவதன் மூலம் மா-லெ-மா சிந்தனையை அதாவது மார்க்சியத்தை நாசி மார்க்சியமாக, வெள்ளைத்திமிர் மார்க்சியமாக காட்டுவதன் மூலம் இந்தியாவில் மா-லெ-மா சிந்தனைக்கு எதிராக கொஞ்சமேனும் பிரச்சாரம் செய்ய முடியும் என்ற கனவுதான். ஒவ்வொரு ஐரோப்பியனுக்கும் நாசி முத்திரை குத்துவதற்கு நாசி கட்சி கூட இப்படி கூற தயாராக இல்லை. ஆனால் அ.மார்க்ஸ் எந்த வித ஆதாரமும் இன்றி பச்சையாக பார்ப்பனர் போல் (பார்ப்பான் என்ற பெயர் உழையாது பார்த்துக் கொண்டிருத்தல் என்ற அர்த்தத்தில் பெரியாரால் வைக்கப்பட்டது.) சதி செய்து உள்ளார். இரண்டாவது பத்திரிகை தொலைகாட்சி என்பது நாசிசத்தின் ஒரு பிரச்சார அமைப்பாக உள்ளது எனக்கூறுவது அப்பட்டமான முழுப் பொய். ஏனெனில் நிறைய பத்திரிகைகள் வெளிநாட்டவர்களுக்கு சார்பாக பெருமளவு பக்கத்தை ஒதுக்கி பிரச்சாரத்தை தொடர்ச்சியாக செய்வதுடன் நாசிசத்தை எதிர்த்து தொடர்ந்து போராடுகின்றன. இது போன்று தொலைகாட்சி நிகழ்ச்சிகள் நிறையவே தொகுக்கப்படுகின்றன. கண்ணை மூடியபடி பால் குடிக்கும் பூனை போல் ஒரு மார்க்சிய விரோத கண்ணாடியை அ.மார்க்ஸ் போட்டு விட்டு அதற்கு ஏற்ப வெட்டி எழுத

வெளிக்கிட்டால் யதார்த்த நிகழ்வு கூட கண்ணுக்கு தெரியாது. சூரியனை கையால் பொத்தமுடியாது என்பது அ.மார்க்குக்கு கண்ணாடி போட்டவுடன் தெரிவதில்லை .

அடுத்து புலம் பெயர் சமூகம் நிம்மதியாக இல்லை என்ற அ.மார்க்சின் மற்றைய கண்டுபிடிப்பு சூரியனை கையால் பொத்த நினைப்பது போன்ற முட்டாள்களின் வெளிப்பாடுதான் .

புலம் பெயர் தமிழர்கள் நாட்டில் (இலங்கையில்) அமைதி திரும்பின் எத்தனை பேர் திரும்புவர் எனகேட்பின் 99.9 வீதம் பேர் திரும்ப மறுப்பார்கள். திரும்ப எண்ணுவோர் யார்? எம் சமூகத்தில் அக்கறை கொண்டவர்கள், பெண்குழந்தைகளின் கற்பைப் பேண விரும்பும் ஆணாதிக் க வெறியர்களாக உள்ளோர் மற்றும் நேரடியாக ஏதாவது பாதிப்பை சந்தித்தோர் போன்றோரே. இவர்கள் 0.1 வீதம் பேர் ஆவார். இதற்கு தனியான ஆய்வு தேவையில்லை அ.மார்க்ஸ் அவர்களே. உங்கள் கண்ணாடியை சற்று கழற்றி வைத்துவிட்டு பார்த்தால் எல்லாம் சரியாக நன்கு தெரியும். பல இடத்தில் அ.மார்க்ஸ் எழுதுகின்றார் "ஒழுங்கு" தான் நாசிசத்தின் பாசிசத்தின் சின்னமாக உள்ளது என்கிறார். அராயகவாதம் முற்போக்கானது என்கிறார். ஒழுக்கத்தை தகர்த்த கட்டுடைப்புதான் புரட்சி என்கிறார். இதிலிருந்து தான் ஆர்'டோ நாட்களை உயர்த்துகின்றார்.

ஒழுங்கு ஒரு சமுதாயத்தில் பொருளாதார அமைப்புடன் அவசியமாக உள்ளது. அது இல்லாத சமூகம் அழிந்துவிடும். ஒவ்வொரு மனிதனும் வேலை செய்வது முதல் அனைத்தும் ஒரு ஒழுங்குக்கு உட்பட்டதே.

ஒழுங்கை நிராகரிப்பின் சமூக இயக்கத்தின், ஏன் இயற்கையின் அனைத்து செயலையும், பொருளையும் மறுத்த இயக்கமற்ற ஐடமாக கற்பனையை கோருவதாகும். அ.மார்க்ஸ் முன்வைக்கும் பாசிசம், நாசிசம் என்பன ஒழுங்கில் கட்டமைக்கப்படுவது இல்லை. மாறாக உற்பத்திமுறை மீதான வர்க்கப்போராட்டத்தில் இருக்கும் சுரண்டும் முறையை பாதுகாக்க உருவாகும் ஒரு அமைப்பு வடிவந்தான் பாசிசம், நாசிசம். பாசிசம், நாசிசம் வர்க்கப் போராட்டத்தை கட்டுப்படுத்த ஒரு அரசியல் வடிவமாக எழுகின்றதே

ஒழிய ஒழுங்கில் இருந்து கற்பனையாக உருவாகுவது இல்லை. அ.மார்க்சின் ஒழுங்கு மீறல் படி அவர் தனது சாப்பாட்டுக் கோப்பையில் தான் மலம் சிறுநீர் கழிக்கிறாரோ என கேட்க தோன்றுகிறது. உழைப்பைப் போற்றி களைப்பை மறக்க நாட்டுப்புறபாடல் பாடியபடி கூலி விவசாயிகள் நெல் நாற்று நட்டம் ஒழுங்கு தவறானது என்கிறார். ஏன்எனின் அது பாசிசத்தின், நாசிசத்தின் வடிவம் என்கிறார். தானு மாறாக ஒழுங்கை குலைத்து நாடுவது தான் புரட்சியின், பாசிசத்துக்கு எதிரான போக்கு என்கிறார். ஏன் பின் நவீனத்துவ அரசியலை முன்வைத்து ஒழுங்கை மறுத்த புரட்சியை கோரி சரடுவிட்ட அப்புத்தகத்துக்கு எதிர்மறையில் ஒழுங்கைக் கொண்டுள்ளார். பின் அட்டையில் அவர் தன் படத்தைப் போட்டு இருந்தார். அதில் ஒழுங்காக தலைவாரி, ஒழுங்காக முகச்சவரம் செய்து , ஒழுங்காக மடிப்புக் குலையாத சேட் போட்டு ஒழுங்காக உலக அழகியல் வழியில் போஸ் கொடுத்து ஒழுங்கை கடைப்பிடித்து வாழ்வதைக் காட்டியது. ஏன் புத்தகம் தமிழ் ஒழுங்கைப் பின்பற்றி, புத்தக ஒழுங்கைப் பின்பற்றி என எல்லாம் ஒழுங்காக இருந்தது. இப்படி செய்தபடி சரடு விடும் அ.மார்க்சின் கட்டுரைகள், சுயமுரண்பாட்டை கொண்ட ஒழுங்கு அற்ற பலவண்ண கோட்பாட்டு சாக்கடையாக உள்ளது. இது மட்டும் தான் ஒழுங்கை மறுத்து வர்க்க புரட்சியை கோராது. அதுதான் விழுந்து அடித்து மீசையில் மண்பாது அ.மார்க் எதிர்புரட்சிக்கு உழைக்கின்றார் .

"வேலை செய்யும் இடங்களில் தினம் பதினொரு மணிநேரம் மாதத்திற்கு இருபத்தானு நாட்கள் வேலைசெய்யவேண்டியிருக்கின்றது என்றார் பிரான்சில் வசிக்கும் சிவநேசமூர்த்தி. ஆனால் எட்டுமணி நேரம் தான் வேலை செய்ததாக பதிவுகள் இருக்கும். புலம்பெயர்ந்தவர்கள் இவ்வாறு சுரண்டப்படுவதை தொழிற் சங்கங்கள் கண்டு கொள்வதில்லை" என அ.மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார் .

எம்மவர்களின் பூர்சுவா மன இயல்பும் முதலாளிக்கு சில வேலைத்தளங்களில் குண்டி கழுவி வேலை செய்யும், தெய்வமாக மதிக்கும் இந்த புலம் பெயர் சமூகம் தானாகவே வலிந்து எடுத்ததுதான். இந்த புலம் பெயர்ந்தோரின்

ஏன் பிராணசில் 500 குடும்பங்களின் சொத்து தனித்தனியே 10 கோடி பிராங்கை விட கூடவாக்கும்.

கிட்டத்தட்ட உழைக்கும் தகுதியுள்ள பிரிவில் முன்றிலொரு பங்கு அடிப்படைச்சம்பளத்தை விட குறைவாக பெறுகின்றனர். அதி உயர் பிரிவான 10 வீதம் அடுத்த 10 வீதத்தை தவிர மற்றவர்களுக்கு இடையில் தான் வேறுபாடு குறைவாக உள்ளது. அது 1, 2, 2½, 3 மடங்காக உள்ளது.

மார்க்சியத்தின் மா-லெ-மா சிந்தனை வழியில் இந்த சம்பளவேறுபாடு முதலாளித்துவத்தின் கட்டமைப்பில் சரியாக உள்ளதை புள்ளிவிபரம் காட்டுகின்றது. அதாவது உயர் மட்ட இடைவெளியை கடக்க நிச்சயமாக ஒரு வர்க்கப்போராட்டம் அவசியம் என்பதையும், இடைவெளி (மேல் - கீழ்) தானாக மறையாது என்பதையும் அ.மார்க்சுக்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதாகியுள்ளது. ஏன்எனின் சமுதாயம் வர்க்க வேறுபாட்டால் சுரண்டலுக்கு உள்ளாகி சமுதாயம் பல ஒடுக்குமுறையை இதனால் உருவாக்கியும் உள்ளது. வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு வெளியில் மேல் கீழ் இடைவெளி மறையாது மடியாது.

அடுத்து தீட்டு, வருணாசிரமம் இல்லை ஆனால் இன அடிப்படையிலான ஏதோ ஒன்று உண்டு எனக் கூறுவது வெளிநாட்டவன் அவர்களுடன் இணைந்து போராடக்கூடாது என்பதற்காகவே. தீட்டு உள்ள இந்தியாவில் தவித்துக்கள் தனித்து பின்நவீனத்துவ வழியில் போராடவேண்டும் என்று பூர்சுவ பிரிவும், ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் கோருவது (தன்னவர் குழு ஊடான செயல் கள வேலை போன்று பல) போன்று, இங்கு தொழிற்சங்கத்துடன் வெள்ளையருடன் இணைந்து வெளிநாட்டான் போராடக்கூடாது என்கிறார். அதாவது நிறுவெறி தொழிற்சங்கமும் இனவெறி வெள்ளையனும் அல்லவா இவர்கள் என்று கூறுவது இதற்காகவே. நீ தனிபாக தனித்துவமாக சிறுபான்மையாக பின்நவீனத்துவ வழியில் இரு என்கிறார் அ.மார்க்ஸ்.

எல்லாம் இனவெறி பாசிசம் ஆனால் "ஆட்டோநாம்" மட்டும் தான் எஞ்சி உள்ளது

என கூறுவது மூலம் அராஜகவாத லும்பத்தளத்தில் இணையுங்கள் போராட விரும்புவர்கள் என்கிறார். இதன் மூலம் வர்க்கப்போரை தடுக்கமுடியும் என்ற அ.மார்க்சின் கற்பிதக் கனவு தனது சகாக்களும் அவரின் சீடர்களும் காட்டும் வழியில் சீரழிவுது எப்படி என்றே ஒழிய வேறு ஒன்றுமல்ல.

ஏன் இந்த ஆட்டோநாம் உடன் இணைந்து வேலைசெய்யும் சிங்கம் என்ற அ.மார்க்ஸ் தனது புத்தகத்தில் அறிமுகம் செய்து அடிக்கடி குறிப்பிடப்படும் நபர் ஜேம்ஸ் அரிசின் தன்னார்வக் குழுவின் பிரதிநிதியாக பெருமளவு நிதிப்பலத்துடன் வவுனியாவில் அகதிகளுக்கு செயல்படும் ஒரு ஏகாதிபத்திய கைக்கூலியாக உள்ளார். இதுபோல் இன்று பலர் அதன் வழியில் இணைந்து வருகின்றனர்.

அ.மார்க்ஸ் விரும்பும் இந்த அமைப்பும் அதில் வேலை செய்பவர்களும் தமது உதிரித்தன அராஜகவாத லும்பத்தளத்தின் பிரதிவிளைவை இப்படித்தான் காட்டமுடியும். இது எதிர்கால இலங்கையின் முன்னைய சமூக அக்கறைக் குரியவர்கள் பொதுப்போக்காக தன்னார்வ குழுவுடன் இணைந்து செல்வது இன்றைய நிலையில் காணப்படுகின்றது. இதை ஊக்கப்படுத்த, அங்கீகாரம் கொடுக்க அ.மார்க்ஸ் போன்றோரின் கோட்பாடு தேவையாக உள்ளது. அதுதான் தனித்துவம், பிரித்துப்பார்த்தால் என பலவாக பின்நவீனத்துவ தத்துவம் தேவையாகின்றது.

மக்களுக்கு உதவுவதிலும், நீதவழங்குவதிலும், ஏகாதிபத்திய கைக்கூலியாக இருப்பதில் இருந்து பிரித்துப்பார்க்க கோருவதே பின் நவீனத்துவம் என்ற சாக்கடையும் பின் காலனித்துவம் என்ற சாக்கடையும். இதற்காகவே அ.மார்க்ஸ் கைக்கூலித்தனத்தை நியாயப்படுத்த தீவிரமாக உழைக்கின்றார்.

அடுத்து ஏன் எம்மவர்கள் வெள்ளைக்கனவுடன், தனது குழந்தை வெள்ளையா? அடுத்த வீட்டுக் குழந்தை வெள்ளையா? என மணிக்கணக்காக உப்புச்சப்பு இன்று நேரிலும், போனிலும் அலம்பும் வெள்ளை இனவெறி தமிழனை மிஞ்சியது அல்ல இந்த நாட்டு மக்களின் சிந்தனை. இந்த மக்களின் சிந்தனை இவர்களை விட நிறந்திலும் இனத்திலும் முற்போக்கானது ஒரு சமூகத்துக்கு இருக்கக் கூடிய

ஏதாட்ச்சி பக்கம் 37 ல்..

கருத்து மக்களைப் பற்றிக் கொண்டால் மாபெரும் சகதியாக உருவாகும்

சமர் - 25

அரசியற் தத்துவார்த்த புரட்சிகர விமர்சன ஏடு

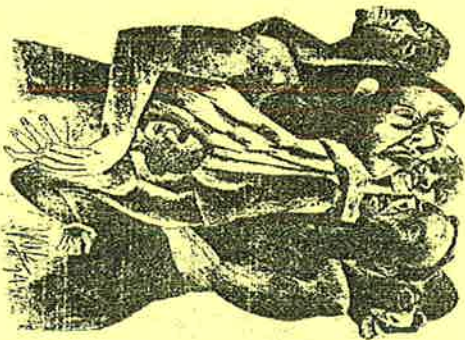
பக்கங்கள் - 64

28 .08.1999

'SAMAR'

87 Rue de colombes
92600 Asnieres sur-seine
FRANCE

ஒலிபம் - புகழேந்தி
நன்றி சுவடுகள்